

TỰ DO NGÔN LUẬN

Chủ nhiệm
Lm CHÂN TÍN
Ban biên tập
Lm NGUYỄN VĂN ĐẠI
Lm PHAN VĂN LỢI
Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

C *hính Đảng- Âm mưu và trò hề !!!*

Cựu Thủ tướng Lý Quang Diệu, khi lý giải về sự liêm chính, bất tham nhũng của bộ máy nhà nước (đồng thời là của đảng ông) ở Singapore (vốn lừng danh khắp thế giới), đã cho biết có 3 nhân tố: một chế độ lương bổng xứng đáng để người ta không cần tham nhũng, một định chế pháp luật nghiêm minh để người ta không dám tham nhũng, và một nền giáo dục lương tâm đầy đủ (nhờ tôn giáo) để người ta không nỡ tham nhũng!

Đảng Cộng sản Việt Nam, do phải nuôi dưỡng 4 bộ máy quản lý đất nước rất cồng kềnh (bộ máy đảng, bộ máy chính quyền, bộ máy công an, bộ máy Mật trận) nên không thể trả lương đủ sống. Pháp luật của đất nước thì chỉ áp dụng cho nhân dân chứ không cho đảng viên, và trong nội bộ đảng thì chỉ có luật thanh trừng (trên đối với dưới), luật mua chuộc (dưới đối với trên) và luật cát cứ (địa phương là vua một cõi). Cuối cùng, cộng sản chủ trương vô tôn giáo, coi lương tâm danh dự là đồ bỏ, quan niệm đạo đức là những gì có lợi cho đảng và nhất là cho mình. Những điều này đương nhiên dẫn đến sự suy thoái dần nhân cách, đạo đức của đảng viên và gây nguy cho quyền lực lẫn tồn vong của đảng. Thành thử những cuộc chỉnh đảng không ngừng được đặt ra, nhất là từ Đại hội VI năm 1986, lúc bắt đầu mở cửa kinh tế và đảng viên được phép làm giàu. Từ đó đến nay, người ta đã tính tới có 14 Nghị quyết chỉnh đảng. Nhưng vấn đề suy thoái nhân cách đạo đức của hàng ngũ đảng viên từ thấp đến cao vẫn chưa bao giờ được giải quyết cách triệt để, thậm chí ngày càng trở nên trầm trọng. Hai năm trước, ngày 10-10-2009, phát biểu bế mạc Hội nghị lần thứ 11 Ban Chấp hành Trung ương đảng khóa X, cựu Tổng bí thư Nông Đức Mạnh đã nhấn mạnh: công tác xây dựng Đảng là *"nhiệm vụ cấp bách, có ý nghĩa quyết định đối với sự nghiệp cách mạng, ý nghĩa sống còn với Đảng và chế độ"*. Đến Hội nghị lần thứ 4 Ban Chấp hành Trung ương đảng khóa XI hôm 26-12-2011, tân Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng phải lặp lại: *"Chỉnh đốn Đảng là điều kiện quyết định sự tồn vong của chế độ"*. Rồi chỉ hai tháng sau, tại Hội nghị cán bộ đảng viên toàn quốc ngày 27-02-2012, ông Tổng bí thư lại càng gào to tiếng hơn, cuống quýt hơn quanh việc *"quản trị, triển khai thực hiện Nghị quyết Trung ương 4 về xây dựng đảng"* (tức cứu nguy đảng) trước *"một ngàn đại biểu gồm toàn bộ thành viên Bộ Chính trị, Ban Bí thư, Ban Chấp hành Trung ương đảng khóa 11, cán bộ chủ chốt các cơ quan ban ngành ở Trung ương: Bí thư, Phó bí thư, cán bộ chủ chốt của 63 tỉnh, thành phố trong cả nước"*.

Cái gì đã thúc đẩy đảng phải mở 2 hội nghị to lớn chỉ cách nhau 2 tháng? Đó là tình hình phản kháng của dân chúng ngày một dâng cao, tạo nên một trận cuồng phong có thể quét ngã chế độ bất cứ lúc nào. Động cơ mới nhất của cuộc phản kháng đó khiến đảng hoảng hốt mặt mày là vụ Đoàn Văn Vươn nỗ sủng chống lại bọn cướp trá hình nhân viên công lực, tiếp đến là vụ bắt nốt nhạc sĩ Việt Khang, tác giả của 2 bài hát mang tính tố cáo (Anh là ai? và Việt Nam thì đâu?) vốn đã làm náo động lòng dân Việt từ quốc nội ra tới hải ngoại. Song song đó là chuyện trống đánh xuôi, kèn thổi ngược giữa Thành ủy Đảng bộ Hải Phòng và Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Một sự xung đột giữa Đảng với Nhà nước, giữa trung ương với địa phương, và cả giữa đảng viên cấp cao với đảng viên cấp thấp. Ngoài ra, sự tranh giành quyền lực bên trong đảng, nhất là giữa Tổng bí thư vốn là người đứng đầu Bộ Chính trị, nắm quyền lực lớn nhất theo nguyên tắc đảng trị nhưng nay xem chừng lép vế, với Thủ tướng vốn chỉ phụ trách bộ máy chính phủ, lo bề mặt ngoại giao, nhưng nay trở thành kẻ quyền uy số một, vì vừa nắm trong tay công cụ bạo lực là công an, vừa nắm trong tay công cụ tài lực là hơn 20 tổng công ty lẫn đại tập đoàn. Yếu tố "nhân dân chống đảng có vũ trang", yếu tố "loạn đảng từ trên xuống dưới" và yếu tố "khuynh đảo quyền lực trong Bộ Chính trị" đã khiến cho Đảng thấy nguy cơ sụp đổ thực sự nên mới cấp tốc mở một Hội nghị to lớn gọi là để *"chấn chỉnh cho được những sai lầm, khuyết điểm, những biểu hiện tiêu cực lệch lạc, phai nhạt, xa rời mục tiêu lý tưởng, quan liêu, tham nhũng, lãng phí, vi phạm dân chủ... của nhiều cán bộ, đảng viên, trong đó có những người giữ vị trí cao trong bộ máy Đảng và Nhà nước"*. Thật ra, cuộc chỉnh đảng lần này chỉ là một âm mưu và là một trò hề.

1- Âm mưu:

Trước hết, đó là sự đánh nhau giữa các phe phái, như nhận xét của giáo sư Ngô Vĩnh Long (con trai bà Ngô Bá Thành, một đảng viên cao cấp vỡ mộng): "Hội nghị vừa rồi nói là chỉnh đảng, nhưng thực chất ra, từ trước tới nay, bao nhiêu cuộc chỉnh đảng từ những năm 1950 đến gần đây, chỉ là các phe phái đánh nhau." Quả vậy, trước khi có Hội nghị Trung ương 4 và Hội nghị Cán bộ toàn quốc với trọng tâm là chỉnh đốn đảng thì lẽ lối gia đình trị của Nguyễn Tấn Dũng đã phơi bày trước mắt mọi người: con trai trưởng được cất nhắc làm Thứ trưởng bộ Xây dựng, con gái nắm vai trò chủ chốt trong nhiều ngân hàng và công ty quan trọng, còn con trai út thì được giữ chức cao trong Đoàn Thanh niên Cộng sản. Chưa kể bản thân ngài Thủ tướng đang thao túng toàn bộ nền kinh tế và tài chính đất nước qua việc làm sếp các tổng công ty, đại tập đoàn và đang tạo vây cánh gồm những tướng tá công an đầy quyền lực. Nên chẳng lạ gì mà trong diễn văn ngày 27-2, Nguyễn Phú Trọng đã khuyến cáo "cán bộ lãnh đạo,... đặc biệt là người đứng đầu" "phải tự giác, gương mẫu làm trước", "tự kiểm điểm, soi lại mình, đơn vị mình, gia đình mình" cũng như đã long trọng nhắc lại Quy định số 47 của Ban Chấp hành trung ương mà Trọng đã ký ngày 1-11-2011, nói đến 19 điều đảng viên bị cấm chỉ. Theo nhiều chuyên gia phân tích, đây chính là "19 thông điệp nhắn gửi gia đình Nguyễn Tấn Dũng. Người gửi là Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang. Nội dung cốt lõi của nó, dài dòng là "Cấm một mình cầm chuỗi chính trị để mài lưỡi kiếm để mà thò hết thịt da đất nước chẳng thừa ai". Còn ngắn gọn chỉ ba từ: "Đủ rồi, Dũng!" (Đình Tấn Lực, Cái Âm Ai Cầm Âm Ai?).

Âm mưu thứ hai là Hán hóa đảng. Chúng ta đều biết Tàu cộng đã trường kỳ thực hiện chiến lược làm Việt Nam suy yếu, lệ thuộc vào Trung Quốc kể từ khi Mao Trạch Đông nắm quyền. Nhờ sự hèn nhát của đảng Việt cộng, sau khi chiếm của Việt Nam Hoàng Sa năm 1974, Trường Sa năm 1988 rồi 1992, Tàu cộng đã mua chuộc Nông Đức Mạnh để ém quân ở Tây

**GIẢI NHẬN QUYỀN
VIỆT NAM 2008
GIẢI TRUYỀN THÔNG
LIÊN MẠNG 2011**

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ► **Chinh đảng, âm mưu và trò hề**
- Trg 03 ► **Lời kêu gọi đảng CSVN thực thi nhân quyền.**
-Hội Ái hữu Tù nhân CT-TG.
- Trg 04 ► **Kháng thư phản đối nhà cầm quyền CSVN đàn áp Công giáo.**
-Nhóm Lm Nguyễn Kim Điền.
- Trg 06 ► **Chinh đồn Đảng nhưng không chinh đồn tự do TG.**
-Thanh Quang, RFA.
- Trg 07 ► **Vấn đề Côn Đảo đang căng thẳng trở lại.**
-Gia Minh, RFA.
- Trg 09 ► **Đức Huỳnh Phú Sổ chủ trương "Toàn dân Chính trị".**
-Nguyễn Quang Duy.
- Trg 11 ► **Hỏi đáp về Đường lối tổng quát của Nhóm NVVDV.**
-Nhóm Người Việt Vì Dân Việt.
- Trg 13 ► **Khi chúng ta ngủ thì Trung Quốc chuẩn bị chiến tranh.**
-WC - Đan Thanh (dịch).
- Trg 15 ► **Tinh thần Diên Hồng trong thời đại tin học.**
-Ngô Nhân Dụng.
- Trg 15 ► **Chuyến tàu cuối cùng của đảng Cộng sản Việt Nam.**
-Phạm Trần.
- Trg 18 ► **Văn tế nghĩa sĩ Cồng Rộc(thơ)**
-Nguyễn Quang Vinh.
- Trg 19 ► **Cái âm, ai cầm, ai cầm, cầm ai**
-Đình Tấn Lực.
- Trg 21 ► **Chinh Đảng. Âm mưu gì của Nguyễn Phú Trọng và T.Quốc?**
-Nguyễn Nghĩa.
- Trg 23 ► **Đã đến lúc phải đồn.**
-Nguyễn Thạch.
- Trg 24 ► **Đừng nghe những gì ông Dũng nói.**
-Dân Làm Báo.
- Trg 25 ► **Suy nghĩ về an toàn hạt nhân sau tai nạn Fukushima NB.**
-Nguyễn Khắc Nhân.
- Trg 28 ► **Công an NDVN đang "bảo kê" cho bọn côn đồ?**
-Hà Long.
- Trg 30 ► **Dân oan Lạc Ngạn Bắc Giang bị tòa án quân sự...**
-Đỗ Việt Khoa-RFA-BBC.

**14-03-1988: TƯỜNG NHỚ
CÁC LIỆT SĨ TRƯỜNG SA, BỊ
TRUNG CỘNG GIẾT CHẾT VÀ
VIỆT CỘNG QUÊN LÃNG**

Nguyên qua chiêu bài khai thác bauxite, đã mua chuộc Nguyễn Tấn Dũng để ém quân ở các cánh rừng có vị trí chiến lược của quốc gia, đã đưa 1 đội quân khoác áo công nhân ém trên toàn cõi đất nước. Tất cả chỉ chờ thời cơ để đồng loạt tấn công, đẩy Việt Nam vào thế phải khuất phục, chịu mất hoàn toàn Trường Sa và trở thành thuộc quốc của Tàu. Chiếm hoàn toàn Trường Sa là điều kiện cần thiết để khống chế Biển Đông trọn vẹn, rồi Biển Đông sẽ là bàn đạp để Trung Quốc tiến ra Thái Bình Dương. Mà muốn chiếm nốt Trường Sa của Việt Nam bằng vũ lực, điều kiện đầu tiên là Việt Nam phải im lặng, không đánh trả, cam chịu mất toàn bộ tiền đồn chiến lược đó. Ai sẽ làm điều này? Chỉ có các "bạn" của Trung Quốc trong đảng Việt cộng! Đây chính là lý do đích thực, quan trọng của cuộc "Chinh đảng" hiện thời. Việc này đã được chuẩn bị qua chuyến kinh lý Việt Nam của Tập Cận Bình tháng 1-2012 và qua chuyến triều kiến Bắc Kinh từ 14 đến 18-2-2012 của Tô Huy Rứa để thông qua kế hoạch Chinh đảng của Nguyễn Phú Trọng và xin chỉ thị của Bộ Chính trị Tàu cộng. Đây quả là nguy cơ khôn lường cho sự tồn vong của Dân tộc và Đất nước.

2- Trò hề

Như nói trên, Nguyễn Phú Trọng đã long trọng nhắc lại Quy định 47 như "giới răn" của cuộc chỉnh đốn toàn đảng và từng đảng viên. Đây không phải là chuyện mới, vì từ tháng 5-1999 cũng từng có Quy định 55 "Những điều đảng viên không được làm". Đến tháng 12-2007 lại có Quy định 115 về những điều đảng viên bị cấm chỉ (Trương Tấn Sang ký), rồi tháng 11-2011 lại có Quy định 47. Tất cả cũng vẫn loanh quanh 19 điều, nội dung "nguyên y văn" và chắc kết quả lại "vũ như cũ". Như thú nhận gần đây của nguyên TBT Lê Khả Phiêu: "*Thực trạng suy thoái trong đảng đã nặng lắm rồi, như căn bệnh ung thư. Thật ra, thực trạng này Đảng đã thường xuyên ngăn chặn nhưng làm không đến nơi đến chốn khiến căn bệnh ngày càng trở nên trầm trọng*".

Đề ra giải pháp chỉnh đảng, Nguyễn Phú Trọng nhấn mạnh đến việc tự giác, tự phê bình: "*Từng cán bộ, đảng viên, trước hết là từng đồng chí Ủy viên Trung ương, ủy viên Bộ Chính trị, ban Bí thư tự giác, gương mẫu tự phê bình, kiểm điểm, nhìn lại mình, tự điều chỉnh mình, cái gì tốt thì phát huy, cái gì xấu thì tự gạt rửa, tự sửa mình*". Nhưng một thứ "đạo đức" không có nền tảng trong lương tâm, chẳng chịu sự phán xét của một quyền lực thiêng liêng thần thánh, bất cần nghĩ đến việc trả lễ trong thế giới mai hậu, lại lấy dối trá gian manh làm lối ứng xử trong cuộc đời thì làm gì tác động lên nhân cách của đảng viên, dù TBT có hô hào rất cả họng! Chính Trọng cũng thừa nhận: "*Nguyên tắc tự phê và phê bình thực hiện rất kém, thiếu thẳng thắn, trung thực, xuê xoa, nể nang*". Ngoài ra, vì tự đặt mình lên trên luật pháp, không chịu trách nhiệm trước nhân dân (bởi lẽ đâu có cần nhân dân bầu!), lấy độc tài làm phương thức trị dân trị nước, củng cố quyền lực và thâu tóm quyền lợi, nên đảng viên cần gì phải sống theo lẽ phải, theo điều thiện! Mà độc tài thì sinh ra độc quyền. Độc quyền sinh ra đặc quyền đặc lợi. Đặc quyền đặc lợi sinh ra tha hóa. Tha hóa sinh ra cảnh toàn dân ta thán, trăm họ oán hờn. Rồi từ đó mới nảy ra chỉnh đốn đảng liên tục, một hành động hoàn toàn khôi hài, kiểu «đánh trống bỏ dùi», «giơ cao đánh khẽ», nhằm xoa dịu sự phẫn nộ của dư luận hơn là làm chuyển biến thật sự tình hình, nghĩa là vô hiệu quả, ngày càng thất bại như thực tế hiện thời chứng minh cho thấy.

Đề loại trừ hủn âm mưu (gây tác hại lên bộ máy công quyền lẫn sinh mệnh dân tộc) và chấm dứt trò hề (gây lợi dụng cho đảng viên và ngao ngán cho nhân dân), chỉ có một cách là toàn dân đứng lên làm một cuộc cách mạng dân chủ, nhằm giải thể chế độ độc tài và bất đảng Cộng sản (nhất là các đảng viên chủ yếu thủ phạm) phải trả lời trước công lý.

BAN BIÊN TẬP

Và Đảng từ đâu? (Kỳ Cục-Danchimviet.info)

LỜI KÊU GỌI

đảng Cộng sản VN thực thi nhân quyền

.....*Hội Ái hữu Từ nhân Chính trị Tôn giáo VN 05-03-2012*.....

1- Nhận định rằng: Tạo Hoá đã ban cho con người quyền được sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc mà Hiến pháp Hoa Kỳ và các nước văn minh trên thế giới đều minh định, tôn trọng triệt để. Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam đã ký kết tuân thủ bản Tuyên ngôn quốc tế Nhân quyền và Công ước Quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị nhưng chế độ Cộng sản Việt Nam cho đến nay vẫn không thực hiện những văn kiện này.

2- Nhận định rằng: Nhân loại đã bước vào thiên niên kỷ thứ ba của văn minh tiến bộ, mọi người đều phải được sống an bình hạnh phúc trong một xã hội thực sự dân chủ tự do. Quyền tự do tôn giáo, quyền tự do ngôn luận, quyền tự do lập hội, quyền tư hữu là quyền sống của một người dân. Ngay từ thời phong kiến quân chủ, luật pháp cũng đã minh định xác nhận quyền tư hữu, nhất là sở hữu đất đai của người dân. Trong một nhà nước pháp quyền, mọi công dân phải có quyền lập hội, nông dân phải có Hiệp hội nông dân, công nhân phải có nghiệp đoàn công nhân do chính họ bầu ra để tranh đấu bảo vệ quyền lợi thiết thân của họ hầu bảo đảm cho miếng cơm manh áo và hạnh phúc cho mình. Chế độ Cộng sản Việt Nam chưa thực sự thực hiện điều này.

3- Nhận định rằng: Nhân sĩ trí thức, văn nghệ sĩ, thanh niên sinh viên là rường cột, là tương lai của dân tộc. Nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam không tôn trọng, lắng nghe những đề nghị xây dựng, những nguyện vọng đích thực của giới trí thức, văn nghệ sĩ và của mọi tầng lớp nhân dân. Trái lại, nhà cầm quyền CSVN lại khống chế, mua chuộc và sử dụng họ như những công cụ để phục vụ cho đảng Cộng sản, cho tập đoàn lãnh đạo hại dân bán nước. Chế độ Cộng sản Việt Nam đã trấn áp phong trào nhân dân

yêu nước, đánh đập bắt giữ những công dân yêu nước như nhạc sĩ Việt Khang, nhà báo Phạm Thanh Nghiên, nhà báo Tạ Phong Tần, dân oan Bùi Thị Minh Hằng...

4- Nhận định rằng: Quân đội của một quốc gia là lực lượng bảo vệ đất nước khi lâm nguy. Thế mà chế độ Cộng sản Việt Nam đang sử dụng quân đội như một công cụ để bảo vệ đảng, bảo vệ tập đoàn Việt gian CS hại dân bán nước. Tổ quốc đang lâm nguy, Sơn hà đang nguy biến. Tổ quốc và dân tộc Việt Nam đang đứng bên bờ vực thẳm của nguy cơ mất nước, đang đứng trước hiểm họa "Hán hóa" dân tộc của Trung Cộng, đế quốc mới của thời đại. Tập đoàn tư bản đồ, cường hào đồ đang manh tâm bán nước cho Trung Cộng để duy trì chế độ độc tài bất nhân, phản dân hại nước, làm giàu trên mồ hôi, nước mắt và xương máu của nhân dân...

5- Nhận định rằng: Trung Quốc ngày nay với tham vọng bành trướng, muốn công khai độc chiếm biển Đông Nam Á, nên đã trở thành đế quốc mới thời đại, không chỉ đe dọa sự sống còn của dân tộc Việt Nam và các nước Đông Nam Á mà còn là hiểm họa của toàn thể nhân loại.

Trước hiểm họa xâm lược thôn tính Việt Nam của đế quốc mới Trung Cộng, vì sự tồn vong của dân tộc và sự ổn định của nền an ninh thế giới, chúng tôi, tất cả những người Việt Nam yêu nước, khẩn thiết kêu gọi:

1- Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam phải thực hiện những điều khoản trong bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền và Công ước Quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị. Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam phải trả lại quyền sống làm người, phải tôn trọng thực sự các quyền tự do căn bản của người dân.

2. Nhà nước Cộng hòa Xã hội

Chủ nghĩa Việt Nam phải ban hành các đạo luật qui định các quyền tự do căn bản của người dân trong một xã hội dân chủ tự do. Nhà nước CHXHCNVN phải trả lại quyền tư hữu tài sản, nhất là quyền sở hữu đất đai cho người dân. Nhà nước CHXHCNVN phải thực sự tôn trọng quyền tự do tôn giáo, phải trả lại đất đai tài sản của các tôn giáo, phải giải tán các giáo hội quốc doanh, trả lại quyền phục hoạt cho Giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống nhất là Giáo hội Phật giáo duy nhất có tư cách chính đáng tại Việt Nam. Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam phải giải tán các nghiệp đoàn và hiệp hội quốc doanh để trả lại quyền tự do thành lập Hiệp hội Nông dân, quyền tự do thành lập Nghiệp đoàn Công nhân.

3- Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam phải giải tán các hội trí thức, hội nhà văn, hội nghệ sĩ do chính quyền tổ chức và điều khiển. Nhà nước phải trả tự do sáng tạo của người nghệ sĩ chân chính. Nhà nước CHXHCNVN phải trả lại quyền tự trị của đại học, hủy bỏ những môn chính trị và triết học một chiều nhồi sọ sinh viên học sinh, phải giải tán Đoàn thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh là công cụ nô lệ hóa giới trẻ...

4- Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam phải trả lại cho quân đội nhiệm vụ thiêng liêng cao cả bảo vệ đất nước chống Trung Quốc xâm lược. Đã đến lúc, Đảng CSVN và nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam phải đặt quyền lợi dân tộc lên trên hết nếu muốn tồn tại. Bằng không, toàn dân sẽ xuống đường biểu tình tranh đấu, bất hợp tác với chính quyền và cùng với quân nhân yêu nước giành lại quyền làm chủ đất nước.

Nhà nước Cộng sản Việt Nam phải trả tự do tức khắc và vô điều kiện cho tất cả tù nhân lương tâm Việt Nam, trả lại đất đai cho tất cả đồng bào dân oan trên cả nước. Từng bước giao trả lại quyền làm chủ đất nước cho toàn dân bằng cách tổ chức một cuộc bầu cử dân chủ dưới sự giám sát của Liên Hiệp

NHÓM LINH MỤC
NGUYỄN KIM ĐIỀN

KHÁNG THƯ PHẢN ĐỐI nhà cầm quyền CSVN đàn áp Công giáo Việt Nam 12-03-2012

Quốc đề toàn dân bầu Quốc hội Lập hiến soạn thảo một Hiến pháp mới, qui định một chế độ mới cho Việt Nam.

5- Chính phủ Hoa Kỳ và các nước văn minh trong thế giới tự do, các Hội đoàn tổ chức quốc tế tranh đấu cho nhân quyền hãy ủng hộ nhân dân Việt Nam hoàn thành cuộc cách mạng Dân tộc Dân chủ chống độc tài toàn trị, chống bắt công áp bức và chống lại sự xâm lược của Trung Quốc, để quốc mới của thời đại đề xây dựng một quốc gia tự do tiến bộ, góp phần bảo vệ nền an ninh và thịnh vượng cho toàn thế giới.

Làm tại Hải ngoại 5-3-2012.

Hội Ái hữu Từ nhân Chính trị và Tôn giáo Việt Nam

Phạm Trần Anh

Đông ký tên: 130 tổ chức đoàn thể và 14 nhân sĩ trong lân ngoại nước

Kính gửi
- Quý Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước.
- Quý Anh Chị Em Tín hữu Công giáo Việt Nam.

Ngày 28-2-2012, Phòng Báo chí Tòa thánh Vatican đã công bố Thông cáo chung về cuộc gặp gỡ lần thứ 3 của Nhóm Làm việc chung Việt Nam và Tòa thánh tại Hà Nội trong hai ngày 27 và 28-2-2012. Trong Thông cáo đó có các đoạn: "*Phái đoàn Việt Nam nhấn mạnh rằng Nhà nước Việt Nam đã luôn thực hiện và còn tiếp tục cải tiến chính sách tôn trọng và bảo đảm tự do tín ngưỡng và tôn giáo của nhân dân*". ... "*Ngoài ra, cả hai bên đã nhắc đến giáo huấn của Đức Giáo hoàng Bênêđictô 16 về việc sống Tin mừng giữa lòng Đất nước, và những nhận xét của Ngài về việc tín hữu Công giáo tốt là một công dân tốt*".

1- Trong thực tế, thời gian gần đây, đã có rất nhiều vụ việc chứng tỏ nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam tiếp tục bách hại các tôn giáo nói chung và Công giáo nói riêng, khiến cho Đức Giáo hoàng Bênêđictô 16 đã kêu gọi trong Ý truyền giáo tháng 03-2012 này: "*Xin Chúa Thánh Thần ban ơn kiên trì cho những người, đặc biệt tại châu Á, bị phân biệt đối xử, bị bách hại và giết chết vì danh Chúa Kitô*" và Đài phát thanh Vatican ban Việt ngữ phải lên tiếng ngày 24-02-2012: "*Hiệp ý với tín hữu Công giáo toàn thế giới, chúng ta tha thiết cầu xin Chúa Thánh Thần ban ơn kiên trì cho các tín hữu bị kỳ thị, bắt bớ và sát hại vì Chúa Kitô, đặc biệt tại Á châu và cách riêng tại VN*". Trước tình hình đó, Nhóm LM Nguyễn Kim Điền chúng tôi tuyên bố:

a- Cự lực lên án việc nhà cầm quyền Cộng sản tỉnh Vĩnh Long đã quyết định đầu tư 60 tỷ đồng (qua công văn số 3518 ngày 21-12-2011) để nâng cấp Trung tâm Hoạt động Thanh thiếu niên (ở số 75 Nguyễn Huệ, phường 2, thành phố Vĩnh Long). Trung tâm này từng là cơ sở Đại Chung viện của Giáo phận Vĩnh Long, song đã bị chiếm dụng từ năm 1977 để biến thành nơi vui chơi giải trí của đoàn thanh niên và đội thiếu nhi Cộng sản, nay Đức Giám mục Nguyễn Văn Tân đòi lại để "*làm cơ sở mục vụ đáp ứng nhu cầu bồi dưỡng*

cho các Linh mục, Tu sĩ và hơn 200.000 Giáo dân" của Giáo phận (qua Thư khiếu nại ngày 24-05-2011). Thế nhưng nhà cầm quyền Cộng sản đã bất chấp đòi hỏi chính đáng về quyền tư hữu và quyền sinh hoạt này của Giáo phận.

Đây là hành vi ngang nhiên chiếm đoạt đất đai cơ sở tôn giáo và hạn chế ngạt ngào sinh hoạt của Giáo hội trong âm mưu làm cho đức tin suy tàn.

b- Cự lực lên án việc nhà cầm quyền Cộng sản tỉnh Nghệ An, từ cuối tháng 7 cho đến cuối tháng 12 năm 2011, đã lần lượt bắt giam 13 tín hữu Công giáo Giáo phận Vinh là Chu Mạnh Sơn, Đặng Xuân Diệu, Đậu Văn Dương, Hoàng Phong, Hồ Đức Hòa, Hồ Văn Oanh, Nguyễn Đình Cường, Nguyễn Văn Duyệt, Nguyễn Văn Oai, Nguyễn Xuân Anh, Thái Văn Dung, Trần Hữu Đức, Trần Minh Nhật; 3 tín hữu Công giáo có liên hệ với Dòng Chúa Cứu Thế là Trần Vũ An Bình, Lê Văn Sơn và Tạ Phong Tần. Đa phần họ đã bị công an bắt cóc bắt nguội, và tính đến hôm nay, 9 người đã bị cáo buộc cùng tội danh "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" và 3 người bị cáo buộc tội danh "tuyên truyền chống phá nhà nước". Chúng tôi cũng cự lực lên án nhà cầm quyền Cộng sản tỉnh Nghệ An, hôm 06-03-2012, đã tuyên án 5 năm và 3 năm tù giam cho 2 Giáo dân Giáo phận Vinh là bà Võ Thị Thu Thủy (phó chủ tịch Hội đồng Giáo xứ Tam Tòa), và anh Ng. Văn Thanh, về tội gọi là "tuyên truyền chống phá nhà nước".

Đây là hành vi chà đạp các quyền dân sự và chính trị của công dân, vi ngoài chuyện bắt cóc bắt nguội trái quy định pháp luật, 2 tội danh "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân" và ba người bị cáo buộc "tuyên truyền chống phá nhà nước" không hề có trong nền pháp chế dân chủ của nhân loại văn minh và hoàn toàn trái ngược với Công ước quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị mà VN đã cam kết tuân giữ. Ngoài ra, việc bỏ tù các giáo dân nói trên, vốn cũng rất nhiệt thành sống đạo, là kiểu trấn áp và đàn áp của nhà cầm quyền đối với Giáo phận Vinh và Dòng Chúa Cứu Thế là hai cộng đồng Công giáo

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng, xin mời ghé:

<http://www.tdongonluan.com>

www.luongtamconggiao.com

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://www.viet.no>

Trong trang mạng thứ 1, thứ 2, thứ 3 và thứ 5 trên đây, Quý vị có thể tìm thấy nhiều tài liệu đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam

Đừng nghe những gì

Cộng sản nói !

Hãy nhìn những gì

Cộng sản làm !

đang nổi bật về tinh thần bệnh vực sự thật và lẽ phải.

c- Cục lực lên án việc nhà cầm quyền Cộng sản tỉnh Kon Tum, ngày 22-02-2012, đã ngấm sai ba côn đồ -vốn là những tù nhân hết án đang bị quản chế giáo dưỡng- đánh trọng thương linh mục Louis Gonzaga Nguyễn Quang Hoa thuộc giáo phận Kon Tum, lúc linh mục trên đường trở về sau khi dâng lễ an táng cho một giáo dân ở làng Kon Hnong, xã Đăk Hring, huyện Đăk Hà. Suy đoán này có cơ sở, vì trước đó một ngày, ủy ban nhân dân xã đã có thông báo cho rằng việc mục vụ của linh mục Nguyễn Quang Hoa tại địa phương là “trái phép, vi phạm pháp luật” và hăm dọa sẽ “kiến quyết xử lý”.

Đây là hành vi xâm phạm quyền tự do tôn giáo, dựa trên hai văn bản pháp luật phi lý bất công là Pháp lệnh về tín ngưỡng tôn giáo số 21 năm 2004 và Nghị định số 22 năm 2005 (vốn đang được dự thảo sửa đổi theo chiều hướng khác nghiệt hơn, và càng khắc nghiệt với việc trung tướng công an Phạm Dũng vừa được đặt làm Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ). Ngoài ra, đây cũng là kiểu dẫn dắt hăm dọa của nhà cầm quyền đối với vị lãnh đạo Giáo phận Kon Tum là Đức Giám mục Micae Hoàng Đức Oanh, vốn đang là khuôn mặt Mục tử nhân lành và Ngôn sứ can đảm.

d- Cục lực lên án việc nhà cầm quyền Cộng sản thành phố Đà Nẵng tiếp tục kế hoạch xóa sổ giáo xứ Cồn Dầu, quận Cẩm Lệ, đẩy giáo dân vào chốn tái định cư đầy bấp bênh, lấy đất đai ruộng vườn, nhà cửa nghĩa địa của giáo dân để bán cho Sun Group, tập đoàn triển khai dự án khu đô thị sinh thái ven sông Hòa Xuân. Hành vi này tiếp nối bao hành vi bạo ngược đối với cộng đoàn tôn giáo nhỏ bé tại đây kể từ năm 2010: như cưỡng bức di dời, ngăn chặn đám tang, hành hung bắt bớ, tra tấn đến chết, sách nhiễu cuộc sống, kết án giam tù, khiến cho nhiều giáo dân phải chạy ra nước ngoài tỵ nạn. Nhà cầm quyền đã bất chấp nguyện vọng chính đáng của giáo dân là được quy tụ chung quanh ngôi nhà thờ để yên tâm sống đạo, được giữ lại nghĩa địa riêng riêng của tiền nhân và được làm ăn sinh sống với ruộng vườn cha ông để lại.

Đây là hành vi tước đoạt quyền tư hữu đất đai chính đáng của nông dân dựa theo nguyên tắc bất công, phi lý và lường gạt: “Đất đai thuộc về toàn dân do nhà nước đại diện sở hữu” ghi trong Luật đất đai 1993 (có sửa đổi), vốn đã gây điều đứng cho hàng triệu nông dân cả nước. Ngoài ra, đây

cũng nằm trong kế hoạch phân sáp (xóa sổ hay phân tán các giáo xứ Công giáo kỷ cựu) đã có từ lâu của nhà cầm quyền Đà Nẵng.

2- Đức Giáo hoàng Bênêdictô 16, trong huấn từ ngày 27-6-2009 cho Hội đồng Giám mục Việt Nam, đã có nhấn nhủ: “Người công giáo tốt cũng là người công dân tốt”. Với kinh nghiệm trên quê hương Đức Quốc của Ngài và trên cả Đông Âu trước đây, Đức Giáo hoàng thừa hiểu rằng trong chế độ độc tài duy vật vô thần Cộng sản, nơi mà các quyền Dân sự bị chà đạp, các quyền Chính trị bị tước bỏ, các quyền Kinh tế bị thao túng, các quyền Xã hội bị khinh khi, các quyền Văn hóa bị xem nhẹ, nơi không có tự do tôn giáo, tự do ngôn luận, tự do hội họp, tự do bầu cử, tự do lập hội... thì **chỉ có thần dân hay nô dân chứ chẳng hề có công dân!** Thành thử theo chúng tôi hiểu, lời nhấn nhủ trên của Đức Giáo hoàng chính là một mệnh lệnh: **người Công giáo Việt Nam hãy ra tay xây dựng quyền Công dân cho mình và cho đồng bào.**

Theo đòi hỏi của Tin Mừng và giáo huấn xã hội của Giáo hội, xây dựng quyền Công dân trong chế độ độc tài Cộng sản,

- Đối với Giáo sĩ và Tu sĩ là phải có thái độ chính trị (thay cho hoạt động chính trị mà mình không được phép xét theo ơn gọi). Thái độ đó là lên tiếng vạch trần sai lầm và tố cáo tội ác của nhà cầm quyền, là công bố sự thật và bảo vệ lẽ phải trước toàn thể xã hội, là bệnh vực những kẻ nghèo khó về nhân quyền và cứu giúp những con người thấp cổ bé miệng, là giáo dục và cổ vấn cho Giáo dân về các vấn đề công lý hòa bình, chính trị xã hội. Điều này đã được hàm ý trong Tông huấn Giáo hội tại Á châu số 33: “*Các Nghị phụ Thượng Hội đồng biết rõ những vi phạm liên tục về các quyền con người trong nhiều nơi trên thế giới, và cách riêng tại Á châu, nơi “hàng triệu người đang đau khổ do sự kỳ thị, bóc lột, nghèo đói và loại trừ”. Các ngài khẳng định rằng các dân tộc tại Á châu cần hiểu rõ thách đố không tránh được và không loại bỏ được, gắn liền với việc bệnh vực nhân quyền và cổ vũ công lý và hòa bình*”

- Đối với Giáo dân là phải có hành động chính trị (do ơn gọi sống giữa trần đời), theo như xác nhận của Tông huấn Giáo hội tại Á châu số 45: “*Khi làm chứng cho Tin mừng trong mọi lãnh vực của đời sống xã hội, người giáo dân có thể đóng vai duy nhất trong việc nhổ tận gốc sự bất công và áp bức*”. Hành động đó là

không những có thái độ như các giáo sĩ và tu sĩ nói trên mà còn là dẫn thân vào chính trị -với tư cách công dân mang tinh thần Công giáo- qua việc xuống đường biểu tình để bày tỏ lòng yêu nước, nêu lên những đòi hỏi chính đáng đối với nhà cầm quyền, qua việc thành lập hay tham gia các hình thái, tổ chức đấu tranh của nhân quyền và dân chủ, công lý và sự thật cách bất bạo động, để các giá trị này sớm khôi phục trên Quê hương.

Cuối cùng, chúng tôi nguyện cầu Thiên Chúa ban cho mọi tín hữu Công giáo Việt Nam ơn kiên trì chịu đựng các cuộc bách hại của nhà nước độc tài Cộng sản với tâm lòng tha thứ và ơn can đảm đấu tranh giải thể chế độ vô thần Cộng sản với ý chí quyết liệt.

Lên tiếng tại VN, 12-03-2012

Đại diện Nhóm Lm Ng. Kim Điền
- Linh mục Têphanô Chân Tín,
Dòng Chúa Cứu Thế, Sài Gòn
- Linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải,
Tổng Giáo phận Huế.
- Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi,
Giáo phận Bắc Ninh
- với sự hiệp thông của Lm T. Ng. Văn Lý, đang bị cầm tù tại Nam Hà.

Trích “Thông cáo chung về cuộc gặp gỡ Vatican-Việt Nam” (28-02-2012)

...Nhà nước khích lệ GHCG tại VN tích cực và thực sự tham gia vào tiến trình hiện nay phát triển đất nước, kinh tế và xã hội.

Về phần mình, Phái đoàn Tòa thánh đã ghi nhận những nhận xét đó và đánh giá cao sự quan tâm của Chính quyền dân sự đối với hoạt động của GHCG, đặc biệt năm 2010, trong việc cử hành Năm Thánh, và nhân dịp các cuộc viếng thăm mục vụ của Đức TGM Leopoldo Girelli, Đại diện không thường trú. Tòa Thánh bày tỏ mong ước rằng vai trò của Vị Đại diện không thường trú và sứ mạng của Ngài được tăng cường và mở rộng, để củng cố các quan hệ giữa Tòa Thánh và GHCG tại VN, cũng như ý hướng của VN và Tòa Thánh phát triển các mối quan hệ với nhau. Cả hai bên đã đồng ý tạo điều kiện để dâng cho công việc của Đức TGM Girelli, để Ngài có thể thi hành sứ mạng tốt đẹp hơn.

Ngoài ra, cả hai bên đã nhắc đến giáo huấn của ĐTC Biển Đức 16 về việc sống Tin Mừng giữa lòng Đất nước, và những nhận xét của Ngài về việc là tín hữu Công giáo tốt và là một công dân tốt, nhấn mạnh sự cần thiết phải tiếp tục có sự cộng tác giữa GHCG và chính quyền dân sự, để thực thi một cách cụ thể và thực tế, những giáo huấn ấy trong tất cả mọi hoạt động....

Hình đốn Đảng nhưng không chính đốn tự do tôn giáo

—Thanh Quang, RFA, 10-03-2012—

Hôm 27 tháng Hai vừa rồi, tất cả ủy viên thuộc Ban Chấp hành Trung ương Đảng CSVN tham dự 3 ngày hội nghị nhằm “cấp bách chỉnh đốn, xây dựng” lại Đảng.

Câu hỏi được nêu lên là liệu nỗ lực đó có mang lại kết quả không khi đa số người dân bất bình phần lớn vì Đảng chỉ lo “xây dựng Đảng” mà thiếu “xây dựng tự do tôn giáo” cho người dân? Mời quý vị nghe Thanh Quang trình bày vấn đề này sau đây:

Giữa lúc “Hội nghị cán bộ toàn quốc quán triệt, triển khai thực hiện Nghị quyết Trung ương 4 khóa 11” diễn ra nhằm lấy lại lòng tin của người dân, thì - nói theo lời LS lão thành Trần Lâm từ Hà Nội - “lòng tin của nhân dân lung lay đã từ lâu rồi... Mất lòng tin vào Đảng, mất lòng tin đảng viên...” từ lâu rồi.

Điều đáng nói là trong 3 ngày hội nghị “cấp bách chỉnh đốn đảng”, người ta không thấy Đảng “cấp bách” ứng phó với một trong nhiều vấn đề có lẽ cũng “cấp bách” không kém, đó là tình trạng thất nhân tâm liên quan việc đàn áp tôn giáo.

Múa tay trong bị

Ông Võ Văn Ái, Giám đốc Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế, Chủ tịch Ủy ban Bảo vệ Quyền làm Người VN trụ sở tại Paris, Pháp Quốc, cho biết:

“Tôi thấy nếu lấy lại được lòng dân, mà lòng dân luôn luôn có tín ngưỡng, thì điều trước nhất là phải tôn trọng tôn giáo, tôn trọng nhân quyền và mở ra một thời đại dân chủ đa nguyên. Lúc đó lòng dân mới có thể tin tưởng. Còn nếu như chỉ họp đại hội Đảng để quyết định chỉnh đốn Đảng thì tôi nghe dư luận trong nước nói Đảng CS chỉ có thể “đốn” chứ không thể nào “chỉnh” được.”

Theo MS Nguyễn Hồng Quang từ Sài Gòn thì rắc rối lâu nay là ở chỗ lời nói và hành động của “guồng máy” cai trị không đi đôi với nhau khiến góp phần làm mất lòng dân:

“Không phải chỉ mới đây mà ngay từ khi ông Chủ tịch Hồ Chí Minh đọc bản Tuyên ngôn hồi mừng 2 tháng 9 năm 1945 thì cũng hứa hẹn cho người dân có nhiều quyền. Trong tất cả các Hiến pháp cũng đều có những điều khoản rõ ràng về quyền tự do tín ngưỡng. Nhưng vấn đề ở đây là lời nói và thực hiện. Đây là vấn nạn của guồng máy nhân lực thực hiện các

chính sách pháp luật của nhà nước VN.”

Theo MS Thân Văn Trường thì việc chỉnh đốn Đảng thực ra là chuyện các nhà lãnh đạo CSVN cũng chỉ “múa tay trong bị mà thôi” trong khi “dưới ánh sáng chủ nghĩa Mác-Lê” mà VN tôn sùng, tôn giáo bị xem là “thuốc phiện” nguy hiểm:

“Điều bao trùm mà ai cũng biết là ngay trong Hiến pháp, rồi trong phần mở đầu của Hiến pháp VN đều nhấn mạnh đến “dưới ánh sáng của chủ nghĩa Mác-Lênin”. Cho nên tôi nghĩ vấn đề vẫn lẫn lộn trong cái vòng đó thôi chứ không có gì thay đổi. Mà với chủ nghĩa Mác-Lênin, việc đàn áp tôn giáo là điều tất nhiên rồi vì quan niệm tôn giáo là thuốc phiện cho dân chúng. Do đó, tôi nghĩ diễn tiến vừa rồi chẳng có giá trị gì cho xã hội, nhất là cho những người có niềm tin tôn giáo.”

Chiêu bài

Từ Huế, LM Phan Văn Lợi cho biết hội nghị chỉnh đốn, xây dựng đảng vừa rồi chỉ là chiêu bài để làm cho người dân tưởng rằng đảng có thiện chí, đảng muốn phục vụ nhân dân, nhưng thực sự không phải như vậy. Vì sao? LM Phan Văn Lợi phân tích:

“Vi qua hành động trấn áp tôn giáo cùng nhiều người dân trong thời gian gần đây thì chúng ta thấy rằng đảng không hề thực tâm muốn đổi mới, không hề thực tâm muốn thu phục lòng dân và không hề thực tâm muốn cho đất nước tiến lên trong tự do, dân chủ. Nếu đảng thực sự muốn chỉnh đốn hàng ngũ, tức làm cho mình có khả năng lèo lái quốc gia và thu phục lòng dân, thì đảng phải trả các quyền lại cho người dân, mà trong đó có quyền tự do tôn giáo.”

Tu sĩ PGHH Võ Văn Diễm ở Miền Tây bày tỏ hoài nghi về hội nghị “chỉnh đốn Đảng” vừa rồi:

“Tôi không có tin. Bởi vì đảng CSVN nhiều lần nói một đường mà làm một ngã, thành ra mất lòng tin của người dân. Chừng nào họ thực hiện lời nói thì tôi mới có thể tin được. Nhưng lời nói của đảng CS lúc nào tôi cũng không tin tưởng.”

Từ hải ngoại, giáo hữu Thượng Trung Thanh thuộc Giáo hội Cao Đài Đại đạo trụ sở tại California, Hoa Kỳ lưu ý: vấn đề tôn giáo đối với giới

cầm quyền trong nước là “cái gai nhọn” nên khó có thể có tự do tôn giáo thật sự tại VN:

“Vấn đề gọi là chỉnh đốn lại để nói rộng cho tôn giáo hoạt động thì tôi nghĩ đó chỉ là hình thức để nhà cầm quyền CS dối gian với thế giới thôi. Chứ thật ra, tôi thấy tôn giáo là cái gai nhọn của CSVN bây giờ. Nói thì họ nói chỉnh đốn, nói rộng chứ thực ra không có tự do tôn giáo ở VN.”

Tiếp tục đàn áp

Theo ông Võ Văn Ái thì tự do tôn giáo là nền tảng của tất cả các tự do khác, đặc biệt trong hoàn cảnh đất nước VN, dân tộc VN rất sùng đạo, trong đó có những tôn giáo lớn như Phật giáo, Công giáo, Cao đài, Hòa hảo, Tin lành... Ông Võ Văn Ái lưu ý:

“Nếu nhà cầm quyền CS thay đổi chính sách đối với tự do tôn giáo và đặc biệt tôn trọng nhân quyền thì chắc chắn điều đó mới đem lại lòng tin cho người dân. Chứ còn hiện nay, tôi thấy vừa qua Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã điều ông Phạm Dũng, trung tướng công an, làm Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ thì điều đó khiến chúng tôi thấy VN khó có sự tôn trọng tôn giáo. Chúng tôi thấy đảng CS chỉ có thể lấy lại lòng dân bằng việc chấp nhận tự do tôn giáo, nghĩa là chính quyền, đảng CS, Mặt trận Tổ quốc không xen vào những vấn đề của các tôn giáo.”

Nếu hồi tháng 12 năm ngoái, ông Phil Robertson, Phó Giám đốc Human Rights Watch đặc trách Á Châu, mạnh mẽ cảnh báo rằng ở VN, tình trạng đàn áp các tôn giáo không được chính quyền công nhận xây ra một cách có hệ thống và nghiêm trọng, thì tình trạng đàn áp trước hết là Công giáo hiện tiếp diễn đáng ngại, như LM Phan Văn Lợi mô tả:

“Chúng ta thấy sau hội nghị “chỉnh đốn đảng”, đã xảy ra nhiều sự kiện liên can tới các tôn giáo trong chiều hướng tiêu cực. Đó là vụ hành hung LM Nguyễn Quang Hoa ở Giáo phận Kontum. Qua việc này, mọi người đều nhận thấy đó là một sự dẫn dắt đối với Đức Giám mục Micae Hoàng Đức Oanh vốn là Bề trên của Cha Nguyễn Quang Hoa.

Rồi mới đây, nhà cầm quyền lại xử tù, kết án chị Võ Thị Thu Thủy và anh Nguyễn Văn Thành, hai giáo dân của Giáo phận Vinh từng là cộng sự của Cha Nguyễn Văn Lý. Và tội mà người ta gán cho họ là “tuyên truyền chống chế độ”, “rãi truyền đơn”.

Nhưng chúng ta đều biết rằng chuyện rải truyền đơn hay cách nào đó để phê phán Nhà nước là quyền của con người, quyền của người dân. Chúng tôi cũng nghĩ rằng chuyện kết

án chị Võ Thị Thu Thủy cũng là một lỗi dẫn dắt các tín hữu của Giáo phận Vinh, giống như việc họ đang giam giữ 16 thanh niên thuộc Giáo phận Vinh và một thanh niên thuộc Thanh Hóa, thì cũng là cách để trấn áp tinh thần của các tín hữu Công giáo Vinh, Giáo phận có tinh thần bất khuất.”

Quyết tâm tiêu diệt

Và LM Phan Văn Lợi nhân tiện đề cập tới tình cảnh của PGHH như sau: “Sự kiện thứ hai là vụ xử phúc thẩm ông Nguyễn Văn Lía và ông Trần Hoài Ân của PGHH với bản án như cũ. Điều này chứng tỏ nhà cầm quyền CS vẫn coi PGHH là một thứ cần phải triệt hạ.”

Nhận định vừa rồi của LM Phan Văn Lợi khiến người ta liên tưởng tới lời báo động cách nay chưa lâu về tình cảnh của PGHH trong nước, khi tu sĩ Huệ Thọ thuộc Đạo tràng PGHH ở Ô Môn, Cần Thơ cho biết rằng sau năm 1975, “cái tạm gọi là ‘giải phóng dân tộc’ đối xử với Phật giáo Hòa hảo thật nghiệt ngã. Và những cán bộ sau năm 75 tuyên bố thẳng với người PGHH là nếu không diệt được người PGHH thì họ nghỉ việc. Từ đó họ thẳng tay đánh đập những người để tóc, mặc đồ đạo; những am, những cốc họ đều dỡ hết.

Và từ năm 1975 tới 2009, vì tinh thần PGHH quá kiên cường: Thà chết chứ không bỏ Đạo, nên sau cùng họ đi lại cái thế nhu, cho thành lập Ban Trị sự PGHH năm 1999 để đồng hóa tín đồ PGHH, cho rằng PGHH được tự do tín ngưỡng. Nhưng những nhân sự trong Ban Trị sự lại không được tín đồ PGHH bầu ra mà toàn là do đảng CS đưa ra”.

Từ An Giang, tu sĩ Võ Văn Diễm nhận xét: “Đảng CS lúc nào cũng vẫn đàn áp PGHH khiến không thể cất đầu lên được. Tuy giới cầm quyền nói là mở rộng, nhưng cái tinh vi của đảng CS là cho người của đảng vô PGHH qua Ban Trị sự để lôi kéo tín đồ PGHH. Họ như chứng nhận PGHH, nhưng thực ra PGHH bị chế độ cầm quyền cầm đầu, điều khiển, khiến không thể theo Giáo lý của Đức Huỳnh Giáo chủ vốn khai sáng nền Đạo.”

Cùng với PGHH, đạo Cao đài cũng bị bách hại đáng ngại trong nước, như giáo hữu Cao đài Thượng Trung Thanh cư ngụ tại tiểu bang Virginia, Hoa kỳ mô tả: “Theo tôi biết, tất cả tôn giáo còn nằm trong quốc nội thì những tôn giáo nào dưới sự lãnh đạo của Ủy ban Tôn giáo Trung ương và Mặt trận Tổ quốc, các tôn giáo đó có quyền hoạt động tự do, nhưng tự do trong sự lãnh đạo của

đảng CSVN. Còn những tôn giáo nào không có phép, không có pháp nhân thì những tôn giáo đó vẫn bị đàn áp, khống chế và bị công an hoặc Mặt trận theo dõi chứ không được tự do tôn giáo.”

Trong khi đó, những Hội thánh Tin lành Tự gia cũng tiếp tục bị đàn áp, không được tự do hành đạo, thập chí có tín đồ bị ép bỏ đạo, bị hành hung... dù những Hội thánh được nhà nước công nhận góp phần tạo một “bộ mặt tiên bộ” tôn giáo ở trong nước, như MS Thân Văn Trường nhận xét:

“Theo tôi thì về phương diện nào đó, mặt tích cực cũng có. Chẳng hạn như việc tự do thờ phượng Chúa đối với những Hội thánh được Nhà nước công nhận. Rồi Nhà nước cũng cho sửa sang, xây mới Nhà thờ, sửa sang những Nhà thờ lớn ở TP lớn... khiến dưới con mắt quan sát của quốc tế cũng có mặt tiến bộ.

Nhưng trên phương diện những Hội thánh Tự gia thì tình hình không có gì cải thiện, vẫn gặp khó khăn từ trước tới nay. Anh em nhóm lại thờ phượng Chúa cũng không có được tự do gì.

Một điều nữa là chúng tôi thấy qua việc Nhà nước bổ nhiệm một trung tướng công an vào chức vụ Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ chứng tỏ nhà nước muốn siết chặt hơn lãnh vực tôn giáo, nhất là đối với đạo Tin lành. Chúng tôi là những người theo đạo Tin lành, nhận thấy không có gì cởi mở hơn đâu.”

Biến thành mê tín

Trong khi Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất tiếp tục làm nạn trong nước, thì ông Võ Văn Ái, Giám đốc Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế

lưu ý tình trạng đạo Phật là đạo cứu khổ xã hội lại bị khai thác cho mục tiêu trục lợi, phục vụ cho việc “thăng quan tiến chức”:

“Một mặt họ cho tất cả tôn giáo bề ngoài được sinh hoạt. Ví dụ các chùa được tân trang đẹp đẽ, rộng rãi, các tượng Phật được tạc ra, cho người ta đi chùa, giáo đường... nhưng chính sách lớn tôn giáo của đảng CS là biến các tôn giáo trở thành mê tín dị đoan.

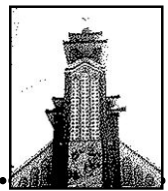
Thí dụ Phật giáo là đạo cứu khổ, có khả năng đóng góp vào việc phát triển quốc gia và đặc biệt giúp tiêu trừ tất cả tệ nạn xã hội. Nhưng bây giờ Phật giáo chỉ bị thu gọn lại thành một tôn giáo cúng kiến, cầu khấn. Ngay cả các đảng viên CS hay các nhà lãnh đạo cũng đi chùa, cũng quy y đạo Phật. Nhưng họ đi chùa để xin Phật cho họ được thăng quan tiến chức, chứ không phải đi chùa để thực hiện giáo lý cứu khổ xã hội cho những người dân thấp hèn, đặc biệt đa số nông dân VN.

Do đó, hình thức đàn áp tôn giáo rất tinh vi hiện nay của nhà cầm quyền VN là biến các tôn giáo trở thành những tín ngưỡng mê tín dị đoan, chứ không phải để cho các tôn giáo thực hiện lòng bác ái, từ bi và cứu khổ như trường hợp đạo Phật của Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất. Đặc biệt là GHPGVNTN hiện nay bị đàn áp, không cho hoạt động.”

Giữa lúc tôn giáo tiếp tục bị bách hại, thì nhiều nhân sĩ, trí thức trong nước lưu ý rằng cho dù hội nghị “chỉnh đốn đảng” có những tuyên bố hùng hồn, lạc quan như thế nào đi chăng nữa, nhưng hội nghị khó có thể thu phục sự tin tưởng của người dân ở đảng.☺☺☺☺☺☺☺☺

VẤN ĐỀ "CỒN DẦU" đang căng thẳng trở lại

.....**Gia Minh, RFA, 11-03-2012**.....

Vụ việc cưỡng chế đất của giáo dân xứ Cồn Dầu, thuộc Giáo phận Đà Nẵng trở lại căng thẳng trong những ngày gần đây.

Ký giấy giao đất nghĩa trang

Trong phần cuối thánh lễ chủ nhật hôm nay 11-03-2012, linh mục Emmanuel Nguyễn Tấn Lục, chính xứ Cồn Dầu thông báo cùng giáo dân về việc trong tuần qua ông phải làm việc với chính quyền quận Cẩm Lệ, rồi xin ý kiến Tòa Giám mục Đà Nẵng về việc cơ quan chức năng yêu cầu ông phải ký giấy về việc di dời nghĩa địa của giáo xứ, mà cụ thể là trước mắt dọn bàn thờ, Thánh giá và tường rào tại đó.

Thông tin từ phía giáo dân Cồn Dầu tham dự thánh lễ cho biết: linh mục chánh xứ nói rằng vì giáo xứ đã nhận đất nghĩa địa tại Hòa Sơn nên theo ông là sắp đến phải ký giấy như yêu cầu của chính quyền. Vì linh mục chánh xứ (được giáo dân trích dẫn) phát biểu tại thánh lễ là nếu giáo dân không thuận thì ai muốn đứng ra nhận việc đó, ông sẽ giao cho người đó.

Tuy nhiên qua kinh nghiệm những đồng đạo của họ bị đánh đập, bắt bớ, tù đầy trước đây gần hai năm trong đám tang cụ bà Hồ Nhu, nữ danh Maria Đặng Thị Tân, thì giáo dân cho biết không ai đứng ra nhận; dù rằng chính những giáo dân cho biết trong lòng vô cùng âm ức, vì theo họ việc ký giấy giao đất nghĩa trang của giáo xứ cho phía Nhà nước là quyền của giáo dân chứ không phải trách vụ của cha xứ.

Biết thế, nhưng theo họ tại một nơi mà luật pháp từng bị vi phạm cách đây chưa đầy hai năm qua những vụ bắt bớ đánh đập, tù đầy đối với đồng đạo của họ thì họ không tin ai đó đứng ra gánh vác công việc sẽ thành công mà trái lại bản thân người đó sẽ lại rơi vào vòng lao lý.

Tương lai vô định

Trong khi đó cũng tin từ giáo dân xứ Cồn Dầu thì trong thời gian gần đây, các ban ngành của chính quyền quận Cẩm Lệ, phường Hòa Xuân tiếp tục đến những gia đình giáo dân không chịu nhận đền bù, vận động họ di dời khỏi nhà cửa, ruộng vườn cũng như mồ mã nếu còn tại nghĩa trang giáo xứ.

Cán bộ địa phương cho biết là không thể không đi vì đất đã bán cho Sun Group, tập đoàn triển khai dự án khu đô thị sinh thái ven sông Hòa Xuân tại địa phương Cồn Dầu, Trung Lương và Cẩm Chánh. Công an 113 được điều động đến để đi kiểm tra hộ khẩu của các hộ gia đình còn lại.

Chính giáo dân Cồn Dầu cho biết hiện còn chừng khoảng 400 ngôi mộ trên tổng số 1700 mộ tại đó chưa được di dời. Riêng số hộ dân còn lại chưa chịu nhận tiền đền bù là chừng 200 hộ. Một nửa khác đã nhận tiền đền bù của dự án để di dời đến khu tái định cư.

Tuy nhiên theo giáo dân Cồn Dầu, họ không nhận đền bù để di dời vì họ cho biết tương lai cuộc sống trước mắt khi di dời là hết sức vô định. Trong khi đa phần họ là nông dân chuyên làm ruộng, trồng hoa màu, nay đến khu tái định cư không có đất để tiếp tục làm nông nghiệp. Chính quyền nói kinh phí đào tạo nghề nằm trong số tiền đền

bù rồi, và người dân phải tự lo việc chuyên đổi nghề nghiệp. Những người dân trên 40 tuổi cho biết cơ hội để có công ăn việc làm ổn định cho họ là vô cùng bấp bênh... Một lý do khác là vấn đề tâm linh, họ muốn được sống quanh ngôi nhà thờ mà cha ông họ đã xây dựng nên hơn cả trăm năm qua.

Những lý do mà giáo dân Cồn Dầu nêu ra như thế từng được trình với chính quyền địa phương biết bao lần ngay từ khi có dự án xây dựng khu đô thị sau chuyển thành khu đô thị sinh thái Hòa Xuân; nhưng đều không được chấp nhận.

Một giáo dân Cồn Dầu hiện đang tỵ nạn tại Thái Lan nói lên lại những ước vọng đó của họ: *“Xếp cho dân ở lại gần nhà thờ để phụng sự Thiên Chúa mà thôi. Vật chất thì giáo dân không đòi hỏi. Mấy mươi cuộc họp cũng nói đến nguyện vọng được xếp ở gần nhà thờ. Họ muốn bứng cả làng, bứng cả cây cỏ thụ đi. Họ muốn nhà thờ mà không có giáo dân, nên giáo dân không chịu. Một cây cỏ thụ mà bứng đi thì có nhánh nào mà sống được.”*

Sự kiện “đám tang bà Hồ Nhu”

Ngày 04-05-2010 được dân xứ Cồn Dầu cho là ‘biến cố định mệnh’ đối với một xứ đạo yên bình cả trăm năm qua nằm ven Sông Hàn. Đó là khi mà hàng trăm cảnh sát cơ động, công an, dân quân đến ngăn chặn đám tang của cụ bà Hồ Nhu vốn ước nguyện được chôn cất bên người chồng tại nghĩa trang của giáo xứ.

Mấy chục giáo dân đã bị bắt đến cơ quan công quyền, bị đánh đập tại đó. Sáu trong số họ bị giam giữ và truy tố ra tòa về tội danh gây rối trật tự và chống người thi hành công vụ với những bản án từ 12 tháng tù cho đến tha bổng. Vào ngày 3 tháng 7, một trong những người tham gia đội trợ trang hôm ngày 4 tháng 5 đã bị một dân quân đánh đến chết khi về đến được nhà. Đó là nạn nhân Nguyễn Thành Năm.

Trong khi xảy ra những biến cố đối với xứ đạo của họ, một số giáo dân phải tìm đường chạy sang Thái Lan để lánh nạn. Một trong những người bị đánh đập sau ngày đưa

tang cụ bà Hồ Nhu là ông Nguyễn Liêu khi đến được đất Thái đã kể trong nước mắt về vụ việc xây đền:

“Giáo xứ chúng tôi đã ‘sống’ 135 năm rồi, và giáo dân không muốn chia cắt. Nhưng ‘họ’ muốn lấy cả nhà thờ của chúng tôi, dù để nhà thờ lại dân di dời đi nơi khác, làm sao người cao tuổi và trẻ con đi (nhà thờ) được. Vì điều đó Nguyễn Hữu Minh sưu tầm những nghị định, luật đất đai, giấy tờ của chính phủ đưa ra; nhưng rồi Nguyễn Hữu Minh bị bắt. Còn tôi thì do có những thông tin liên quan và liên lạc với người thân nước ngoài, nên tôi hoảng sợ phải ‘ra đi’...”

Gần hai năm qua, dự án khu đô thị sinh thái Hòa Xuân cũng như bao dự án phát triển bất động sản khác tại Việt Nam vẫn ‘án binh bất động’; thế nhưng số dân chúng có nhà cửa, ruộng vườn tại những khu dự án đó tiếp tục bị buộc phải ra đi nếu không sẽ bị cưỡng chế như các giáo dân còn lại tại xứ đạo Cồn Dầu.

Những giáo dân chân chất, ngoan đạo tại Cồn Dầu có thể sẽ không thể nổi sừng như ông Đoàn Văn Vươn, giáo dân xứ đạo Sứ Sứ ở Hải Phòng khi đứng trước bước đường cùng; thế nhưng thực tế cho thấy tâm tư của họ có điểm giống nhau. Đó là mong ước được bỏ công sức làm ăn trên mảnh đất của họ, được sống đạo - hành đạo và nuôi dưỡng con cái cháu chắt của họ trong tinh thần ‘kính Chúa, yêu người’. Nhưng rồi ước mơ đơn sơ đó đang ‘tan tác’ trước cơn lốc phát triển thị trường.

**Đấu tranh hoà
bình, bất bạo
động.
Phơi bày phổ biến
sự thật về Hồ Chí
Minh.
Giải thể chế độ
Cộng sản độc tài.**

Đức Huỳnh Phú Sổ chủ trương "Toàn dân Chánh trị" —Nguyễn Quang Duy 13-03-2012—

Nghĩ đến Đức Thầy ta thường nghĩ đến vị Giáo chủ Phật Giáo Hòa Hảo, một tôn giáo phát sinh trong lòng dân tộc với hơn 7 triệu tín đồ lấy giáo lý nhà Phật làm căn bản hành đạo. Ít người biết được Đức Thầy là người sáng lập đảng Dân Xã, một tổ chức chính trị theo nguyên tắc "*chủ quyền ở nơi toàn thể nhân dân*", chủ trương "*tòan dân chánh trị*" và "*chống độc tài bất cứ hình thức nào*".

Kỷ niệm 65 năm ngày Đức Thầy thọ nạn, người viết xin được chia sẻ vài suy nghĩ về tư tưởng toàn dân chánh trị. Để tôn trọng những văn bản người xưa để lại, bài viết xin được dùng cụm từ chánh trị thay vì chính trị.

Làm chánh trị là yêu nước

Ngày 9-3-2012 vừa qua, phóng viên đài Á châu Tự do Đỗ Hiếu đã phổ biến bài về Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất và Giáo hội Phật giáo Việt Nam. Ông cho biết quan niệm của Tỳ kheo Thích Pháp Huyền, trụ trì Tịnh xá Phước Huệ, thuộc Giáo hội Phật giáo Việt Nam ở Định Quán thì mọi sinh hoạt tôn giáo tại Việt Nam đều được tự do, thoải mái: "*Khi có lễ lộc hay bất cứ việc gì đều được nhà nước ủng hộ, chứ không có gì khó khăn. Mô Phật, đúng như vậy. Minh là người tu hành thì nhà nước rất tán đồng, hoan hỷ. Minh cứ tu theo giáo lý Đức Phật, không tham gia về chánh trị, thì chùa chiền được mở rộng, không có khó khăn gì.*"

Trước cảnh nước mất về tay Trung Cộng, nhà tan vì độc tài Cộng sản, vẫn có những Tỳ kheo chỉ theo giáo lý, chỉ lo mở chùa, chỉ lo đắp tượng, quên đi cảnh nước mất nhà tan, mới hiểu được hoàn cảnh 65 năm về trước. Vào tháng 4 năm Ất Dậu (1945) Đức Huỳnh Phú Sổ có đặt câu hỏi với tín đồ như sau: "*Tôi là một nhà tu hành, lễ thì vào chốn non cao, núi thẳm tu tâm dưỡng tánh, cơ nào hôm nay lại xen vào chánh trị?!*" Không ai nói gì, Đức Thầy có vẻ buồn, cau chân mày và ngâm bài thơ tứ tuyệt dưới đây:

*Yêu nước bao đành trở mắt ngó,
Thương đời chưa vội ẩn non cao.
Quyết đem tâm sự tâu cùng Phật,
Coi lệnh từ bị dạy lẽ nào?*

Nhờ uy tín và dẫn thân đầu tranh chánh trị, sau đảo chánh Pháp 1945, Đức Thầy được bầu làm thủ lãnh của

Mặt trận Quốc gia Thống nhất gồm nhiều Tổ chức Tôn giáo, Tổ chức Dân sự Xã hội, Tổ chức Chánh trị và Nhân sĩ. Một điều không thể phủ nhận là nếu thiếu đi sự tích cực tham gia chánh trị của Đức Thầy, của những Tổ chức Quốc gia, và những Cá nhân không chấp nhận Cộng sản thì đã không có một miền Nam tự do (1954-75), một Hải ngoại chống cộng và một quốc nội đang sửa soạn đứng lên giải thể Cộng sản như ngày nay.

Đến ngày 21-9-1946, Đức Thầy loan báo đã thành lập một đảng chính trị lấy tên là Việt Nam Dân chủ Xã hội Đảng, gọi tắt là đảng Dân xã. Qua lời loan báo Đức Thầy kêu gọi: "*Tất cả anh em tín đồ nếu thấy mình còn nặng nợ với non sông tổ quốc, thương nước thương dân, hãy tham gia mà tranh đấu. Đây (đảng Dân Xã) là phương tiện để anh em tin đờ hành sử Tứ Ân*".

Sau này Đức Huỳnh Giáo Chủ giải thích rõ hơn: "*...Mặc dù tôi ở trong địa hạt Phật giáo, nhưng có quyền riêng là gia nhập Việt Nam Dân xã, nó hợp với quan niệm tranh đấu chánh trị của tôi. Cái quyền nhập đảng ấy, anh em Công giáo, Cao đài, Tịnh độ cư sĩ vẫn có cũng như tôi. Hiện nay tôi là đảng viên của đảng Dân chủ Xã hội và có rất nhiều anh em ở Hậu Giang cũng đã vào đảng Dân xã. Khi đã vào đảng đều tuân kỷ luật của đảng trong sự hoạt động chánh trị. Như vậy cũng rõ rệt rằng Phật giáo Hòa Hảo và đảng Dân xã là hai tổ chức khác nhau. Tôn giáo là Tôn giáo mà Chánh trị là Chánh trị*".

Rõ ràng Đức Thầy chỉ xem việc tham gia chánh trị để đền ân Đất nước và xem đảng Dân xã như một phương tiện để phục vụ đất nước quê hương.

Phật giáo Hòa Hảo: Tứ Ân - Bát Chánh

Bên trên Đức Thầy đã giải thích rõ ràng giữa hai tổ chức Phật giáo Hòa Hảo và đảng Dân xã. Phật giáo Hòa Hảo cũng có cơ cấu tổ chức từ trung ương xuống đến địa phương. Những người đại diện hay lãnh đạo ở mọi cấp đều do tín đồ chọn ra từ những người có tài có đức.

Theo lời Đức Thầy, trên tinh thần thì cả hai tổ chức đều dựa trên Tứ Ân. Nhất là dựa trên Ân Đất Nước, truyền dạy con dân phải bảo vệ đất nước khi bị ngoại bang xâm lăng, xây

dựng đất nước cho được cường thịnh, cứu nguy đất nước khi bị ngoại bang thống trị, tùy tài tùy sức hy sinh cho xứ sở. Nếu không làm được như trên thì phải tránh làm cho nước nhà đau khổ và chớ tiếp tay với ngoại bang xâm lược làm tổn hại đến đất nước. Như thế, theo lời Thầy dạy, yêu nước là phải tích cực chống cả ngoại xâm lẫn chống những kẻ nội thù đang hủy hoại đất nước quê hương.

Ngài Tứ Ân, Đức Thầy còn truyền giảng Bát Chánh là căn bản để rèn luyện đạo hạnh cá nhân. Bát Chánh gồm có:

Chánh kiến là dòm thấy xem thấy đúng như sự thật;

Chánh tư duy là tư tưởng chân chánh;

Chánh nghiệp là việc làm chánh đáng ngay thẳng;

Chánh tinh tấn là tín ngưỡng chân chánh;

Chánh mạng là giữ sanh mạng chân chánh và trong sạch;

Chánh ngữ là lời nói chân thật;

Chánh niệm là ghi nhớ sự chân chánh; và

Chánh định là suy nghĩ chân chánh.

Còn chánh trị theo người viết là làm những việc chánh đáng cho đất nước cho quê hương.

Tư tưởng Chánh trị Toàn dân

Theo lời Đức Thầy dạy, Phật giáo Hòa Hảo lấy Tứ Ân và Bát Chánh làm căn bản, thế nên rất dễ dẫn đến kết luận tư tưởng Chánh trị Toàn dân chính là tư tưởng của Đức Thầy.

Theo Hồi ký của ông Trần văn Ân, việc quyết định thành lập và soạn ra chủ trương của Dân xã đảng chỉ gồm 5 người: Đức Thầy, ông Nguyễn Văn Sâm, ông Nguyễn Bảo Toàn, ông Nguyễn văn Nhiều và chính ông. Văn bản Dân xã đảng hoàn tất là từ ý kiến của cả năm người và những người đã được hội ý nhưng không hiện diện, nhưng nhờ hồi ký của ông Trần văn Ân, chúng ta có thể xác định được Toàn dân Chánh trị chính là tư tưởng của Đức Thầy.

Ông Ân cho biết Đức Thầy "*ưng nghe và thảo luận suốt ba ngày, ưng chánh trị hóa quần chúng của mình, không chấp nhận sự cưỡng tín như ta đã thấy ở nhiều tôn giáo từ xưa và hiện nay, không chấp nhận độc tài đảng trị, không bỏ rơi người nghèo khổ, ưng làm những gì để thủ tiêu bất công xã hội, chống Cộng mà không ưng tàn sát, thương người thương cả mọi người: quả tình là hiếm có. Mà sở dĩ có được, theo tôi nghĩ, là nhờ truyền thống Phật giáo...*"

Tư tưởng Tòan dân Chánh trị chính là tư tưởng dân chủ tuyệt đối, dân chủ hạ tầng, dân chủ phân quyền. Nói một cách đơn giản, Đức Thầy cổ vũ mọi người có quyền tham gia chánh trị để làm những việc chánh đáng cho đất nước cho quê hương. Đây quả là một tư tưởng đi trước thời đại.

Tư tưởng Độc tài Cộng sản

Đổi ngược lại là tư tưởng độc tài Cộng sản. Những người Cộng sản cho rằng chánh trị là việc làm chuyên môn của những người đã được tuyển chọn, đào tạo và rèn luyện bên trong guồng máy đảng Cộng sản. Ở cực điểm là chuyện cha truyền con nối, bè phái như hiện nay. Mọi quyền lực quốc gia nằm trong tay 14 Ủy viên Bộ Chính trị.

Đảng Cộng sản cho rằng dân trí Việt Nam còn thấp chưa đủ để thực thi dân chủ. Vào đầu năm nay 2012, cuộc tranh luận về vai trò của người trí thức tiết lộ một điều vô cùng quan trọng là nhiều người có học thức tại Việt Nam cũng chưa biết, chưa hiểu, hay chưa dám biết, chưa dám hiểu những quyền tự do mà họ đã bị đảng Cộng sản trước đoạt. Ngược lại nhiều người thuộc các tầng lớp khác lại dần thân đầu tranh cho tự do dân chủ. Trong số đó có rất nhiều tín đồ Phật giáo Hòa Hảo và chiến sĩ Dân xã đảng. Điều này cho thấy lập luận dân trí và dân chủ nêu trên chỉ là những lập luận ngụy biện.

Có nhìn ra được điều này mới thấy rõ trên 65 năm về trước, Đức Thầy đã chủ trương mang chánh trị xuống đến toàn dân, giáo dục chánh trị cho toàn dân. Đảng Dân xã thành lập làm phương tiện để Đức Thầy có thể áp dụng tư tưởng Chánh trị Tòan dân của mình nâng cao tâm hiểu biết về dân chủ xã hội của hằng triệu tín đồ Phật giáo Hòa Hảo, mà đa số là những nông dân ít học. Tư tưởng và hành động của Đức Thầy đã đi trước thời đại.

Chánh trị hóa quần chúng

Không ít người trong chúng ta đều ngán ngẩm hai từ “chính trị” và thường tìm cách để “phi chính trị” hóa mọi vấn đề. Đây chẳng qua là hậu quả của guồng máy cai trị Cộng sản đã thiết lập nhằm cai trị dân ta. Đảng, quốc hội, nhà nước, đoàn thể... tất cả chỉ nhằm phục vụ chế độ Cộng sản. Riết đăm ra chúng ta quên rằng làm chánh trị đơn giản chỉ là làm những việc chánh đáng cho đất nước cho quê hương.

Còn Đức Thầy thành lập đảng Dân xã làm phương tiện đeo đuổi quốc sách, nhằm tranh đấu thực hiện các mục tiêu chánh trị, xây dựng một

nước Việt Nam "công bình và nhơn đạo, một nước Việt Nam tương xứng với các nước dân chủ tiên tiến trên hoàn cầu". Chánh trị chính là mục tiêu tối hậu, còn đảng chỉ là phương tiện để đạt đến mục tiêu.

Trên thực tế, mỗi quốc gia trong mỗi lúc có hoàn cảnh khác nhau, mỗi quốc gia lại được hình thành từ nhiều tầng lớp xã hội khác nhau. Các tầng lớp này lại luôn thay đổi theo hoàn cảnh của cá nhân và xã hội. Vì thế không lạ gì khi quyền lợi và ý kiến chánh trị mỗi người dân đều khác nhau, có khi lại trái ngược nhau.

Khi quần chúng đã được giáo dục chánh trị thì những người cùng một xu hướng chánh trị, có cùng chung các quyền lợi thường tập hợp nhau thành những tổ chức chánh trị. Mỗi tổ chức chánh trị lại đề ra hững chánh sách theo quan niệm xu hướng chánh trị của mình. Các tổ chức chánh trị cạnh tranh nhau qua những chánh sách do tổ chức của mình đề ra và khả năng thực hiện chánh sách. Nhờ đó xã hội càng ngày càng trở nên tiến bộ, đời sống dân chúng được cải thiện và đất nước mỗi ngày trở nên tốt đẹp hơn.

Nói một cách khác, cuộc đấu tranh chánh trị là một cuộc đấu tranh trường kỳ giữa các cá nhân các tổ chức chánh trị. Tổ chức nào đề ra các quốc sách phù hợp với nguyện vọng của đa số người dân trong từng giai đoạn sẽ được toàn dân trao cơ hội để thực hiện.

Trước khi một quốc sách được hoàn thành thì các tổ chức chánh trị phải đưa ra các quốc sách mới và phải vận động để toàn dân ủng hộ quốc sách mới này hầu được tiếp tục lãnh đạo quốc gia. Hành động chánh trị luôn luôn có tính cách trường kỳ, và lúc nào chánh trị cũng đóng lấy vai trò lãnh đạo đưa đất nước hướng lên.

Đó chính là tư tưởng Chánh trị Tòan dân của Đức Thầy và là lý do tại sao Đức Thầy sáng lập Việt Nam Dân chủ Xã hội đảng.

Dân chủ Xã hội

Trong Hồi ký, ông Trần văn Ân còn cho biết: "Mấy câu hỏi mà Đức Thầy nêu lên là: trong hoàn cảnh nước nhà có thể thực hiện chánh trị xã hội và dân chủ được chăng? Sự khác biệt giữa nước mình và Tây Âu ra sao? Có tổn thương tôn giáo hay không? Làm sao để đề cao nhân phẩm, v.v..."

Ngày nay tư tưởng Dân chủ Xã hội làm nền tảng căn bản cho đảng chánh trị tại các quốc gia tân tiến. Đạo Công giáo chủ trương một xã hội công bình nên các tín đồ Công giáo thường gia nhập hay tích cực yểm trợ

các đảng Dân chủ Xã hội. 65 năm về trước Đức Thầy cũng nhận ra tư tưởng dân chủ xã hội phù hợp với khối quần chúng nông dân mà mình đang lãnh đạo. Trong một dịp khác người viết sẽ trở lại đề tài này.

Thực tế Việt Nam

Không may cho Việt Nam đất nước của chúng ta, 65 năm qua đảng Cộng sản sử dụng bạo lực để cướp và nắm giữ chính quyền. Về tư tưởng, đảng Cộng sản lấy chủ nghĩa Marx, lấy ngoại bang làm đồng chí anh em, xem những người đồng chủng không chấp nhận Cộng sản là kẻ thù và sẵn sàng ra tay đàn áp tiêu diệt. Ngày nay, cả Bộ Chính trị đảng Cộng sản Việt Nam cũng phải được quan thầy Tàu cộng phê chuẩn chấp nhận nên bọn họ được ví như những thái thú thời Bắc thuộc.

Hàng Sa, Trường Sa, Bán Giốc và nhiều phần đất quê hương hiện đang trong tay quân giặc. Bauxite Tây Nguyên, rừng Việt Nam cũng không thoát khỏi tay Tàu cộng. Nhục mất nước, nhục làm thân nô lệ cũng chỉ vì những người Cộng sản đã bán rẻ linh hồn và thể xác cho ngoại bang Trung cộng. Để tiếp tục cầm quyền, thiếu số lãnh đạo Cộng sản luôn sẵn sàng làm tay sai cho Tàu cộng, tiếp tục đàn áp dân lành và bán đứng quê hương đất nước. Theo đuổi những tư tưởng ngoại bang Mác, Lênin, Stalin, Mao, đảng Cộng sản đưa Việt Nam đến tình trạng hiện nay: dân tình thì đói khổ, xã hội thì phân chia, nhân tâm thì ly tán, đạo lý thì suy đồi... đất nước khủng hoảng bế tắc toàn diện.

Lịch sử đang xoay chiều, Khối Tự do ngày càng xóa dần các thể chế độc tài và độc tài Cộng sản. Các dân tộc Bắc Phi và Trung Đông đang lần lượt đứng lên để giành lại tự do. Chính đảng Cộng sản phải tự thú thay đổi để sống còn, nhưng vì bản chất không thay đổi, chế độ Cộng sản đã bị đào thải tại Nga Sô và Đông Âu rồi cũng sẽ bị đào thải tại Việt Nam.

Chánh trị Tòan dân là Chân lý

Các tín đồ Phật giáo Hòa Hảo, các chiến sĩ Dân xã đảng theo lời Đức Thầy dạy, dựa vào dân tộc chiến đấu cho quyền lợi Tổ quốc quyền lợi Dân tộc. Tư tưởng Chánh trị Tòan dân của Đức Thầy đã thấm nhuần trong tâm trí các chiến sĩ Dân xã. Các chiến sĩ Dân xã một phát triển thành mười, mười phát triển thành trăm, trăm phát triển thành ngàn... cứ thế theo lời Thầy dạy, triệu người đang đứng lên để giành lại tự do, để xây dựng dân chủ, công bình, bác ái, đưa đất nước tiến lên hòa nhập vào thế giới văn minh.

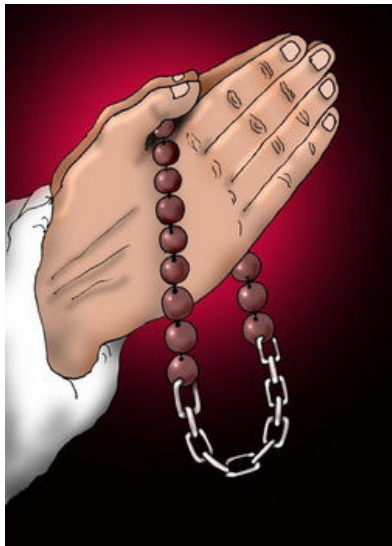
Bài viết trước "Hiến pháp phải gắn

liên đới Con người Việt Nam” người viết đã đề nghị mang quyền sáng kiến vào Hiến pháp mới của Việt Nam. Theo đó, nếu bất cứ sáng kiến nào một tỷ lệ làng xã Việt Nam đồng thuận thì sẽ biến thành những chánh sách quốc gia. Quyền sáng kiến sẽ giúp người dân, nhất là nông dân, được trực tiếp tham gia hình thành các chánh sách quốc gia. Nó sẽ giúp cân bằng quyền lực giữa trung ương với địa phương và tạo nên sự công bằng giữa các địa phương. Một Hiến pháp với sự liên tục tham gia trực tiếp giữa làng xã và chính quyền trung ương sẽ giúp Việt Nam thực hiện được mục tiêu dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng dân chủ văn minh.

Chủ trương Chánh trị Toàn dân của Đức Thầy vì vậy nên được xem là một chân lý và ý tưởng mang quyền sáng kiến vào Hiến pháp mới của Việt Nam hoàn toàn thích hợp cho Việt Nam thống nhất từ Bắc xuống Nam.

**Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đại Lợi
Tài liệu tham khảo**

- Sách Hành sử đạo nhân, Trang Nhà Phật giáo Hòa Hảo
- Sám Giảng Thi Văn Toàn Bộ của Đức Huỳnh Giáo Chủ, Văn phòng Phật giáo Hòa Hảo Victoria ấn hành 1997.
- Nguyễn Long Thành Nam (1991), Phật giáo Hòa Hảo trong dòng lịch sử Dân tộc, Tập san Đuốc Từ Bi xuất bản.
- Nguyễn Quang Duy (3-2011), Theo chân Đức Thầy kết liên cứu quốc
- Nguyễn Quang Duy (2-2012), Hiến pháp phải gắn liền với Con người Việt Nam
- Trần Văn Ân, Thành lập đảng Việt Nam Dân chủ Xã hội, Nguyễn Long Thành Nam từ trang 414 đến trang 417.

Hỏi đáp về ĐƯỜNG LỐI TỔNG QUÁT của NHÓM NGƯỜI VIỆT VÌ DÂN TỘC VIỆT

—Nhóm Người Việt Vì Dân Tộc Việt 14-03-2012—

Tôn giáo và đảng (Babui)

1- Hỏi: Xin cho biết tên gọi chính thức của “Nhóm Vì Dân”, mục đích thành lập và hoạt động?

- Trả lời: Tên gọi chính thức là Nhóm Người Việt Vì Dân Tộc Việt (NVVDTV), gọi tắt là Nhóm Vì Dân Việt Nam (NVDVN).

Tập hợp bởi những chuyên viên có tâm huyết và đạo đức trong và ngoài nước, NVDVN được thành lập để vận động quần chúng nhằm nắm quyền điều hành quốc gia một cách hợp pháp và hợp hiến, trong thời gian chuyển tiếp từ chính thể độc tài CS hiện nay sang một thể chế tự do dân chủ và nhân quyền.

Trong thời gian chuyển tiếp này, một chính quyền thanh liêm, minh bạch và có năng lực thực sự điều hành đất nước sẽ tạo điều kiện thuận lợi để xây dựng các định chế cần thiết của một xã hội dân chủ nhằm tái thiết quốc gia Việt Nam hiện đang suy đồi, rỗng nát.

2- Hỏi: Để thực hiện đường lối kể trên, NVDVN phải cần có Quyền lực (QL). Vậy Nhóm làm gì để thủ đắc QL? Nếu QL không đến vì lý do nào đó, Nhóm sẽ duy trì tổ chức và lý tưởng hay không, bằng cách nào?

- Trả lời: NVDVN có thể nắm quyền và giữ vai trò lãnh đạo quốc gia hay không thì sẽ được định đoạt qua lá phiếu của cử tri VN trong một cuộc bầu cử hiến định, công bằng, trong sạch và minh bạch trong nước cũng như với quốc tế.

NVDVN quan niệm rằng “Quyền lực” đến từ lòng dân, “không đến từ nòng súng” và vì thế, chúng tôi bên bỉ làm việc nhằm cung cấp thông tin nhanh nhạy, khách quan, và ôn hòa đến quần chúng hầu giúp mọi người VN có được nhận định trung thực đối trọng với những dối trá, bùng bít và ru ngủ của chế độ hiện tại về hiện tình đất nước, giúp đồng bào có thể dễ dàng phân biệt được thật, giả trong thời đại thông tin hiện nay.

Qua đó, chúng tôi vận động sự

tín nhiệm của quần chúng về lý tưởng đem lại công bằng tự do dân chủ cho người VN của chúng tôi.

Nếu đắc phiếu, Nhóm sẽ lèo lái quốc gia (trong nhiệm kỳ hiến định) theo tôn chỉ duy nhất như ban đầu. Nếu chưa đủ yếu tố tranh thắng trong cuộc đua ấy, NVDVN sẽ vẫn tiếp tục lý tưởng của mình một cách bền bỉ với tư cách công dân của một nước VN tự do, và sẽ vẫn tích cực hỗ trợ cho bất cứ đảng hay nhóm nào thắng thế miễn là phù hợp với tôn chỉ và khuynh hướng, nhận định, lập trường của Nhóm VDVN.

3- Hỏi: Chủ trương của Nhóm là lật đổ, giải thể hay chuyển thể chế độ Cộng sản hiện hữu tại VN?

- Trả lời: Việc “lật đổ, giải thể hay chuyển thể chế độ” chính yếu là do nhân dân trong nước quyết định dựa trên đánh giá “công, tội” của thể chế chính trị hiện nay.

Tuy nhiên chúng tôi không chủ trương những chính sách trả thù mà chế độ hiện tại đã làm trong quá khứ như cầm tù tập thể, không án lâu năm dưới mỹ từ “học tập cải tạo”, hay đày ải thân nhân chế độ cũ qua chương trình “kinh tế mới,” hay cướp trắng tài sản nhân dân rồi tham nhũng bỏ túi, chia chác qua chính sách “cải tạo công thương nghiệp, tư bản, tư nhân”.

Trừ một thành phần nhỏ trong đảng CS như các ủy viên Bộ Chính trị sẽ phải trả lời trước công lý, nhóm chúng tôi xin khẳng định sẽ không có chính sách trả thù, tận diệt đối thủ như người Cộng sản đã làm ở Miền Bắc sau năm 1954 và ở Miền Nam sau 30-4-1975.

Chúng tôi luôn tuân theo tôn chỉ nền tảng của Nhóm là tôn trọng nhân quyền, nhân phẩm của con người. Đó cũng là đích đến của việc làm chúng tôi. Vì thế, trong bối cảnh Việt Nam hậu Cộng sản, nếu chúng tôi được quần chúng tín nhiệm nắm quyền điều hành quốc gia, mọi đường lối chính trị xã hội sẽ được bảo đảm công bằng (không

phe phái cánh hâu), trung thực (không nói dối) và minh bạch (không bưng bít che dấu)

4- Hỏi: *Quan điểm của Nhóm về 2 chế độ VN Cộng hòa trước đây và VN Cộng sản hiện tại thế nào?*

- Trả lời: Quan niệm rằng “Sự thật” sẽ xóa tan những vu cáo gán ghép, bôi nhọ do “tuyên truyền dối trá” là chính sách trong một thời kỳ quá dài người Cộng sản Việt Nam đã theo đuổi. Do đó, việc đầu tiên NVĐVN sẽ làm là thành lập một “Ủy ban Sự thật và Hòa giải” (Truth and Reconciliation Commission) gồm những nhân sĩ, trí thức công tâm, chân chính để thực hiện một công trình lịch sử về giai đoạn tương tranh Quốc-Cộng đầy biến động và bất hạnh của đất nước, dân tộc VN trong hậu bán thế kỷ 20.

Công trình này cũng sẽ đưa ra các kiến nghị về phương thức cụ thể, thực tế để hòa giải, hàn gắn sự chia rẽ trong các tầng lớp nhân dân mà chính sách “đấu tranh giai cấp” của đảng CS đã tàn phá tính nhân bản truyền thống của Người VN.

5- Hỏi: *Nhóm VĐVN sẽ đối xử với các chính đảng, phong trào tranh đấu dân chủ cho VN khác ra sao?*

- Trả lời: Như trên đã nói, với các nhóm hay đảng phái khác, nếu cùng khuynh hướng lập trường... thì chúng tôi cũng sẽ liên kết hỗ trợ để thêm sức mạnh cho cuộc đấu tranh. Nếu không hợp tác được, NVĐVN vẫn sinh hoạt chính trị theo đường lối, tôn chỉ của mình.

Một xã hội dân chủ sẽ gồm nhiều đảng phái, tổ chức cùng sinh hoạt trong một môi trường mới, lành mạnh, thân ái vì những kinh nghiệm thất bại và chia rẽ do độc tài, tàn ác giai đoạn vừa qua sẽ là những lời cảnh tỉnh mạnh mẽ nhất và nhân dân Việt Nam chắc chắn sẽ không chấp nhận một chính quyền độc tài mới, dưới bất kỳ mỹ từ và bình phong nào!

6- Hỏi: *Vai trò của Quân đội hiện tại trong tiến trình dân chủ hoá VN ra sao đối với chủ trương của Nhóm?*

- Trả lời: Thực tế là quân đội và công an hiện nay được đảng Cộng sản chiêu chuộng, ưu đãi để bảo vệ

đảng tiếp tục cầm quyền và được hứa hẹn tiếp tục hưởng những đặc quyền, đặc lợi đó nếu trung thành với đảng.

Đó là lý do của khẩu hiệu “Công an nhân dân: Còn đảng, còn mình” Nhưng NVĐ biết rằng chỉ một thiếu số chớp bu trong quân đội và công an nhắm mắt trước nỗi khổ của dân và mối đe dọa nô lệ từ Tàu cộng.

Đa số các bạn phục vụ trong hai lực lượng này vẫn là người Việt và đang chuyên biến tư tưởng thoát khỏi lệ thuộc vào ý hướng vị kỷ đó của đảng Cộng sản.

Công an (hay Cảnh sát theo ngôn từ của chúng tôi) là để giúp đỡ người dân, bảo đảm an ninh trật tự xã hội chứ không phải để bảo kê cho kẻ cai trị mà chà đạp người dân bị trị.

Quân đội có sứ mạng giữ vững và bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ quốc gia chứ không phải để bảo vệ đảng cầm quyền mà trấn áp dân chúng.

7- Hỏi: *Nhóm VĐVN quan niệm thế nào về “Yếu tố Trung quốc” trong bối cảnh và tương quan chính trị hiện tại với Việt Nam hiện tại?*

- Trả lời: Đảng Cộng sản Việt Nam vì tham vọng độc quyền chính trị nên đã coi trọng lợi ích của mình hơn lợi ích dân tộc, sẵn sàng hy sinh vận mệnh đất nước để thủ lợi trước hết cho phe nhóm mình. Vì thế họ đã mở đường cho Trung Quốc bắt nạt người Việt Nam qua chính sách bợ đỡ Bắc Kinh để tồn tại.

Trong một Việt Nam dân chủ, hậu Cộng sản, Trung cộng sẽ là một nước lân bang nhưng Việt Nam sẽ ngẩng cao đầu độc lập, tuyên bố lợi ích quốc gia dân tộc là tối thượng. Chúng ta sẽ hợp tác với bạn bè quốc tế chứ không lệ thuộc họ. Muốn thế, chúng ta phải xây dựng nền móng cho một chính sách giáo dục Nhân bản, Dân tộc và Khai phóng để những công dân VN tương lai sẽ phải là những người được trang bị nhân cách, trí tuệ và đạo đức hoàn chỉnh với lòng tự tôn dân tộc khả dĩ gìn giữ thể diện quốc gia và phát triển đất nước sánh cùng các dân tộc tiến bộ trên thế giới.

***

Nhóm chúng tôi sẵn sàng trả lời mọi thắc mắc của bạn đọc trong tinh

thần xây dựng và cầu thị.

Cám ơn tất cả các bạn.

Nhóm Người Việt Vì DT Việt

Việt Nam: Tám người Hmong bị kết án tù vì tội “phá rối an ninh” (14-03-2012)

AFP dẫn nguồn tin báo chí tại Việt Nam hôm nay, 14-03-2012, cho biết, 8 người Hmong tham gia vào các cuộc biểu tình kéo dài nhiều tuần tại Mường Nhé, Điện Biên hồi cuối tháng 04 đầu tháng 05-2011, đã bị chính quyền kết án tù giam vì tội “phá rối an ninh”.

Hôm qua, Tòa án Nhân dân Điện Biên đã mở phiên tòa xét xử sơ thẩm 8 người Hmong tham gia vào vụ biểu tình hồi cuối tháng 04, đầu tháng 05-2011, tại bản Huổi Khon, xã Nậm Kè, huyện Mường Nhé, tỉnh Điện Biên. Theo Thông tấn xã VN, các bị cáo nói trên bị buộc “tội phá rối an ninh trong vụ tụ tập đông người, gây sức ép với chính quyền, yêu sách đòi thành lập “Vương quốc Mông”. Hai bị cáo bị kết án 2 năm rưỡi tù giam, 6 người khác lĩnh án 2 năm. Ngoài ra, các bị cáo trên còn bị 24 tháng quản chế.

Vào khoảng cuối tháng 04 đầu tháng 05-2011, hàng nghìn người Hmong, đa số theo đạo Tin Lành, đã tụ tập biểu tình tại Mường Nhé. Về nguyên nhân tập hợp của hàng ngàn người Hmong này, nhiều thông tin khác nhau đã được đưa ra. Chính quyền Việt Nam nói, những người Hmong vì mê tín dị đoan, nên đã bị xúi giục kích động. Trong khi đó, theo một số nguồn tin khác, đặc biệt là từ các tổ chức bảo vệ nhân quyền hay đấu tranh cho quyền lợi của người Hmong, thì những người biểu tình đòi quyền tự do tôn giáo, quyền sở hữu đất đai.

Tuy nhiên, sự việc xảy ra khi đó đã bị chính quyền tìm cách bịt kín. Báo chí không được phép đến tác nghiệp, địa bàn bị phong tỏa. Cuộc biểu tình với quy mô lớn chưa từng có của người Hmong sau đó đã bị chính quyền giải tán và hàng trăm người bị bắt giữ. Nhiều người Hmong đã chết, theo nguồn tin của một số tổ chức phi chính phủ. Vào lúc đó, có nguồn tin cho biết, chính quyền đã phải huy động cả lực lượng quân đội can thiệp. Tuy nhiên thông tin này đã bị Hà Nội bác bỏ.

Hôm nay, tổ chức bảo vệ nhân quyền Human Rights Watch - HRW - lên tiếng cho rằng, nhiều câu hỏi được đặt ra xung quanh các bản án đối với những người Hmong này, ví dụ như tội trạng thực sự của họ là gì để có thể bị kết tội. Phụ trách khu vực châu Á của HRW, ông Phil Robertson tỏ ý lấy làm tiếc vì “chính quyền Việt Nam đã ngăn cản các quan sát viên độc lập đánh

giá những gì đã xây ra ở Mường Nhé hồi năm ngoái”.

phiện). Họ nói đến những hiệp ước bất bình đẳng, mà “thiên tử” – như cách người TQ gọi vua của họ –

hướng dẫn chúng ta trong vấn đề này. Chúng ta nên chuẩn bị kỹ lưỡng cho một trận chiến quy mô nhỏ, trong khi để bên kia phải lựa chọn hoặc chiến tranh hoặc hòa bình”.

Các vấn đề biên giới

Một vấn đề lớn là TQ đang làm cho một số đáng kể láng giềng của họ căm ghét họ. Các rắc rối mà họ có với Nhật Bản, Việt Nam và Philippin là một số trong những tranh chấp thể hiện rõ nhất, chưa kể với Đài Loan. Và rồi với Ấn Độ, một nước mà họ từng gây chiến cách đây 50 năm.

Nội dung tranh chấp rất khác nhau, nhưng trung tâm của các cuộc tranh chấp vẫn là vấn đề căn bản: “Chúng ta có tin được TQ không?” Và dựa vào phản ứng của những nước tiếp giáp với TQ, có thể thấy câu trả lời là: “Không, chúng ta không tin”.

Vấn đề đã trở nên nghiêm trọng đến mức bây giờ không chỉ một nước đề nghị được Mỹ hỗ trợ về quân sự.

Vấn đề cốt lõi, bên cạnh những ngôn từ ngày càng điều hậu của TQ, là tốc độ gia tăng quân sự của họ. TQ sử dụng một mớ thực sự khổng lồ “công nghệ ăn cắp từ Mỹ”. Các vùng biển bao quanh TQ giờ đây lộ nhô tàu ngầm trang bị những phát minh mới nhất “vay mượn” từ quốc gia khác.

Có lẽ như thế chưa đủ, ông già ốm yếu của phương Đông lại còn kiếm cho mình một chiếc “ba-toong” mới, tức là một tàu sân bay (hàng không mẫu hạm). Đó thật sự là một di vật của thời chiến tranh lạnh, được làm mới lại, được mua liệu như đánh bạc, và được trang bị thêm nhiều bộ phận mới để trở thành công cụ chiến tranh.

Bầu trời cũng không an toàn, hoặc ít nhất là người ta đã nói như thế, khi mà TQ đã phát triển một máy bay tàng hình, nhái hàng Mỹ, và cả trực thăng nữa. Với tất cả những thứ đó, không có gì đáng ngạc nhiên lắm khi các nước láng giềng đều sợ sự trở dậy của TQ.

Liệu có phải tất cả những cỗ máy mang tính hủy diệt đó là cần thiết để hỗ trợ cho sự trở dậy “hòa bình” của TQ, như TQ nói, hay không?

“Đầu tiên, TQ đi theo con đường phát triển hòa bình, không giống như một số nước phương Tây đã trở thành siêu cường thế giới thông qua bành trướng về quân sự. Chiến tranh không còn là gam chủ đạo của thời đại nữa. Ngược lại, TQ đã nhanh chóng tăng cường sức mạnh tổng hợp của quốc gia cũng như vị thế quốc tế của họ, bằng việc tuân thủ nguyên tắc phát triển hòa bình”.

Trung Hoa – một khi đã là nước hiếu chiến, thì sẽ luôn là nước hiếu

Khi chúng ta ngủ thì Trung Quốc chuẩn bị chiến tranh

WC - Đan Thanh (dịch) 02-03-2012

Anh Vũ RFI 14-03-2012

Khi Trung Quốc (TQ) cài số chuẩn bị chiến tranh thì Tổng thống Obama tập trung vào việc tạo điều kiện cho nhiều người TQ sang Mỹ du lịch hơn để ngăn chặn suy thoái – hai quan điểm này có gì sai?

Khi TQ cũng cố khái niệm “trở dậy hòa bình” của họ, người ta lấy làm lạ.

TQ có quan hệ tranh chấp với tất cả 14 quốc gia có chung đường biên giới với họ cũng như những quốc gia không chung biên giới. Nếu có thể tin được đảng Cộng sản, thì TQ là đất nước của hòa bình và hài hòa.

Tuy nhiên, nếu điều đó đúng thì tại sao lại có tất cả những vụ nâng cấp vũ khí? Và nếu vũ khí được sử dụng với mục đích ngăn ngừa, thì tại sao lại có những vụ huyền não trên mạng do Hồ Cẩm Đào, Chủ tịch TQ kiêm lãnh đạo đảng CS gây ra?

Vấn đề mấu chốt là, khi Tổng thống Obama ve vãn du khách TQ, còn các trường đại học của chúng ta (Mỹ) ve vãn con cái của họ, thì những người Cộng sản đang gài số cho một cuộc chiến tranh. Rất nhiều người, cộng với rất ít nguồn lực, tạo nên một hỗn hợp chất độc mà sẽ buộc TQ phải rơi vào một trạng thái đối đầu nào đó. Đó gần như là một kết luận đã được biết trước.

TQ ôn hòa ư?

Không may cho TQ là họ chia sẻ biên giới với 14 nước khác nhau, trong đó rất nhiều nước đều sợ sự trở dậy của TQ. Tranh chấp từ việc đòi chủ quyền trên Biển Đông (nguyên văn: South China Sea – biển Hoa Nam) cho tới những hòn đảo ở ngoài khơi Nhật Bản.

Bên cạnh các vấn đề đó, còn có nỗi tức giận về việc TQ xây đập ngăn nguồn nước chảy vào nhiều quốc gia. Vấn đề mà người ta nên hỏi là liệu TQ có đang tự đào hố chôn mình – một cái hố mà họ không thể thoát ra một cách có khôn ngoan

TQ luôn cảm thấy nhục nhã vì quá khứ cận đại của họ. Theo họ, các thế lực ngoại xâm đã đẩy quần chúng nhân dân vào nghiện ngập (thuốc

không thể ưng thuận. Họ từng bị gọi là ông già ốm yếu của châu Á.

Nhưng bây giờ mọi sự đã thay đổi. Đầu tư và các quỹ nước ngoài đã mang lại xung lực cho quá trình tăng trưởng vô cùng mạnh mẽ và một sự tôn trọng mới.

Việc này tương tự như chuyện một thằng bé gầy nhẳng vốn luôn bị trêu chọc ở lớp thể dục bỗng lớn vọt lên sau một mùa hè. Có lẽ nó đã dùng một số steroid tốt cho tiêu hóa nào đó để được cải thiện về hình thể, chỉ để trông khá hơn.

Đưa bé, nuôi trong lòng nhiều năm thù hận, khoe vóc dáng mới ngay bằng việc cưỡi chiếc Nova 74 của nó lượn phố khắp nơi.

Đối với phần lớn người trong thị trấn, nó vẫn cứ là thằng bé gầy gơ xương kia – nhưng bây giờ nó nguy hiểm hơn. Nguy hiểm không phải vì cân nặng của nó, mà vì những điều mà nó nghĩ là nó cần phải làm để chứng tỏ mình.

Bởi vì, như tục ngữ TQ có nói: “Móng tay mà dựng lên thì phải giũa phẳng đi”, tất cả những gì mà những kẻ bắt nạt nó khi xưa tin tưởng, bây giờ sẽ phải bị xem xét lại.

“Họ sẽ thử nó hay họ sẽ rút lui?”

Đó là câu hỏi xưa như trái đất. Như tất cả những thằng bé hư ở trường đều biết, nếu nói thật rồi thì một ngày nào đó anh sẽ phải làm thật.

Hãy nhìn nước Mỹ vào cuối thập niên 60. Người Trung Hoa bây giờ đang dọn mình chuẩn bị cho chiến tranh, như một bài báo trong tờ “Cơ quan ngôn luận” của đảng Cộng sản, Global Times (tức là Hoàn cầu Thời báo –ND) đang là ví dụ rất tốt:

“TQ, tập trung vào phát triển và hài hòa trong nước, đã cực kỳ nhân từ rồi... Chúng ta không nên bỏ phí cơ hội tiến hành một số cuộc chiến quy mô cực nhỏ có khả năng ngăn chặn, không để những kẻ khiêu khích đi xa hơn... có thể là một nơi lý tưởng để trừng phạt chúng... Tôi tin việc tập trận và xâm phạm lãnh thổ không ngừng (của chúng) đem đến những lý do không thể tốt hơn để TQ phản công... Lý trí và kiềm chế sẽ luôn

chiến

Mặc dù nói rằng Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa đang trải qua giai đoạn “trỗi dậy hòa bình” là cách nói phổ biến và đúng đắn về mặt sử dụng ngôn từ chính trị, nhưng lịch sử của nước này thì cho thấy một câu chuyện khác hẳn.

Suốt hơn 2500 năm, TQ trải qua hai thiên niên kỷ chiến tranh, và chỉ có hòa bình trong khoảng 500 năm – **quá thật là xã hội hài hòa.**

Và mọi chuyện dường như không khá lên. Bạo lực mà bản thân dân Trung Hoa nhằm vào nhau là nguyên nhân làm cho nhiều người chết hơn tổng số người chết trong hai cuộc thế chiến. Đóng một vai trò quan trọng trong việc này là bàn tay của cái chế độ mà giờ vẫn đang cai trị TQ.

Với tất cả những lời TQ nói về hòa bình và hòa hợp, người ta phải thắc mắc.

Một vấn đề khác đẩy TQ vào một kết cục kinh khủng là chuyện tài nguyên, hay xuất phát từ đó là chuyện thiếu tài nguyên.

Chiếm 20% dân số thế giới và không đầy 10% quỹ đất nông nghiệp của trái đất, hầu hết đã bị biến thành đầm lầy độc hại, TQ đang cần nhiều tài nguyên hơn nữa. Họ không thể sản xuất đủ ngũ cốc, dầu, để đáp ứng nhu cầu của mình.

Và cũng giống như mọi nhà độc tài khác, những người Cộng sản TQ rất sợ các cuộc nổi dậy. Đám đông đang la ó đòi tiếp cận với những thứ mà TQ không sở hữu một mình.

Khi thời đẹp để đã suy và những cái bụng đói bắt đầu rên rỉ đòi ăn, người TQ buộc lòng phải hướng ra bên ngoài. Sự hiện diện của họ ở châu Phi, việc họ giao thương với những tên bạo chúa của thế giới, là một sự chứng thực cho việc họ có thể và sẽ phải đi xa tới mức nào để kiếm tài nguyên thô.

Đối với dư luận trong nước Mỹ thì sự trỗi dậy của TQ lại không phải chuyện gì quan trọng. Suy cho cùng, nếu sự thật được phơi bày, thì một số người có thể đặt vấn đề nghi vấn những công ty đang chuyển việc nghiên cứu và phát triển (R&D) của họ tới một quốc gia từng bị nhiều người so sánh với Đức Quốc xã.

Tôi sẽ không nói liệu khi đưa ra những khẳng định về TQ, nhưng dứt khoát tôi sẽ lưu tâm tới họ. Tuy nhiên, tôi thắc mắc về chính nước Mỹ, và về việc chúng ta (tức là Mỹ –ND) đang tin tưởng nước Trung Hoa Cộng sản cùng các công ty tuyến đầu của họ đến như thế nào, bất kể những gì họ đã nói và đã làm.

TQ đã chứng tỏ khả năng của họ

trong việc thâm nhập vào những nguồn tài nguyên an toàn nhất của chúng ta, cũng như kỹ năng ăn cắp các bí mật của ta. Thế mà dường như vẫn chưa đủ, chúng ta còn để cho họ kiểm soát Internet và việc truyền dữ liệu.

Hoa Vi –mặt trận gián điệp của Cộng sản– tiến vào trung đô

Một ví dụ về sự ngu dốt của chúng ta khi tin tưởng vào nước Trung Hoa Cộng sản là sự xâm nhập của Hoa Vi (Huawei) –được cho là tiền trạm của Đảng Cộng sản TQ.

Công ty này chuyên bán dây dẫn, đường truyền, và do đó kiểm soát được việc truy cập Internet. Họ đã mở cửa hàng ở Texas và Michigan. Hoa Vi từng bị buộc tội làm gián điệp, ăn cắp dữ liệu, và là công cụ của TQ nhằm phá thông tin trong trường hợp có chiến tranh.

Từ Anh cho tới Ấn Độ đều tràn ngập nghi ngờ về những mục đích thực của Hoa Vi. Lý do thường được nêu ra nhất là Hoa Vi có những mối liên hệ với chính quyền Cộng sản. Thực tế là, ngay cả chính phủ Mỹ cũng có những ý kiến thể hiện sự e dè:

“Một báo cáo của cơ quan tình báo Mỹ đã lần đầu tiên chỉ ra mối liên hệ giữa công ty viễn thông lớn nhất TQ này với cơ quan tình báo tương tự như KGB của Bắc Kinh. Báo cáo cho rằng gần đây công ty đã nhận được gần một phần tư tỷ đôla từ chính phủ TQ”.

R&AW cho rằng Hoa Vi là một phần trong mạng lưới gián điệp của TQ: *“NEW DELHI: Người không lồ viễn thông TQ – công ty Hoa Vi – đã hung hăng phủ nhận mọi sự liên hệ đến Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Hoa (PLA), nhưng các đánh giá độc lập của cơ quan tình báo Ấn Độ cho đến nay đã chỉ ra rõ ràng rằng PLA vẫn là một khách hàng của Hoa Vi và ngày càng dính líu tới Hoa Vi nhiều hơn.*

Chính quyền Mỹ chia sẻ những mối lo ngại của cơ quan tình báo Ấn Độ về an ninh và về sự liên hệ mật thiết của Hoa Vi với lực lượng an ninh TQ, điều này đã dẫn đến việc họ hủy bỏ đơn dự thầu của Hoa Vi vào năm 2008 khi Hoa Vi tham gia một dự án 3Com”.

Giảm bớt những hạn chế đối với sinh viên, người nhập cư và doanh nhân TQ khi mà họ, bằng sự xuất hiện của mình, đang chuẩn bị cho chiến tranh. Việc ấy có khôn ngoan không?

Chúng ta có thực sự tin tưởng được những công ty như Hoa Vi không, khi mà vị lãnh đạo ẩn dật của

Hoa Vi –Nhậm Chính Phi (Ren Zhengfei)– là cựu sĩ quan quân đội Trung Hoa và là đảng viên Cộng sản?

Vâng, vị lãnh đạo của công ty TQ mà chúng ta đã lựa chọn cho hoạt động quản lý việc truyền dữ liệu của chúng ta là một sĩ quan hồng quân Trung Hoa đầy kiêu hãnh, một đảng viên Cộng sản. Trước khi các vị nhằm tư cách đảng viên Cộng sản với những ý thức hệ khác như đảng dân chủ hay cộng hòa, thì các vị phải hiểu rõ thực tế chủ nghĩa Cộng sản ở TQ cái đã.

Đối với TQ, đảng cũng giống như Chúa trời, nghĩa là có mặt ở khắp mọi nơi. Thay vì “chỉ” là một thực thể chính trị, thì đảng giống mafia hơn. Tính bí mật, hủ bại, và sự kiểm soát của đảng có nhiều điểm chung với tội phạm có tổ chức hơn là giống với các ý thức hệ chính trị khác. Chủ nghĩa Cộng sản, cũng giống như mafia, vào là phải uống máu ăn thề. Còn gì đáng nói hơn việc một trong những hình phạt nặng nề nhất đối với một đảng viên Cộng sản là bị mất những đặc quyền đặc lợi mà đảng ban cho đến suốt đời.

Với tất cả những mối lo ngại về Hoa Vi, ta phải tự hỏi tại sao Michigan còn đem hoạt động truyền tải dữ liệu đi thuê ngoài (outsourced), thuê kẻ hạ đẳng của thế giới làm.

Việc Hoa Vi gia nhập thị trường Mỹ là tiêu biểu cho sự ngây thơ hay là ngu dốt của chúng ta. Trong khi TQ cài số chuẩn bị cho cuộc chiến của thế kỷ 21 thì chúng ta bám lấy hàng hóa “sản xuất tại TQ” (made in China), không chú ý gì tới hành động của họ, và nuốt từng luận điệu của họ.

Chiến tranh, cũng như sự ngu dốt, là cái cần phải tránh đi, bằng bất cứ giá nào.

Nói về TQ và về sự hòa hợp, chúng ta chỉ có thể hy vọng rằng bằng một phép màu nào đó, họ sẽ tỉnh dần và nhận ra rằng hành xử một cách hung hăng sẽ gần như làm hỏng hết mọi kế hoạch kinh tế và những điều tốt đẹp họ đang làm. Nhưng chừng nào còn chưa chắc chắn được về các ý định thực sự của họ thì chúng ta còn phải tiếp tục cảnh giác.

“Hầu như tất cả mọi người trong thế giới an ninh mạng đều nhanh chóng lên tiếng và bản thân Hoa Vi cũng đã thừa nhận. Trong một thế giới mà tin tức đang phát triển mạnh, chẳng doanh nghiệp hay cơ quan chính quyền nào lại muốn mạo hiểm đem cho kẻ thù tiềm tàng của mình công cụ để tiếp cận hệ thống mạng nhà mình, bằng cách đi mua những thiết bị nhạy cảm cả”.

Tác giả: WC là công dân Mỹ, hiện đang sống và làm việc ở TQ. Ông cung cấp cho độc giả trang Top Secret Writers nhiều kiến thức và kinh nghiệm về các vấn đề quốc tế, văn hóa và thương mại. Ông có 45 bài viết ở trang này.

Nguồn: Top Secret Writer
Bản tiếng Việt © Ba Sàm 2012

TÌNH THẦN DIÊN HỒNG TRONG THỜI ĐẠI TIN HỌC

Ngô Nhân Dụng 07-03-2012

Chúng ta không biết có bao nhiêu người tham dự trong Hội nghị Diên Hồng năm 1284 khi vua nhà Trần hỏi ý kiến dân về quyết định chống hay hàng quân Mông Cổ. Nhưng trên mạng lưới Internet, Tinh thần Diên Hồng đã sống lại với 145,000 người Việt ở Mỹ cùng lên tiếng, cùng nêu lên một yêu cầu: Chính phủ Mỹ phải hành động cụ thể và mạnh mẽ hơn để hỗ trợ công cuộc tranh đấu cho quyền làm người của mọi người dân VN. Với gần 2 triệu người Mỹ gốc VN, con số 145,000 người ký tên trong vòng một tháng là một tỷ lệ rất lớn, biểu lộ một mối đồng tâm kháng khí xưa nay chưa từng thấy trong cộng đồng người Việt ở Mỹ.

Thành quả này rất đáng vui mừng và hãnh diện. Lâu nay nhiều người bi quan vẫn than phiền tình trạng người Việt mình, ở bất cứ nơi nào trên thế giới, rất khó đoàn kết được với nhau. Nhiều người lo ngại về tâm lý hoài nghi quá đáng và thói quen hay phê bình, chỉ trích những khuyết điểm trong các sinh hoạt chung của các cá nhân hay đoàn thể. Tình trạng cứ một người làm lại có một người phá, hay nhiều hơn, làm đa số phải nản lòng. Nhiều hoạt động cộng đồng không còn thu hút được đám đông như trước nữa. Con số 145,000 chữ ký đã xóa tan hình ảnh bi quan đó. Chúng ta có thể xác định rằng người VN có khả năng đoàn kết với nhau khi gặp đúng cơ duyên. HT Thích Viên Lý nhận xét con số hơn trăm ngàn chữ ký “cho thấy khát vọng nhân quyền của đồng bào rất cao, trong đó có nhiều người trầm lặng.” Những

người “trầm lặng” không xuất hiện trong đám đông; nhưng họ “sẵn sàng trong khả năng” của mình, vẫn muốn đóng góp “để tạo sự thay đổi cho dân tộc” VN.

Người Việt có cơ hội bày tỏ tình liên đới một cách nồng nhiệt như

vậy, một phần nhờ tính chất công khai, minh bạch, khiến cho ai cũng thấy mục đích trong sáng của cuộc vận động vừa qua. Bắt đầu từ hiện tượng Việt Khang, một nhạc sĩ trẻ sống ở SG đã bị bắt chỉ vì những bài ca yêu nước do anh sáng tác được mọi người yêu và phổ biến rộng rãi. Vụ bắt giam vô lý này khiến bao nhiêu người trong nước và ngoài nước thấy phẫn nộ. Hai ca khúc “VN tôi đâu?” và “Anh là ai?” của Ns Việt Khang đã được người Việt truyền nhau khắp bốn phương, có cả bài ca bằng tiếng nước ngoài, cho thấy mối xúc động lớn lao mà hai nhạc phẩm này đã tạo nên. Ns Trúc Hồ xúc động trước hành động đàn áp vô lý, nhắm tâm đối với người bạn trẻ, đã tự đi bước tiên phong với sáng kiến tổ chức việc kiến nghị thẳng tới Tòa Bạch Ốc (TBO). Các khán giả của đài truyền hình SBTN đã đi bước đầu thổi cho ngọn lửa đấu tranh ngày càng lan rộng trong khắp cộng đồng người Việt trên thế giới.

Lòng phẫn nộ vì biến cố Việt Khang đã đưa tới một cuộc vận động rộng lớn hơn, thu hút được đông đảo đồng bào hưởng ứng. Bản kiến nghị nêu lên mục đích đòi tự do cho các nhà tranh đấu dân chủ ở VN đang bị tù đầy hay bị quản chế, kiểm soát; và đòi quyền sống xứng đáng làm người cho tất cả đồng bào trong nước. Trong một tháng trời khi cuộc vận động tiến hành, người Việt ở khắp nơi trong nước Mỹ tự động kêu gọi nhau ký tên, giúp đỡ nhau về kỹ thuật khi vào mạng. Mọi người được sống trong một không khí phấn khởi, trong sáng, lành mạnh, như đang tham dự một “cuộc

biểu tình trên mạng!” Nhiều người Việt ở nước khác cũng muốn ký tên vào bản kiến nghị nhưng website “We the People” của TBO chỉ dành cho những người sống ở nước Mỹ.

Tổ chức một cuộc biểu tình, dù là biểu tình trên mạng trong suốt một tháng trời, đòi hỏi phải phối hợp nhiều hành động phức tạp. Phong trào này lớn mạnh nhanh chóng là nhờ tiến bộ kỹ thuật của thời đại thông tin trên Internet. Những người nắm vững các kỹ thuật đó, sử dụng nhanh nhẹn, khéo léo như người ta đi xe đạp, là các bạn trẻ. Một đạo quân trẻ trung đã được tổ chức Boat People SOS huy động, tạo điều kiện dễ dàng cho mọi người được tham dự, “đi biểu tình” một cách dễ dàng hơn. Ts Nguyễn Đình Thắng và BPSOS đã gây dựng được niềm tin cậy trong lòng mọi người, nhờ những việc làm chứ không phải bằng lời nói. Các hoạt động công ích trong mấy chục năm qua, từ việc giúp đỡ các thuyền nhân, tới việc tranh đấu cho quyền lợi những người lao động VN ở nước ngoài, chống nạn buôn người ở VN, chính các hoạt động đã là một bảo đảm cho lòng tin tưởng của mọi người vào tính chất trong sáng, vô vị lợi của cuộc vận động vừa qua. Sự tham gia đông đảo của thế hệ trẻ cũng là do kết quả của nhiều khóa “Huấn luyện Lãnh đạo” được tiến hành trong mấy chục năm qua, cho thấy có sự nối tiếp liên tục trong hai triệu người VN sống ở Mỹ. Nhưng đối với nhiều người Việt ở Mỹ, không phải chỉ có các bạn thanh niên ở lớp tuổi 20, 30 mới là trẻ. Những người tổ chức và tham dự cuộc vận động này như Ns Trúc Hồ, Ls Đỗ Phủ, cũng thuộc thế hệ trẻ đang tích cực đóng góp nuôi sức mạnh đoàn kết trong cộng đồng.

Đây cũng là một cơ hội để người VN ở Mỹ chứng tỏ sức mạnh của mình, đối với chính quyền cũng như công luận nước Mỹ. Đó vừa là sức mạnh trong việc tổ chức cũng như trong mỗi đồng tâm khi có những mục tiêu tốt đẹp. Bản tin toàn quốc của CBS NEWS phải loan tin: “Đây là lần đầu tiên Tòa Bạch Ốc đáp ứng một phong trào quần chúng rất rộng lớn trong cộng đồng người

Việt trên đất nước Hoa Kỳ.”

Mạng “We the People” mới được TBÔ mở ra ngày 22-09-2011 để cho các công dân Mỹ đưa “thỉnh nguyện” (petition) cho chính quyền biết nguyện vọng của họ; mười ngày sau, con số chữ ký tối thiểu phải nâng từ 5,000 trong vòng 30 ngày lên 25,000. Nhưng người Việt tại Mỹ đã đạt được mức 25,000 trong vòng 4 ngày, và sau một tháng đã đạt tới gần 145,000.

Những nhóm người Mỹ đưa kiến nghị thường nêu những vấn đề xã hội như bảo vệ môi trường, quyền của người đồng tính, yêu cầu bán cần sa tự do, vân vân. Một số rất nhỏ đã đủ điều kiện để được mời đến TBÔ gặp gỡ, và thường chỉ được gặp các viên chức cấp thấp. Chưa thấy một nhóm nào đặt ra một vấn đề về chính sách đối ngoại của chính phủ Mỹ như kiến nghị của những người Mỹ gốc VN. Vì vậy, TBÔ đã phải tiếp đón phái đoàn người Việt sớm hơn bình thường, và đưa ra những viên chức cấp cao hơn, cùng với những giám đốc từ Bộ Ngoại giao cùng tới.

Ông Jon Carson, giám đốc VP Tiếp cận Cộng đồng là nơi tiếp nhận các kiến nghị, phải công nhận tinh thần dẫn thân của người VN rất cao: “Với con số 130,000 chữ ký, quý vị đã tạo ra một hiện tượng.” Trong cuộc gặp gỡ 200 người Việt trong TBÔ, các viên chức cấp cao nhất của Bộ Ngoại giao Mỹ phụ trách về Đông Nam Á và VN đã phải chứng minh họ rất quan tâm đến sự an toàn, quyền tự do và mục tiêu tranh đấu của những người như các Ls Lê Công Định, Nguyễn Văn Đài, Lê Quốc Quân, các blogger Anh Hai Sài Gòn, Điếu Cày, bà Bùi Thị Minh Hằng, Bs Phạm Hồng Sơn, và những nhà tranh đấu khác mà chính nhiều người Việt ở Mỹ vì quá bận rộn đời sống hàng ngày còn chưa biết đến tên.

Nhờ cuộc vận động của người Việt ở Mỹ, các nhà tranh đấu dân chủ trong nước thấy họ được hỗ trợ tinh thần. Qua mạng Internet, chúng ta được nghe các lời vui mừng của Huỳnh Trọng Hiếu ở Quảng Nam, được nghe Nguyễn Khắc Toàn ở Hà Nội nói đến người Việt trong và

ngoài nước sát cánh trong cuộc vận động dân chủ tự do. Với các phương tiện truyền thông mới, Tinh thần Diên Hồng sẽ sống lại, sẽ biểu hiện trong nhiều cơ hội khác, ở trong và ngoài nước. Người Việt sống ở Mỹ đã chứng minh Tinh thần Diên Hồng vẫn mãnh liệt; người Việt khắp nơi có thể đồng tâm đoàn kết với nhau, để chống ngoại xâm cũng như để tranh đấu

CHUYẾN TÀU CUỐI CÙNG của đảng Cộng sản Việt Nam —Phạm Trần (HK) 29-02-2012—

cho tự do dân chủ. ◆◆◆◆◆

Đảng CSVN đang chuẩn bị bầu đoàn thể từ đi chuyến tàu chốt cho hết chặng đường còn lại của cuộc Cách mạng Vô sản. Quyết định này được đưa ra tại Hội nghị lớn nhất từ trước đến nay với sự có mặt của 1,000 cán bộ toàn quốc do Bộ Chính trị triệu tập để gọi là “quán triệt, triển khai thực hiện” Nghị quyết TW 4 “Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay” diễn ra tại Hà Nội từ 27-29/02/2012.

Ngài 14 Ủy viên Bộ Chính trị còn có mặt tất cả Ban Chấp hành Trung ương đảng, lãnh đạo các cơ quan, ngành từ Quân đội đến Công an cho đến các cấp lãnh đạo Mặt trận Tổ quốc và chính quyền, đảng bộ từ trung ương xuống địa phương.

Lý do có Hội nghị này vì đảng sợ những việc phải làm để xây dựng, chỉnh đốn đảng đưa ra trong Nghị quyết 4 sẽ đi vào vết xe cũ “trên bảo dưới không nghe” của Nghị quyết TW 6 (lần 2) năm 1999 dưới thời Lê Khả Phiêu, Tổng Bí thư khoá đảng VIII.

Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí thư đảng chứng minh tệ nạn lãnh đạo bảo dưng dưới không nghe, nước đổ đầu vịt qua nhiều giai đoạn trong diễn văn khai mạc hôm 27-02 (2012) : “*Chỉ tính từ Đại hội VI đến nay, Ban Chấp hành TW đã ban hành 8 nghị quyết, Bộ CT ban hành 6 nghị quyết chuyên đề về xây dựng Đảng. Ban Bí thư khoá VII đã chỉ đạo tiến hành tổng kết 20 năm xây dựng Đảng thời kỳ 1975-1995; Ban Bí thư khoá IX chỉ đạo tổng kết một số vấn đề lý luận và thực tiễn 20 năm đổi mới (1986-2006), trong đó có phần về xây dựng Đảng.*”

Bằng chứng này cho thấy tình trạng cán bộ, đảng viên suy thoái tư tưởng chính trị, đạo đức lối sống, hạn chế, yếu kém, vô trách nhiệm với dân, với nước trong toàn hệ thống đã

đến mức phải cấp thời cứu nguy để ngăn chặn làn sóng “tự diễn biến” và “tự chuyển hóa” đang dâng cao và lan nhanh đe dọa sự tồn vong của đảng.

Nhưng những biện pháp đưa ra kỳ này, dù có được “quán triệt” để “triển khai” toàn diện cũng không khác những điều phải làm đã ghi trong Nghị quyết 6 (lần 2), cách nay 13 năm.

Cũng vẫn là chuyện cũ sao lại như phải quyết tâm “kiểm điểm”, “tự phê bình và phê bình” và kỷ luật những ai

không chịu sửa chữa, tu rên.

Nhưng liệu lối chữa bệnh kiểu “thoa dầu cù là” như tất cả các kế hoạch xây dựng, chỉnh đốn đảng từ xưa đến nay đã làm và thất bại thì có cứu được đội ngũ đảng viên đã suy thoái trầm, vụn lụn hơn thời Lê Khả Phiêu không ?

Bởi vì bây giờ, Trọng nhìn nhận: “*Thực tế đã có bộ phận suy thoái nghiêm trọng về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống. Có người công khai bày tỏ ý kiến trái với Cương lĩnh, Điều lệ Đảng, làm trái nguyên tắc tổ chức, sinh hoạt đảng, thậm chí có người “sám hối”, “trở cờ”, tình trạng tham nhũng, quan liêu, xa dân, tổ chức không chặt chẽ, nhiều nguyên tắc của Đảng bị vi phạm. Đây là điều đáng lo ngại nhất và cũng là nguy cơ lớn nhất đối với một đảng cầm quyền, như Lênin và Bác Hồ đã từng cảnh báo.*”

Tại sao một đảng được gọi là “cách mạng” mà lại có những con người “phản cách mạng” đến thế ?

Có phải “mặt trái” của nền kinh tế thị trường mà VN đã hội nhập với thế giới từ thời có chủ trương “Đổi mới” ra năm 1986 đã làm cho “một số không nhỏ cán bộ, đảng viên” tha hoá, biến chất hay chính cái chủ nghĩa CS Mác-Lênin và Tư tưởng độc tài, độc đảng của Hồ Chí Minh đem từ ngoài vào VN từ năm 1930 đã lỗi thời, không còn hấp dẫn với thời đại của thế giới điện tử, văn minh nữa ?

Vì vậy, không phải chỉ từ Khóa đảng VIII (1996-2000) mà trong mỗi kỳ có đại hội đảng các khoá trước đó, kỳ nào cũng thông qua các kế hoạch “xây dựng” đảng, nhưng rồi hết khoá này đến khoá khác và từ thời Tổng Bí thư này đến Tổng Bí thư khác, dù “nước có chảy qua cầu” nhưng “rác rưởi” vẫn tụ nguyên một chỗ để năm sau cao hơn năm trước.

Vì vậy, Nguyễn Phú Trọng đã nhìn

nhận : “*Chúng ta đã tiến hành công tác xây dựng Đảng thường xuyên, liên tục trong nhiều nhiệm kỳ, với nhiều biện pháp, nhiều cuộc vận động, làm cho Đảng ta ngày càng tiến bộ, trưởng thành; song vẫn còn nhiều hạn chế. Các mặt khuyết điểm, yếu kém chưa khắc phục được bao nhiêu, có mặt còn phức tạp thêm, gây bất khoan, lo lắng trong cán bộ, đảng viên và nhân dân, tác động tiêu cực vào sức chiến đấu, vai trò lãnh đạo của Đảng. Đây thực sự là những cảnh báo không thể xem thường.*”

NƯỚC ĐỒ ĐẦU VỊT

Nhưng tại sao tiêu cực lại chồng lên khuyết điểm cứ theo thời gian mà đề lên nhau khiến đảng ngộp hơi?

Đầu tiên là con người trong mỗi đảng viên, từ trên xuống dưới và từ dưới lên trên luôn luôn tìm cách “tự bốc hơi” từ đây tờ lên làm “ông chủ” để bóc lột, hà hiếp dân. Chuyện này đảng đã biết. Lãnh đạo nói nhiều mà đảng viên, cấp dưới không muốn nghe hay nghe xong lại không sửa sai.

Vì vậy tình trạng tham nhũng, quan liêu, cường quyền, hà khắc với dân của phần nhiều cán bộ, đảng viên ngày nay không còn là chuyện phải đốt đuốc mới tìm thấy mà chúng đã hiện ra giữa ban ngày và 24 giờ mỗi ngày.

Vụ cưỡng chế đất của gia đình anh em ông Đoàn Văn Vươn và Đoàn Văn Quý ở xã Vinh Quang, huyện Tiên Lãng, thành phố Hải Phòng hôm 5-1 (2012) là một bằng chứng của nạn cường hào, ác bá thời Cộng sản.

Nhưng đây không phải là vụ án cán bộ cướp công, cướp của dân duy nhất xảy ra trong xã hội Việt Nam. Hàng ngàn, nếu không phải là nhiều trăm ngàn vụ Đoàn Văn Vươn đã xảy ra cho dân từ Nam ra Bắc từ khi nhà nước tự biến đất của toàn dân làm của riêng từ Luật Đất đai đầu tiên năm 1987 cho đến các Luật năm 1993 và 2003 rồi lại sửa thêm hai lần năm 1998 và 2001.

Bảng đó Luật chưa đủ, nhà nước còn có “*hàng trăm văn bản dưới luật cũng được ban hành, sửa đổi nhưng vẫn còn không ít vấn đề chưa đủ rõ, thậm chí trùng chéo, mâu thuẫn*”, theo kết luận của Nguyễn Tấn Dũng, Thủ tướng về vụ Đoàn Văn Vươn công bố ngày 10-02-2012.

Nhưng càng có nhiều văn bản bao nhiêu thì kẻ hờ càng nhiều để cho cán bộ, đảng viên có chức có quyền cấp đất, cho thuê đất và thu hồi đất có thêm “vũ khí” để bịa đặt ra “luật riêng” sử dụng thu vén của mồ hôi, nước mắt và tước quyền “*đất đai thuộc sở hữu toàn dân*” ghi tại điều 17 Hiến pháp năm 1992.

Những vụ khiếu kiện đòi đền bù, chống bắt công từ cá nhân đến tập thể người dân đã và đang diễn ra hàng ngày nhưng chẳng bao giờ được giải quyết ổn thỏa đã bắt nguồn từ những mảnh mung của quan chức là một bằng chứng thất bại của chủ trương xây dựng, chỉnh đốn đảng.

Nguyên nhân chính là do đội ngũ cầm quyền từ xã, huyện lên đến trung ương đã chà đạp lên luật pháp để sống tham nhũng nên đã bao che, bênh vực cho nhau làm giàu trên mồ hôi, nước mắt của dân.

Những ngôn ngữ của Cán bộ lãnh đạo từ Hải Phòng đến xã Vinh Quang và huyện Tiên Lãng “*xỏ ra*” trong vụ Đoàn Văn Vươn tron tru bôi mỡ chạy quanh, trắng tráo chối trách nhiệm đã bị ông Vũ Khoan, Nguyên Phó Thủ tướng lên án là “*thiếu văn hóa*”. Ông bảo : “*Hành vi và lời ăn tiếng nói của họ chẳng khác nào “văn hóa quán bia”, “văn hóa đường phố*” (Báo Tuần Việt Nam, 10-02-2012)

Nhưng có phải Trung ương không biết như ông Vũ Khoan và cả Thế giới biết không ? Đảng biết rõ tất cả nhưng không thanh toán được những con sâu, con mọt trong hệ thống cai trị, vì ruồi bọ chỗ nào cũng có, giết hết thì hết cán bộ phục vụ nên đành nhắm mắt quay ngo.

Bằng chứng như Bí thư Thành phố Hải Phòng Nguyễn Văn Thành đã công khai nói chệch đi Kết luận của Chính phủ và phê bình cả tướng Lê Đức Anh, nguyên Chủ tịch Nước và Giáo sư Đặng Hùng Võ, nguyên Thứ trưởng Bộ Tài nguyên-Môi trường đã “*hùa vào thẳng Vươn*” (nói tại Câu lạc Bộ Bạch Đằng, 17-02-2012) vì hai ông này đã lên án các viên chức làm sai trong vụ Đ.Văn Vươn mà Trung ương cứ “*mủ ni che tai*” thì có thuốc gì chữa nổi nạn kiêu binh không ?

CÁM VẤN LÀM

Do đó mà lệnh cấm đảng viên không được làm ghi trong 19 mục của Quy định 115-QĐ/TW ngày 07-12-2007 đã không thành công.

Tỷ dụ như Điều 1 cấm đảng viên “*nói hoặc làm trái Cương lĩnh chính trị, Điều lệ Đảng, nghị quyết, chỉ thị, quy định, quyết định, kết luận của Đảng; làm những việc mà pháp luật không cho phép công dân, cán bộ, công chức làm*” thì chính những kẻ có chức, có quyền, kể cả tầng lớp lãnh đạo vẫn làm dưới nhiều hình thức.

Khỏan 4 của Quy định 115 viết: không cho phép đảng viên “*tổ chức, xúi giục, tham gia các hoạt động bè phái, chia rẽ, cục bộ gây mất đoàn kết. Lợi dụng việc phát ngôn, nhân danh việc phản ánh, góp ý kiến đối với Đảng để đã kích, vu cáo, xúc*

phạm, nhận xét, đánh giá tùy tiện đối với người khác. Đe dọa, trù dập người tố cáo, phê bình, góp ý trái với ý kiến mình”, trong thực tế thì nạn “*bè phái, chia rẽ, gây mất đoàn kết, đe dọa, trù dập người tố cáo, phê bình, góp ý trái chiều với mình*” vẫn “*sống nhân, sống vinh quang*” trong nội bộ.

Khỏan 8 cấm cán bộ, đảng viên không được “*quan liêu, thiếu trách nhiệm, bao che, báo cáo sai sự thật, để cơ quan, đơn vị, địa phương do mình trực tiếp phụ trách xảy ra tình trạng mất đoàn kết, tham nhũng, buôn lậu, lãng phí, thất thoát tài sản và các tiêu cực khác*” đã bị các “*quan cách mạng*” vứt vào sọt rác từ khi Quy định này viết chưa ráo mực.

Vì vậy mà mọi người vẫn thường nghe đầu đó, nhất là trong mỗi kỳ Đại hội đảng, câu nói “*quyết tâm chống tham nhũng*” của đảng đã “*tiến được một bước*” nhưng lại thụt lùi cả triệu bước, nên tham nhũng vẫn ngập đầu và sống mạnh, sống hùng trong lòng cán bộ từ khi có Luật phòng, chống tham nhũng năm 2005 !

Đến khỏan 9 càng bi thảm hơn vì đây là khu đất mầu mỡ nhất cho cán bộ đảng viên, nên việc mua quan, bán chức dù phải mua bằng giá để tiến thân làm giàu và có quyền sinh sát dân như đã xảy ra với gia đình ông Đoàn Văn Vươn ở huyện Tiên Lãng, họ vẫn làm mà không sợ ai vì nhìn qua doanh lợi thì ai cũng “*ăn đất*” làm giàu như nhau.

Điều này nghiêm cấm đảng viên “*làm trái quy định của Đảng và pháp luật của NN trong những việc: quản lý nhà, đất, quỹ, thuế; kinh doanh chứng khoán, cổ phần hoá doanh nghiệp nhà nước; các hoạt động giám định quản lý và cấp phát các loại giấy đăng ký, giấy chứng nhận, giấy phép; cấp, sử dụng, chứng thực, xác nhận hồ sơ, tài liệu, văn bằng, chứng chỉ; thẩm định, phê duyệt, đấu thầu, giao, nhận dự án; giao đất; tuyển dụng, sắp xếp, bố trí, kỷ luật cán bộ, công chức và người lao động; kiểm tra, thanh tra, kiểm toán, điều tra, truy tố, xét xử, thi hành án.*”

Hành động bao che cho nhau, công kênh nhau, ra luồn vào cúi cũng là chuyện “*thường tình*”, dù Khỏan 10 đã tuyệt đối cấm “*can thiệp, tác động đến cá nhân, tổ chức để bán thân hoặc người khác được bổ nhiệm, đi học, đi nước ngoài trái quy định của pháp luật. Ép buộc, mua chuộc cá nhân hoặc tổ chức để bao che, giảm tội cho người khác.*”

Từ khỏan 11 đến 19 kê dưới đây cũng đã bị trắng trợn vi phạm năm sau cao hơn năm trước mà đảng cũng chịu bó tay, mặc dù đảng đã nói

rõ trong Quy định : “Đảng viên vi phạm QĐ này phải được xử lý công minh, chính xác, kịp thời theo quy định của Đảng và pháp luật của Nhà nước.” Hãy xem đảng cấm ra sao trong các điều này để thấy sự “thành công” của lệnh này đã đạt được bao nhiêu phần trăm :

(11) *Chủ trì, tham mưu, đề xuất, tham gia ban hành các văn bản trái với quy định của Đảng và pháp luật của Nhà nước. Cố ý để người thân lợi dụng vị trí công tác của mình trục lợi.* (12) *Đưa, nhận, môi giới hối lộ; môi giới làm thủ tục hành chính hoặc lợi dụng vị trí công tác để môi giới hưởng thù lao dưới mọi hình thức trái với quy định của pháp luật.* Đưa, nhận hoa hồng hoặc môi giới đưa, nhận hoa hồng trái quy định của pháp luật. (13) *Kê khai không đầy đủ tài sản, thu nhập theo quy định của pháp luật; trốn, trì hoãn nộp thuế; mờ tài khoản ở nước ngoài trái quy định của pháp luật; tham gia hoạt động rửa tiền.* (14) *Dùng công quỹ xây dựng công trình, mua sắm trang thiết bị, phương tiện làm việc, đi lại, thông tin liên lạc vượt quá định mức và sử dụng trái quy định của pháp luật.* (15) *Dùng công quỹ để tiếp khách, tặng quà trái quy định của pháp luật hoặc để xây dựng các công trình vui chơi giải trí cho một số ít người. Cho thuê, cho mượn tài sản của Nhà nước được giao quản lý, sử dụng trái quy định của pháp luật.*

Bỏ qua Đ.16 không quan trọng để đọc tiếp những điều “cấm kỵ” còn lại :

(17) *Tổ chức, tham gia đánh bạc, số đề, cá cược, cho vay trái quy định của pháp luật, sử dụng các chất ma túy; uống rượu, bia đến mức bê tha, mất tư cách và các tệ nạn xã hội khác. Vi phạm đạo đức nghề nghiệp, có hành vi bạo lực trong gia đình, vi phạm chính sách dân số, và kế hoạch hoá gia đình, sống chung với người khác như vợ chồng; bán thân hoặc để con kết hôn với người nước ngoài trái quy định của Đảng và PL của NN.* (18) *Mê tín, hoạt động mê tín (hành nghề đồng cốt, thầy cúng, thầy bói; lập đền, miếu trái phép...* (19) *Tổ chức việc cưới, các ngày lễ, tết, sinh nhật, kỷ niệm ngày cưới; mừng thọ, mừng nhà mới, lên chức, chuyển công tác nhằm vụ lợi.”*

Bây giờ, ngay sau khi kết thúc Hội nghị “quán triệt, triển khai thực hiện” Nghị quyết Trung ương 4 thì Nhà nước lại ra lệnh phổ biến Quy định 47-QĐ/TW do Nguyễn Phú Trọng ký ngày 1-11-2011 để “đổi mới” 19 điều cấm trong Quy Định 2007.

Trong Điều 8 mới, đảng cấm cán bộ “có hành vi để bố, mẹ, vợ (chồng), con, anh, chị, em ruột thực hiện các

dự án, kinh doanh các ngành nghề thuộc lĩnh vực hoặc đơn vị do mình trực tiếp phụ trách trái quy định.

Biết mà không báo cáo, phản ánh,

xử lý các hành vi tham nhũng; không thực hiện các quy định về bảo vệ người chống tham nhũng.”

Nhưng liệu đảng viên có làm theo

VĂN TẾ NGHĨA SĨ CÔNG RỘC

(ngàn lần xin lỗi cụ Nguyễn Đình Chiểu)

Hỡi ơi! Tiên Lãng sùng rên; lòng Vươn trời tỏ.
Mười mấy năm quai đê lấn biển, chưa ất thành công nhưng nổi danh như sóng;
Một trận đánh quan tham, thân tuy mất nhưng tiếng vang rền trên in te nét.
Nhớ VU'ON xưa:
Cui cút làm ăn; Toan lo nghèo khó.
Chưa quen nhậu nhẹt, đầu tới cửa quan;
Chỉ biết lấn biển, quai đê làm đầm nuôi cá, nuôi cua, ở ngoài cổng Rộc.
Việc đắp, việc đào, việc nuôi, việc thả, tay vốn quen làm;
Tập ăn, tập uống, tập chơi, tập nhậu, mắt chưa từng ngó.
Bữa thấy quan tham da trắng lớp, muốn tới ăn gan;
Ngày xem MECXEDEC chạy đen sì, ư ra cần cổ.
Khá thương thay:
Vốn chẳng phải con quan, cháu sếp, theo dòng tham lam ngu dốt;
Chẳng qua là dân đen, dân đỏ, con giun xéo lấm phải quần.
Súng hoa cài, náo đọi cưa nông;
Mấy bình gas, đầu chờ bật lửa.
Trên đầm có một nhà hai tầng, đang chờ quan tham đến phá
Dưới cổng còn mấy tấm ván ngăn cũng đóng được mấy cỗ quan tài.
(cho Hiền Liêm Ca Thoại và cả Thành)
Súng hoa cái tự tạo cũng cho sáu thẳng đi viện;
Mấy bình ga, cũng làm thót đá ĐAI CA
Chi nhọc quan quản trống kị, trống giục, đập rào lướt tới, coi giặc cũng như không;
Nào sợ thẳng Liêm thẳng Hiền bắn đạn nhỏ đạn to, xô cửa xông vào san bằng lều trại
Bộ đội chạy ngang, công an chạy dọc, làm cho lão Ca hể ha viết sách;
Bọn Hiền trước, lũ Liêm sau, cùng hê nhau cướp đất
Những lòng tham đã lâu. Đâu có biết đó là phạm luật.
Một chắt sa trường rằng chữ hạnh, nào hay da ngựa bọc thây;
Trăm năm âm phủ ấy chữ quy, nào đọi gươm hùm treo mộ.
TIÊN LÃNG HẢI PHÒNG, cỏ cây mấy dặm sáu giảng;
Nhìn cầu CÔNG RỘC, già trẻ hai hàng lụy nhỏ.
Chẳng phải án cướp, án gian đây tới, mà anh VU'ON NÓ SÙNG cho cam tâm;
Vốn không thẳng được Vươn mà Hiền Liêm ra tay cướp đầm để đến ngày bị cách chức
Nhưng nghĩ rằng:
Tắc đất ngọn rau ơn ĐẢNG, tài bồi cho nước nhà ta;
Bát cơm manh áo nhờ BÁC HỒ, mắc mớ chi ông cha nó.
Vi ai khiến nhà Vươn khó nhọc, ăn tuyết nằm sương;
Vi ai xui lều trại tan tành, trộm tôm cướp cá.
Sống làm chi theo quan tham, quan những, dùng bằng giả, ăn thì giỗ, nói thì dốt,
thấy lại thêm buồn;
Sống làm chi mà ăn theo nói leo, chia bè chia phái, nghe càng thêm hổ.
Thà thác mà đặng câu địch khái, về theo tổ phụ cũng vinh;
Hơn còn mà chịu chữ quan tham, ở với man di rất khổ.
Ồi thôi thôi!
Cầu Công Rộc năm canh ưng đóng lạnh, đất đai này xin gửi lại quan tham,
Đất Tiên Lãng một khắc đặng trả hồn, túi phận bạc trôi theo dòng nước đổ.
Đau đớn bấy! vợ vượn, con đoàn ngọn đèn khuya leo lét trong lều;
Nào nùng thay! Dân đen thấp cổ bé họng nhìn bóng quan tham LÙ LÙ trước ngõ.
Ồi! Một trận khói tan; Nghìn năm tiết rõ.
Bè lũ Liêm hãy còn nơi Tiên Lãng, chúng làm cho bốn phía mây đen;
Vợ con Vươn còn ở nơi Công Rộc , ai cứu đặng một phường con đỏ.
Vươn nỗ súng rồi vào tù, danh thơm đồn sáu mươi tư tỉnh chúng đều ghen;
Hiền, Liêm tham mà làm bậy, tiếng xấu trải muôn đời ai cũng oán.
Sống làm dân, thác cũng làm dân, trong sạch nhưng nghèo hèn muôn đời vẫn vậy;
Sống làm quan, thác cũng làm quan, chữ tham lam không sao thoát được.
Nước mắt anh Vươn lau chẳng ráo, thương vì hai chữ nông dân;
Bực tức trong lòng BỘ VINH quyết tâm tìm sự thật.

Nguyễn Quang Vinh 26-02-2012

không thì đừng hãy cố giương mắt lên mà chờ. Kinh nghiệm xưa khừ đã chứng minh ngược lại.

Tình trạng ruộng nát trong đảng bây giờ nghiêm trọng hơn gấp ngàn lần nên ai cũng sợ khi chuyến tàu chót chưa tới đích thì đảng đã rách ra

làm trái “*pháp luật của nhà nước*” (4 lần).

© Hóa ra, nhờ Quyết định 115 và Quy định 47 mà thế giới phải ngưỡng phục VN ta là nước duy nhất trên hành tinh này có nhiều

Thanh Phụng kết hôn cùng một công dân Mỹ.

Điều 16: Là một dấu hỏi to đùng về ngân sách tài trợ du học của Nguyễn Thanh Nghị (đại học George Washington, Mỹ), Nguyễn Thanh Phụng (International University, Geneva, Thụy Sĩ) và Nguyễn Minh Triết (đại học Queen Mary, Anh).

Điều 12: Gián tiếp điếm mặt kẻ nhận quà “*lại quả*” 150 triệu USD nhằm đặc cách dành gói thầu “*chủ trương lớn*” khai thác bauxite ở Tây Nguyên cho TQ.

Điều 11 (cũ lẫn mới) và Điều 8 (mới): Cốt yếu nhắc người đọc đừng quên các trường hợp Nguyễn Thanh Nghị, mới vào ghế ủy viên dự khuyết BCH/TW, nhậm chức thứ trưởng bộ Xây dựng; Nguyễn Thanh Phụng, lúc 27 tuổi đã vào ghế chủ tịch Quỹ đầu tư Bán Việt; Nguyễn Minh Triết, vừa tốt nghiệp là được cơ cấu vào ghế Trung ương Đoàn TNCS-HCM.

Điều 10: Lặp lại lần nữa các trường hợp Nguyễn Thanh Nghị-Nguyễn Thanh Phụng-Nguyễn Minh Triết “*được bổ nhiệm, đề cử, ứng cử, đi học, đi nước ngoài*”.

Điều 10: Nhắm vào quy trình ăn chia và bao che cho Lương Ngọc Anh, Tổng Giám đốc công ty TNHH Phát triển Công nghệ CFTD, về vụ nhận hối lộ “*lại quả*” lên đến 10 triệu đô Úc để tạo điều kiện giành thầu dự án in tiền polymer cho Cty Securrency của Úc.

Điều 10: Nhắm vào trường hợp chính phủ bao che cho Thống đốc NHNN Việt Nam Lê Đức Thúy, liên hệ đến số tiền hoa hồng (dưới dạng học bổng cho con trai là Lê Đức Minh) để giúp Cty Securrency giành được hợp đồng in tiền polymer cho VN.

Điều 10: Một cách điếm lại trường hợp bao che giảm tội từ án chung thân xuống 20 năm cho Huỳnh Ngọc Sĩ, nguyên giám đốc ban quản lý dự án xa lộ Đông Tây, trong vụ nhận hối lộ của PCI để chia gói thầu từ tiền viện trợ phát triển ODA của Nhật Bản.

Điều 10: Xóa tội cho thường vụ tỉnh ủy Kiên Giang Nguyễn Hữu Khai trong vụ kê không giá mua tàu

CÁI ÂM AI CẢM AI CẢM CẢM AI ?

— **Đinh Tân Lực 13-03-2012** —

hàng trăm mảnh, may ra chỉ còn lại cái tên mà thôi./*****

Hỏi thể là hỏi khó. Thời buổi này, kêu bằng kỹ thuật số, cho nên, cái gì chưa rõ thì tra Gú-gờ, nghe chưa! Bèn bậm môi nghiên lợi thử một phát “*Gú-gờ-châm-cắm-làm*”. Trang mạng Gú-gờ của hàng tiền sĩ búa liềm rõ mặt này phọt ra một đồng những 19 kết quả, trong vòng... 82 năm. Vận tốc ngang bằng Phạm Tuân mang dép lóp chạy bộ trên đường băng, ngờ chừng sắp hết hạn vé quá giang, mà cứ lu loa như thể tàu vũ trụ là của chính mình.

Rà chuột vô từng cái coi 19 điều cấm này nó kêu đừng làm những chuyện gì. Mới tá hỏa. May. Ngồi cà phê bệt. Chứ ngồi ghé đầu quán cuộc lủi thì đã ngã ngựa té giếng mất tăm rồi.

Phải đọc đi đọc lại, nghiên ngấu-nghiền ngẫm-nghiêng tai-nghiêm mật-nghiêm thu, theo kiểu con ong đã rõ đường đi lối về các hội nghị quán triệt, mới kịp vỗ đùi (mình), như có kẻ lần đầu đọc Lênin mà thấy sáng lòa con đường bán nước hiến dân, “*ngờ*” ra rằng văn kiện QĐ115 biến thể thành QĐ47 bao gồm 19 điều cấm này là... của ai, nhằm gửi... cho ai.

*

Một cách tổng quát (và chỉ cần biết bắm ngón tay đếm số), người đọc có thể nhận xét ngay tại chỗ:

© Điều đầu tiên, Quyết định 115 ghi rõ cấm làm những việc mà “*pháp luật không cho phép công dân, cán bộ, công chức làm*”. Tức là cấm tuốt cả 3 giai cấp (cả trong lẫn ngoài công dân cả nước) cùng lúc?

© Cụ thể hơn, toàn bộ 18 điểm còn lại, “*Quyết định*” chứa những điều cấm (nguyên văn) làm “*trái quy định của pháp luật*” (11 lần) và

loại pháp luật, (như thực đơn quán phở có) loại thường và loại đặc biệt (của nhà nước)?

© Hóa ra, cũng chỉ VN ta mới có đầy đủ cùng lúc một rừng luật đầu nguồn chỉ áp dụng ở phía cuối nguồn, và quan trọng hơn nữa, là có cả những quy định cụ thể cấm công dân làm những việc trái luật!

© Hóa ra, những việc khác, dù trái quy định của pháp luật (chung chung) hay pháp luật của nhà nước, mà “*Quyết định*” không đánh vắn ghi chép cụ thể ra đây thì... cứ vô tư/tự nhiên/tùy hi/tự coi như... khách trú?

© Hóa ra, từ một góc nhìn cận cảnh và đúng theo nguyên tắc chuyên chính, pháp luật là để áp dụng cho mọi thường dân, còn đảng viên vốn là siêu công dân, chỉ cần tuân thủ các quyết định của “*trên*” là vừa đủ!

© Nói cho rõ, Quyết định 115 hay Quy định 47 này đều thuộc loại “*văn bản trên hiến pháp*”? Nghĩa là văn bản tối cao, bởi vì do chính Bộ Chính trị làm ra?

*

Thọc sâu vào chi tiết, những “*quyết định cốt lõi*” trong bản văn cho phép người đọc ghi nhận/thu hoạch/đúc kết được một số “*chứng cứ không thể tranh cãi*” về nguồn gốc của nó: viết bởi ai, viết vì ai, và viết cho ai:

Điều 18: Chủ ý xách mé về cơ ngơi khu Nhà thờ họ ở Kiên Giang, được xếp vào hàng hoành tráng nhất VN, và to đẹp gấp vạn lần đền thờ anh hùng Nhật Tảo Nguyễn Trung Trực của đất Kiên Giang.

Điều 17: Ngay cả Tổng thống Mỹ George W. Bush, trong dịp ghé VN tham dự hội nghị APEC, cũng nhắc khéo trường hợp Nguyễn

Hải Âu, cả vụ rút ruột công trình xây dựng công viên An Hòa và bệnh viện Bình An, Kiên Giang.

Điều 10: Bao che cho bí thư Kiên Giang Trương Quốc Tuấn quy hoạch đất tinh để kinh doanh địa ốc, và tự cấp học bổng 700 triệu cho con du học. Vân...vân...

*

Tuy nhiên, những điều vi phạm kể trên, cho dù ở mức kinh thiên động địa đối với thường dân cả nước, thì vẫn không đáng làm Bộ Chính trị bận tâm. Bởi vì đó chỉ là những chuyện thường ngày, cả đảng nói chung và Bộ Chính trị nói riêng, không ai là không phạm.

Mười chín điều cấm chỉ được long trọng nhấn mạnh trong các hội nghị quán triệt (thuộc hàng vĩ đại nhất xưa giờ) không bởi những cái gai đạo đức trong mắt, mà bởi những mũi lê ganh tỵ trong lòng:

Từ nhỏ tới lớn là cây xăng Cầu Quay của mẹ Dũng; là đoàn taxi Gia Thảo/Phương Trinh/Hoàn Mỹ của Tư Thắng, em Dũng.

Là Nguyễn Thanh Phương Chủ tịch Hội đồng quản trị của VCCS, Giám đốc đầu tư của quỹ Vietnam Holding (thị trường chứng khoán London), Giám đốc tài chính của Công ty Liên doanh Holcim (Thụy Sĩ-VN), và là Chủ tịch Hội đồng quản trị của Công ty Quản lý Quỹ Bản Việt. Tức là đương nhiên trở thành chiếc phễu hứng trọn nguồn tiền đầu tư từ tư nhân người nước ngoài.

Là cái phương án đưa Nguyễn Thanh Nghị về làm chủ tịch UBND Hải Phòng trước khi lên bí thư Tỉnh ủy xứ giang hồ đất Cảng và leo vào Bộ Chính trị. Kế hoạch đó thất bại mới đành chuyển qua ngã thứ trưởng Bộ Xây dựng.

Là một hệ thống chằng chịt các Tổng Công ty (tập đoàn kinh tế) tập trung về mỗi mình phủ thủ tướng toàn quyền điều hành chi thu kết toán: 1-Tập đoàn Dệt may; 2- Tập đoàn Điện lực Việt Nam; 3- Tập đoàn Dầu khí Quốc gia Việt Nam; 4- Tập đoàn Công nghiệp Than (Khoáng sản Việt Nam); 5- Tập đoàn Công nghiệp Cao su Việt Nam; 6- Tập đoàn Bưu chính Viễn thông Việt Nam; 7- Tập đoàn Xăng

dầu Quốc gia Việt Nam; 8- Tập đoàn Công nghiệp Hoá chất Việt Nam; 9- Tổng công ty Giấy Việt Nam; 10-Tập đoàn Thuốc lá Việt Nam; 11- Tổng công ty Sông Đà; 12- Tập đoàn Thép Việt Nam; 13- Tổng công ty Hàng không Việt Nam; 14- Tổng công ty Công nghiệp Xi-măng Việt Nam; 15- Tổng công ty Lương thực miền Bắc (đang có kế hoạch sáp nhập Tổng công ty Lương thực miền Nam làm một); 16- Tổng công ty Lương thực miền Nam; 17- Tổng công ty Cà phê Việt Nam; 18- Tổng công ty Đường sắt Việt Nam; 19- Tập đoàn Hàng hải Việt Nam; 20- Tập đoàn Viễn thông Quân đội Viettel... Tức là từ thời lập đảng tới giờ, chưa có một thủ tướng nào lộng quyền thao túng kinh tế và tài nguyên cả nước cho bằng Nguyễn Tấn Dũng. Cũng không ngoa mà bảo rằng chưa có một đảng viên nào giàu ngang bằng, đừng nói là giàu hơn Nguyễn Tấn Dũng. Không một ai biết được chính xác Nguyễn Tấn Dũng đã đầu tư bao nhiêu phần trăm tổng sản lượng quốc gia về cho gia đình và thân tộc.

Càng lắm tiền thì càng nhiều quyền. Thành ngữ các nước vẫn bảo “kẻ nào chi tiền, thắng đó ra lệnh”. Các chức vụ Tổng bí thư đảng và Chủ tịch nước không khác mấy tấm tranh cổ động dùng cho việc trang trí đường phố mùa lễ hội. Quyền uy của Nguyễn Tấn Dũng gần như ăn trùm toàn đảng. Đến mức cái cóc gì cũng dẫm mũi vào, với các tí giạt gân trên báo đài là “thủ tướng vào cuộc”. Và thường là thất bại. Vina-shin là một bàn thua trắng tay. Ngân hàng Nông nghiệp là một cái phũ tay khác. Cả hai cộng lại tương đương với số tiền ky cốp của hết thầy lao động xuất khẩu gửi về trang trải nợ nần trong năm năm.

Dù vậy, không một ai gánh chịu trách nhiệm. Bầu đoàn của Nguyễn Tấn Dũng lại càng hưng phấn gia tăng nổi đam mê phá sản các Tổng Cty hay các Tập đoàn Kinh tế. Bởi đó là giải pháp hữu hiệu nhất để tự tạo lấy giải độc đặc cá cặp trước khi hạ cánh an toàn. Phần trả nợ thế giới đã có toàn dân VN anh hùng chu tất.

Hệ quả là bộ hạ/dàn em của Nguyễn Tấn Dũng lại càng khẩn khí/ton hốt hần nhiều hơn. Chính phủ ăn đứt đảng ở đó.

Hệ quả cấp hai là Nguyễn Tấn Dũng mặc nhiên trở thành đầu đảng của bọn kiêu binh mà phía đảng, dù không thuộc sử Việt bằng sử Tàu, cũng lồm bồm nhớ đến thời chúa Trịnh lộng hành đối với vua Lê hơn 200 năm trước ngay tại Bắc Hà này. Nói chung là ...phải đập phanh, trước khi cỗ xe lao xuống vực.

19 điều cấm được phủ bụi trong các Hội nghị Quán triệt, về diện là để nhắc nhở cho tất cả đảng viên một số quy định cực nhảm và nhảm, nhưng về điểm thì là để trưng ra cho toàn thể đảng viên có thể mở mắt cùng thấy như nhau về một nguy cơ khuynh loát quyền lực và độc quyền vơ vét ở VN (nhưng đừng vội so với Putin ở Nga – bởi gia đình của Putin chưa chắc đã nắm hết kinh tế cả nước như gia đình 3D).

Cận cảnh thấy được trước mắt là Nguyễn Tấn Dũng thu tóm và chi phối nhân sự cả hệ thống tinh ủy (vốn thuộc đảng chứ không thuộc chính phủ), và sử dụng một số tướng công an lên tiếng lăm le “bình định bốn cõi”, trước khi tự khoác long bào như một Đặng Tiểu Bình của khu tự trị An Nam.

Đó là lý do mà Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang cùng cảm như thóc về vụ Tiên Lãng. Tầm vóc của Tiên Lãng chỉ là cái móng tay so với tình hình Trịnh Sâm đã quật ngã Lê Duy Kỳ thường xuyên đo ván từ nhiệm kỳ trước tới nay. Tiên Lãng, nhìn ở góc thanh trừng, chỉ là một ván cờ thế giữa cung vua và phủ chúa.

Nhân dân ta có cần một phép thử không? Hãy điềm chỉ cho phe đảng (Nguyễn Phú Trọng) về những kiêu binh địa phương (tầm như bí thư tỉnh ủy Hải Phòng) vi phạm 19 điều cấm này, để xem thử phe đảng xử lý ra sao, ắt rõ. Ngược lại, có khi chính Nguyễn Tấn Dũng bắt bí phe đảng để tước dần vây cánh của Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang, bằng chính 19 điều cấm này, diễn dịch theo cách riêng của Dũng, kêu bằng loại trừ những con sâu róm của bầy sâu đảng. Cho chừa.

Chỉ cần thế, gút lại, rõ ràng, Quy định 47-QĐ/TW, ngày 01-11-2011 của BCH/TW (khóa XI), biến thể của Quyết định số 115-QĐ/TW, ngày 07-12-2007 của Bộ Chính trị (khóa X), được long trọng nhắc nhở và nhấn mạnh thành trọng điểm của các cuộc hội nghị quán triệt gần đây, chính là 19 Thông Điệp Nhắn Gửi Gia Đình Nguyễn Tấn Dũng. Người gửi là Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang.

Nội dung cốt lõi của nó, dài dòng là ***Cắm một mình cầm chuỗi chính trị để mài lưỡi kinh tế mà thөө hết thịt da đất nước chẳng chừa ai.*** Còn ngắn gọn chỉ ba từ: ***"Đủ Rồi, Dũng"***.

Thanks a lot, Gú-gờ-châm-3D.

10-03-2012 – Nhân dịp kỷ niệm 24 năm vụ việc phạm phòng dân đến tử vong của cố thủ tướng Phạm Hùng (10-3-1988); đồng thời, kỷ niệm 44 năm ngày vào đảng của đương kim thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng (10-3-1968); và chuẩn bị kỷ niệm sinh nhật đại gia Nguyễn Thanh Phương (20-3/-).

Blogger Đình Tấn Lực

đích là cứu nguy cho uy tín của đảng đang lao xuống dốc thảm hại.

Tuy vậy, nếu đọc kỹ bài phát biểu của TBT Nguyễn Phú Trọng tại hội nghị, ta sẽ thấy có 1 âm mưu lớn của phe phái Nguyễn Phú Trọng trong chính trường chính trị của Việt Nam.

Nếu ta đặt tình hình Việt Nam vào bối cảnh Trung Quốc đang cố kiết thực hiện bành trướng, độc chiếm hoàn toàn Biển Đông. Nếu ta đặt tình hình bành trướng của Trung Quốc tại Biển Đông đang bị 1 cản trở rất lớn là việc hiện diện trở lại 1 cách tích cực của Hoa Kỳ tại châu Á. Khi đó, ta sẽ thấy rõ ràng Nguyễn Phú Trọng đang cố gắng nắm quyền lực trong đảng, để hòng giúp Trung Quốc trong mưu đồ này, để chống lại Hoa Kỳ.

Trong bài phát biểu tại hội nghị, Nguyễn Phú Trọng đã nêu ra 4 điểm, làm lý do chính Đảng.

1- *"Sự lãnh đạo đúng đắn của Đảng là nhân tố hàng đầu quyết định thắng lợi của cách mạng Việt Nam"*.

2- Hai là, yêu cầu nhiệm vụ chính trị của nước ta hiện nay... đòi hỏi Đảng phải nâng tầm lãnh đạo lên cao hơn nữa, nâng sức chiến đấu mạnh hơn nữa... để xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội... nhằm mục tiêu đến năm 2020 nước ta cơ bản trở thành một nước công nghiệp theo hướng hiện đại.

3- Ba là, bản thân Đảng đang đứng trước nhiều hiện tượng tiêu cực, phức tạp mới.

4- Bốn là, sự chống phá điên cuồng và quyết liệt của các thế lực thù địch, phản động. Âm mưu cơ bản, lâu dài của chúng là xóa bỏ chế độ xã hội chủ nghĩa ở nước ta, xóa bỏ sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản, xóa bỏ chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh. Để thực hiện được âm mưu cơ bản đó, các thế lực thù địch đã áp dụng lần lượt hết chiến lược này đến chiến lược khác, hết chiến dịch này đến chiến dịch khác, rất kiên trì, kiên quyết, xảo quyệt. "Diễn biến hòa bình" là một chiến lược nằm trong hệ thống chiến lược phản cách mạng của chủ nghĩa đế quốc, là "thủ đoạn hòa bình để giành thắng lợi". Nhiều chuyên gia và chính khách phương Tây còn gọi đây là phương pháp "chuyên hóa hòa bình", "biến đổi hòa bình", "cách mạng hòa bình" và gần

đây là "cách mạng nhung", "cách mạng màu", "cách mạng đường phố"...

Tóm lại, có 3 nguyên nhân liên quan đến nội bộ của đảng Cộng sản VN, và 1 nguyên nhân khách quan: kẻ thù tư tưởng của ĐCS VN đang ráo riết hoạt động. Như vậy, Nguyễn Phú Trọng đã xác định được kẻ thù của ĐCS VN.

Tất nhiên kẻ thù này không phải là Trung Quốc, vì *"âm mưu cơ bản, lâu dài của chúng là xóa bỏ chế độ xã hội chủ nghĩa ở nước ta, xóa bỏ sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản, xóa bỏ chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh."*

Kẻ thù này chính là "cách mạng nhung", "cách mạng màu", "cách mạng đường phố"... hay nói thẳng ra, chính là nhân dân Việt Nam yêu nước đã 11 lần xuống đường chống bành trướng Trung Quốc tại Biển Đông.

Ai là bạn của Nguyễn Phú Trọng?

Câu trả lời nằm ở giữa điểm 1 trong bài phát biểu của Nguyễn Phú Trọng: ***"Đảng Cộng sản Trung Quốc... trong những lần trao đổi với chúng ta, bạn thường nhấn mạnh không để bị "Tây hóa", "thahóa", "thoái hóa"."***

Thế là đã rõ, Đế quốc Hoa Kỳ với sức ép cải cách Nhân quyền, cải cách dân chủ ở Việt Nam, các nước tư bản theo đuôi Hoa Kỳ, là kẻ thù của ĐCS VN!

Nhân dân Việt Nam yêu nước, chống bành trướng Trung Quốc tại Biển Đông, là kẻ thù của ĐCS VN!

Đế quốc phong kiến Trung Quốc, kẻ đã chiếm Hoàng Sa của Việt Nam 1974, kẻ đã khuyến khích Campuchia gây chiến tranh biên giới Tây Nam Việt Nam, kẻ đã gây chiến tranh biên giới 1979, giết hại hàng trăm nghìn thường dân các tỉnh biên giới Cao Bằng, Lạng Sơn, Lào Cai, Yên Bái... là nước bạn bè của Việt Nam, của ĐCS VN.

Thế là đã rõ, Hội nghị lần thứ 4 này, mục đích chỉ để khẳng định bạn và thù của ĐCS VN.

Qua đó, sắp xếp lại lực lượng, chuẩn bị đưa các nhân vật là "bạn" của Trung Quốc, là phe cánh của Nguyễn Phú Trọng lên nắm các vị trí then chốt của nhà nước Việt Nam. Đây là chuẩn bị để phe cánh Nguyễn Phú Trọng tung hô ông ta làm Chủ tịch nước thay Nguyễn Tấn Sang, khi tình hình đòi hỏi.

Then chốt nhất, đứng sau các sắp xếp nhân sự của ĐCS VN, lại là ý đồ của Trung Quốc:

Đảm bảo Việt Nam là hậu thuẫn, là phen dậu, là thuộc quốc của Trung Quốc trong ván cờ toàn cầu mà

G HĨNH ĐẢNG

Âm mưu gì của Ng. Phú Trọng-Trung Quốc

.....**Nguyễn Nghĩa 02-03-2012**.....

Hội nghị lần thứ tư Ban Chấp hành Trung ương Đảng (khóa XI), họp từ 27-2 đến hôm nay, đã bàn và thống nhất ban hành Nghị quyết "Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay".

Đây là hội nghị lớn chưa từng có, kể từ khi Đại hội đảng Cộng sản Việt họp toàn thể 1-2011. Hơn 1000 đại biểu, gồm toàn bộ thành viên Bộ chính trị, Ban bí thư, Ban Chấp hành TƯ đảng khóa XI, cán bộ chủ chốt ở trung ương và 63 tỉnh, thành phố về dự hội nghị.

Thoạt đầu mới quan sát, mọi người đều có cảm tưởng đây lại là 1 cuộc họp vô bổ mang tính nội bộ của ĐCS VN. Ở đây, các lãnh đạo cao cấp của ĐCS VN múa mép, khoa môi..., hòng đánh lừa nhân dân Việt Nam 1 lần nữa về khả năng tự phê bình, khả năng sửa khuyết điểm... để tiến bộ, để đảm nhiệm vai trò lãnh đạo dân tộc này, đất nước này. Mục

Trung Quốc đang chơi với Hoa Kỳ.

1. Ván cờ toàn cầu Trung Quốc-Hoa Kỳ.

Phần thường cho kẻ chiến thắng ván cờ này là ngôi vị siêu cường thế giới. Hoa Kỳ đã đứng ở ngôi vị này, từ những năm cuối thập kỷ 90 của thế kỷ trước đến hôm nay. Lợi ích mà ngôi vị này đem lại là không kể xiết: Từ sự thượng tôn của thế giới, đến các lợi ích vật chất, kinh tế chính trị. Trung Quốc đang thèm muốn ngôi vị này.

Tuy vậy, vị trí địa lý chính trị hôm nay của Trung Quốc khá bí. Phía bắc thì nước Nga, cường quốc hạt nhân chặn đê đầu. Phía tây thì Ấn Độ to lớn không chịu thua kém về mọi mặt. Phía đông thì Nhật Bản, Nam Hàn là những cường quốc kinh tế. Chỉ còn phía nam là Việt Nam và đông nam là Biển Đông, có thể bành trướng ngay lập tức.

Trung Quốc đã trường kỳ thực hiện chiến lược làm Việt Nam yếu, lệ thuộc vào Trung Quốc kể từ khi Mao Trạch Đông nắm quyền tại ĐCS TQ. Sau công hàm của Phạm Văn Đồng 1958, sau những viện trợ mua chuộc Việt Nam, sau cuộc chiến Hoa Kỳ-Việt Nam tiêu hao tinh lực Việt, Trung Quốc đã chiếm của Việt Nam Hoàng Sa 1974, Trường Sa 1988 và 1992.

Để khống chế Biển Đông, nơi có tuyến hải lộ quan trọng nhất thế kỷ 21 này, Trung Quốc quyết tâm chiếm hoàn toàn Biển Đông bằng tuyên bố Đường Lưỡi bò là lợi ích cốt lõi của Trung Quốc. Để đạt mục đích này, phải chiếm nốt các đảo của Việt Nam tại Trường Sa. Đây là điều kiện, thành hay bại, của kế hoạch bành trướng Biển Đông của Trung Quốc. Trung Quốc đã làm hết sức mình để bày binh, để bố trận với hi vọng thành công dễ dàng nhất.

Họ đã mua chuộc Nông Đức Mạnh, để ém quân ở Tây Nguyên.

Họ đã mua chuộc Nguyễn Tấn Dũng, để ém quân ở các cánh rừng có vị trí chiến lược của Việt Nam.

Họ đã đưa 1 đội quân khoác áo công nhân ém trên khắp đất nước Việt Nam.

Tất cả chỉ chờ thời cơ, để tung ra ám hiệu đồng loạt hoạt động đẩy Việt Nam vào thế phải khuất phục, chịu mất hoàn toàn Trường Sa.

Theo quan sát của chúng tôi, thời cơ này đã được Trung Quốc chuẩn bị trước và sau hội nghị an ninh Đông Nam Á Shangri-La tháng 6-2011. Kế hoạch của Trung Quốc là cất cấp tàu Bình Minh ngay trước thềm Shangri-La, công nhiên tuyên bố đây là hải phận của Trung Quốc. Sau đó, trong Shangri-La, Bộ trưởng quốc phòng

Trung Quốc Lương Quang Liệt sẽ tuyên bố Trường Sa là của Trung Quốc, Đường Lưỡi bò là lợi ích cốt lõi của Trung Quốc.

Lúc này Hoa Kỳ vẫn tự cho là sẽ đứng ngoài các tranh chấp lãnh hải. Họ chỉ quan tâm đến an ninh hàng hải quốc tế.

Sau Shangri-La, xem xét phản ứng thế giới, nếu thuận, sẽ đánh chiếm Trường Sa ngay trong các tháng 7-8/2011.

Thế nhưng có 1 bộ phận trong ĐCS VN không muốn im lặng khi Trung Quốc cất cấp tàu Bình Minh 2. Sau đó các cuộc biểu tình của nhân dân Hà Nội, Sài Gòn đã đưa Biển Đông lên hàng tít đầu tiên của truyền thông thế giới.

Dư luận yêu nước Việt Nam đã được Hoa Kỳ ủng hộ.

Kế hoạch Trung Quốc muốn dùng vũ trang, chiếm nốt Trường Sa của Việt Nam thất bại thảm hại.

Những tháng cuối năm 2011 đã đánh dấu sự quay trở lại 1 cách khéo léo, cương quyết của Hoa Kỳ tại Tây Nam Thái Bình Dương. Trung Quốc đã bị kỷ hà cản mũi.

Chiếm hoàn toàn Hoàng Sa, Trường Sa là điều kiện cần thiết, để khống chế hoàn toàn Biển Đông. Biển Đông sẽ là bàn đạp để Trung Quốc tiến ra Ấn Độ Dương và khống chế eo Malacca. Do vậy Biển Đông là vị trí có tính quyết định, trong ý đồ khống chế Thái Bình Dương-Ấn Độ Dương của Trung Quốc.

Không lúc nào Trung Quốc xa rời mục tiêu chiếm toàn bộ Trường Sa này của Việt Nam.

Thời cơ thế giới hiện nay đang xuất hiện, để Trung Quốc chiếm nốt Trường Sa của Việt Nam và của Phillipin.

Muốn chiếm nốt Trường Sa của Việt Nam bằng vũ lực, điều kiện đầu tiên là Việt Nam phải im lặng, không đánh trả lại, cam chịu mất toàn bộ Trường Sa.

Ai sẽ làm điều này?

Chỉ có các "bạn" của Trung Quốc, trong ĐCS VN làm điều này được. Đây chính là lý do Trung Quốc trong "Chinh Đảng" hiện nay của ĐCS VN. Lý do này là quan trọng nhất, nó có hậu thuẫn từ Trung Quốc.

Lý do thứ 2, lý do nội bộ của ĐCS VN, là có sự sốt ruột của các thành viên thân Trung Quốc, đang bị dư luận yêu nước Việt Nam đẩy vào thế bị động, thế yếu. Họ muốn phản công lại, chiếm lấy thượng phong, chiếm lấy các vị trí có thể có nhiều tiếng nói trong quyết định chính sách, do đó có nhiều bổng lộc.

Trong chuyến thăm Việt Nam của

Tập Cận Bình tháng 1-2012, họ Tập kia đã dụng kế phân gián. Trong lúc ôm hôn Nguyễn Phú Trọng, họ Tập đã nói kể vào tai Trọng: "Chinh Đảng."

Phải! Chinh Đảng là mưu kế mà Mao Trạch Đông đã sử dụng rất công hiệu. Ông ta đã dụng tại Diên An đánh các phần tử Cộng sản Trung Quốc từ Liên Xô về. Tại Tuần Nghĩa, Mao cũng chinh đảng, để đánh đổ những ai còn không công nhận uy quyền của Mao trong đảng và quân đội Trung Quốc. Mao Trạch Đông còn dùng Cách mạng Văn hóa... để đánh các đồng chí của mình như Lưu Thiếu Kỳ,...

Tô Huy Rứa đã có mặt ở Bắc Kinh từ 14-18/2/2012 để thông qua kế hoạch Chinh Đảng của Nguyễn Phú Trọng và xin chỉ thị của BCT ĐCS TQ.

Đây không còn chỉ là 1 cuộc đấu tranh nội bộ bình thường của ĐCS VN. Đây là thời điểm, quan trọng sống, còn, của dân tộc Việt Nam, trong cuộc đấu tranh sinh tồn đã diễn ra hơn 4000 lịch sử trên bán đảo Đông Dương này.

2. Nước tinh của Trung Quốc trong ván cờ với Hoa Kỳ.

Tập Cận Bình tạm thời làm Hoa Kỳ đỡ lo lắng về phía Trung Quốc bằng đoạn viết: "Thái Bình Dương có đủ không gian cho cả Mỹ và Trung Quốc". Thực ra, không lúc nào Trung Quốc quên mục đích chiếm toàn bộ Trường Sa của Việt Nam. Nếu muốn chia 2 Thái Bình Dương, thì Trung Quốc cũng chỉ nhượng cho Mỹ gây ảnh hưởng tại tây Thái Bình Dương, mà thôi.

Hiện nay, thời cơ để Mỹ sa lầy vào Trung Đông, vào Iran đang đến gần. Trung Quốc đã gián tiếp lập với Nga và Syria một trục ủng hộ Iran. Nước Nga đã tuyên bố an ninh của Iran là an ninh của nước Nga. Như vậy, Trung Quốc sẽ chơi con bài Iran với Mỹ và Israel. Nếu Hoa Kỳ cấm vận Iran, thì Trung Quốc sẽ tiếp tục mua dầu hỏa cho Iran, nuôi dưỡng Iran tiếp tục làm bom nguyên tử. Như vậy, sớm hay muộn, Israel vì sự tồn vong của quốc gia Israel, sẽ phải gây chiến với Iran. Hoa Kỳ và Nga, sớm hay muộn, sẽ dính trực tiếp vào cuộc chiến này.

Thời điểm Nga và Mỹ lún sâu vào chiến tranh với Iran, sẽ là thời điểm để Trung Quốc dùng vũ lực, chiếm nốt các đảo của Việt Nam tại Trường Sa, loại bỏ đi 1 tiềm tàng tranh cãi, 1 cơ tạo điều kiện cho Hoa Kỳ nhúng sâu vào Biển Đông.

Muốn cho tình huống này diễn ra suôn sẻ, ĐCS VN phải bị Nguyễn Phú Trọng thao túng hoàn toàn. Đây là

nước tính chiến lược của Trung Quốc, của Tập Cận Bình. Tình hình thế giới có diễn ra như tính toán của Trung Quốc, còn chờ phản ứng của các nước tham gia trực tiếp vấn đề này. Nhưng dù tình hình diễn biến thế nào, Việt Nam cũng phải chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

3. Phong trào dân chủ Việt Nam phải làm gì?

Thời gian này là thời gian mà tương lai dân tộc Việt Nam đang ngàn cân treo vào sợi tóc.

Nếu phe Nguyễn Phú Trọng thắng, Việt Nam sẽ là thuộc quốc của Trung Quốc. Trường Sa sẽ mất nốt về Trung Quốc. Tuy vậy, không phải tình hình đã vô vọng.

Chúng ta đã thấy tinh thần yêu nước của 11 cuộc xuống đường biểu tình chống Trung Quốc của nhân dân Hà Nội, Sài Gòn có sức mạnh ngăn cản 1 kế hoạch xâm lược Trường Sa của Trung Quốc như thế nào.

Lần này nữa, chúng ta đã phân tích, tìm được ý đồ của Trung Quốc, thì sẽ cùng nhau hóa giải được nó. Nòng cốt của phong trào dân chủ Việt Nam hiện nay là các Bloggers dân chủ, các trang mạng dân chủ xuất hiện trong vòng mấy năm trở lại đây. Tất cả đều có 1 điểm chung, là yêu nước chống bành trướng Trung Quốc, bảo vệ người yêu nước bị tù tội, đấu tranh cho dân chủ Việt Nam bằng năng cao dân trí, bất bạo động...

Chúng ta phê phán ĐCS VN, phê phán những khuyết điểm mà lý thuyết Cộng sản không thể thực hiện được, và những hậu quả nó đem lại cho xã hội Việt Nam. Như vậy, những đảng viên đảng Cộng sản Việt Nam mà giác ngộ, chống Trung Quốc bành trướng, cũng là những người yêu nước. Họ là những người có xu hướng chính trị Tả, Dân chủ, Dân tộc.

Phong trào dân chủ cần động viên lực lượng này chống Trung Quốc. Cần lên án tất cả những ai thân Trung Quốc, theo đuôi Nguyễn Phú Trọng.

Nguyễn Phú Trọng có thể là "Lú", nhưng chú nó là Trung Quốc không phải đưa ngu. Trung Quốc đang tìm cách đưa lũ người bán nước này thống trị hoàn toàn ĐCS VN.

Cần vạch hết các thủ đoạn của Trọng, trong cuộc đấu đá giành quyền lực này. Đánh đổ uy tín của Trọng trong lòng dân Việt Nam, trong ĐCS VN.

Cần đoàn kết tất cả những ai chống Trung Quốc.

Nguyễn Nghĩa 650

danlambaovn.blogspot.com

**Kính mời Đồng bào đón
xem trang mạng
(website) của Khối 8406
sẽ chính thức ra mắt
nhân kỷ niệm 6 năm
thành lập Khối (08-04-
2012)**

ĐÃ ĐẾN LÚC PHẢI ĐÓN

Nguyễn Thạch 04-03-2012

<http://8406vn.com>

Tập đoàn chết tiệt họ Cộng tên Sản đã hành hạ cả nước trên hơn 70 năm dài "đeng đeng". Nước mất thành sông, hận chồng thành núi... Cả nước giờ đây, thế như cái "bùn nhùi" giẻ rách tận cùng bằng số... Nay lại thêm cái gọi là "Chinh đốn đảng". Chinh cái nổi gì nữa mà chinh! Giờ thì chỉ có đốn cái đảng ăn hại này cho toàn dân được nhờ bởi khổ ải nhiều lắm rồi, kêu trời không thấu rồi.

Nhớ ngày nào anh cả Lú như một thái thú khúm núm nâng... tay Hồ Cẩm Đào của Thiên triều vĩ đại trong làn kinh lý của hoàng đế Bắc triều tại Hà Nội.

Hình ảnh bệ rạc quai chè đậu đó còn chưa phai nhạt trong trí nhớ của dân Nam thì nay anh cả Lú chắc mẫm lại giờ trò chinh với đốn theo chỉ thị của chúa Tàu hầu dứt điểm những đối thủ đáng ngờ, kể cả các lực lượng quân đội, thành phần mà ngày xưa đã làm bể mặt họ Đặng trong chiến dịch "Dạy cho VN bài học năm 1979", đến nay vẫn còn là một lực lượng đáng gờm.

Phải, Nguyễn Phú Trọng sẽ lần lượt dứt từng điểm, từng tên, từng nhóm, từng tổ chức hợp pháp, để biến thành bất hợp pháp, tạo bằng chứng và lấy đó làm cái cớ mà triệt tiêu mà thanh trừng...

"Diễn biến hòa bình của những thế lực thù địch" là gì? của ai? Câu trả lời là mưu đồ Hán hóa và thu tóm Việt Nam của Trung Cộng chứ không là ai khác cả. Diễn biến ấy qua những bước như sau:

1- Bước một: Được bàn tính và thỏa thuận từ lâu giữa Hồ Chí Minh và Mao Trạch Đông: Trung Quốc đánh Mỹ cho đến người Việt Nam cuối cùng, xin tham khảo tài liệu giá trị sau đây: <http://www.youtube.com/watch?v=nPbZ7adTUdc>

Cho đến các quan kể tiếp như Lê Khả Phiêu, Nông Đức Mạnh... Hiện tại, Nguyễn Phú Trọng đã ký

kế thỏa thuận với Trung Cộng về vấn đề Việt Nam và biển Đông trên căn bản song phương (Không nước thứ ba) thảo luận giữa hai đảng! Xin tham khảo: <http://vnexpress.net/gl/topic/6708/tong-bi-thu-nguyen-phu-trong-tham-trung-quoc/>

2- Bước hai: Trừ khử những thành phần chống đối và có khuynh hướng đối mới cũng như có đường hướng, tư tưởng thân Mỹ cùng các quốc gia tự do khác mà hiện nay anh cả lú cùng quan thầy lẫn đồ đệ đang tiến hành.

3- Bước ba: Thiết lập một chính phủ mà guồng máy chánh quyền từ trung ương cho đến các tỉnh huyện hoàn toàn tuân thủ đảng và Bộ chính trị. Là một lực lượng triệt để hậu thuẫn cho những bước nổi tiếp.

Ghi chú: Chính phủ này sẽ là một chính phủ hợp hiến, có đủ tư cách pháp lý của một nhà nước Việt Nam để ủng hộ, công nhận chủ quyền của Trung Cộng trong vấn đề biển Đông.

4- Bước bốn: Hợp thức hóa "Đường Lưỡi bò" cùng toàn bộ biển Đông, đồng thời thực hiện kế hoạch Hán hóa về nhiều mặt: quân đội, kinh tế, văn hóa, xã hội... Cuối cùng là hợp thức "Liên minh Trung-Việt" dưới sự lãnh đạo của thiên triều Bắc Kinh.

Bốn bước như nêu trên, còn được gọi là "**Bốn tốt**" !

Trong tình thế hiện nay, con bò cạp phương Bắc đã lù lù xuất hiện, sẵn sàng nhả nọc độc và kẹp nát bất cứ những ai có xu hướng chống đối, hoặc ngậm ngậm, hoặc ra mặt sau một thời gian đã bị bằm sát theo dõi

và đúc kết hồ sơ của lực lượng gián điệp Trung Nam Hải.

Đứng trước tình hình nguy ngập mà sự thanh toán đã được chỉ thị từ Thiên quyền cùng sự toa rập của tập đoàn phân quốc thì những ai đang có trong tay quân đội và quyền bính hãy sớm chụp lấy cơ hội để phân công hầu thay đổi cục diện trước khi quá muộn, để rồi phải muôn đời hối tiếc.

Hãy tóm cổ chúng nó lại hầu ngăn chặn những bước tiến của quân xâm lăng. Hãy cứu lấy dân tộc, giữ gìn tiền đồ của Tổ quốc mà Vua Hùng cùng các triều đại kế tiếp đã dày công xây dựng, cứu lấy tài nguyên quốc gia cho thế hệ ngàn năm kế tiếp cần để sống và phát triển.

Hãy mạnh dạn, dứt khoát lấy công chuộc tội, hãy làm một việc cực kỳ gian khổ cho đất nước, Tổ quốc sẽ ghi công, sử sách sẽ ghi chữ hừng danh muôn đời.

Hỡi các anh trong lực lượng QĐND, ngày ô nhục gần sắp đến, quân đội Tàu trá hình đã, đang và sẽ hiện diện trên khắp cùng đất nước để dần dà thay thế quân đội Việt Nam. Chớ xem thường và chuyển măn, quân thù có trăm phương nghìn kế thật tinh vi, ngày ấy các anh sẽ bị trói tay! Chi bằng ngay bây giờ vẫn còn chưa muộn, các anh hãy quay mũi súng trực chỉ quân thù mà nã đạn. Được vậy, các anh là Quê hương.

Cầu nguyện on trên phò hộ che chở cho tất cả những con dân vì nước.

danlambaovn.blogspot.com

ĐỪNG NGHE NHỮNG GÌ ÔNG DŨNG NÓI ! .....Dân Làm Báo 09-03-2012.....

Tại Hội nghị toàn quốc đánh giá 5 năm công tác Phòng chống Tham nhũng (PCTN), ông Thủ tướng kiêm Trưởng ban Chỉ đạo (BCĐ) Trung ương về PCTN phán: **Phải khắc phục bằng được những cơ chế có thể tạo ra đặc quyền, đặc lợi.** Đây là lời vàng ngọc của người mà mới đây thôi, 11-11-2011, đã

điều động và bổ nhiệm con trai của mình là **Nguyễn Thanh Nghị** vào chức vụ Thứ trưởng Bộ Xây dựng.

1- Ông Dũng tuyên bố: **"Hoàn thiện thể chế, cơ chế chính sách về công tác cán bộ, trong đó phải công khai minh bạch trong khâu tuyển dụng cán bộ; công khai, dân chủ trong việc đánh giá, bố trí, sử dụng, đề bạt cán bộ, kể cả trong việc khen thưởng, kỷ luật để khắc phục, ngăn ngừa các tiêu cực trong việc chạy chức, chạy quyền..."**

Làm thế nào để công khai minh bạch khi mọi cơ chế truyền thông đều bị kiểm soát và bóp nghẹt !?

Làm thế nào người ta tin được cái gọi là *ngăn ngừa các tiêu cực trong việc chạy chức, chạy quyền...* khi chính ông là người đặt con trai của ông vào ghế Ủy viên dự khuyết Ban Chấp hành Trung ương đảng trong đại hội đảng 11, trong khi trước đó trong đại hội Đảng bộ TP. HCM lần thứ IX (nhiệm kỳ 2010-2015), con trai ông ra ứng cử Thành ủy chỉ được 15/400 phiếu bầu thành ủy viên. Và cũng chính ông là người đặt con trai ông vào ghế Thứ trưởng Bộ Xây dựng?

Làm thế nào để có "*Dân chủ*" khi mà mọi đánh giá, bố trí, sử dụng, đề bạt cán bộ, khen thưởng, kỷ luật đều nằm trong tay đảng viên các ông?

2- Ông Dũng với tư cách là Trưởng ban Chỉ đạo Trung ương về PCTN đã nhận xét rằng "*việc kê khai tài sản chưa có tác dụng do chưa được công khai rộng rãi. Nhiều cán bộ, đảng viên có biểu hiện bất minh về thu nhập và mức sống nhưng chưa có quy định để*

xem xét, xác minh, làm rõ."

Nhận xét này vô cùng chính xác... áp dụng cho chính ông:

- Việc kê khai tài sản của ông (Nguyễn Tấn Dũng) chưa được công khai rộng rãi. Thu nhập từ đâu để ông xây ngôi nhà họ hoành tráng, đồ sộ ở Rạch Giá? Cô con gái của ông vừa giữ chức Chủ tịch

VietCapital Bank - nắm giữ 6,48 triệu cổ phần, chiếm 43,2% vốn điều lệ của công ty, vừa nắm chức vụ Chủ tịch 3 tổ chức khác là công ty quản lý quỹ Bản Việt, công ty chứng khoán Bản Việt và công ty bất động sản Bản Việt? Những tài sản như nhà hàng, khách sạn, đất đai, đoàn xe taxi vài trăm chiếc, tậu đất, mua nhà, gởi nhà băng nước ngoài ông có kê khai minh bạch?

- Khi ông nói "*nhiều cán bộ, đảng viên*" thì nhiều là bao nhiêu người? Bao nhiêu phần trăm trong số 3 triệu đảng viên đang nắm giữ đặc quyền đặc lợi?

- Tại sao qua bao nhiêu kỳ đại hội, vẫn nạn tham nhũng hoành hành mà ông - *Trưởng BCĐ Trung ương về PCTN* cũng không hoàn tất được một cái quy định để xem xét, xác minh, làm rõ...? Hay là bên ngoài ông nói cho có còn bên trong ông không muốn có quy định gì cả bởi vì như trên, chính ông là người có nhiều bất minh nhất!?

Đặc biệt ông Dũng báo cáo rằng có một số nhóm ý kiến khác nhau về mô hình BCĐ.

- "*Giữ như quy định hiện hành, chỉ cần hoàn thiện cơ chế hoạt động, bổ sung thêm thành viên, cá chuyên trách*".

- "*Giữ nguyên mô hình BCĐ trung ương về PCTN, còn BCĐ ở địa phương không để chủ tịch UBND cấp tỉnh làm trưởng ban nữa mà giao cho chủ tịch HĐND*".

- "*Thay người đứng đầu, với ba lựa chọn: Tổng Bí thư, Chủ tịch nước hoặc Chủ tịch QH làm trưởng BCĐ trung ương*"

- "*PCTN không cần phải có BCĐ, mà để các cơ quan chức năng, từ cấp ủy, đến cơ quan nhà nước các nhánh lập pháp, hành pháp, tư pháp thực hiện đúng chức năng chính trị, chức năng luật định của mình.*"

Trước những ý kiến đó (mà ý kiến sau cùng có thể nói là chính đáng nhất) thì ông... tuy nhiên nhân mạnh: **"Quan điểm chung vẫn là không thể có ai làm thay chức năng của cấp ủy trong công tác cán bộ. Đảng lãnh đạo toàn diện công tác cán bộ, bao gồm cả việc điều động, kiểm tra, xử lý cán bộ..."**

Không thể có một cơ quan chống tham nhũng nào đứng ngoài hệ thống bộ máy nhà nước, độc lập với sự lãnh đạo của Đảng”.

Mà đảng ông là đảng thế nào?

Đây đảng ông là đảng mà ông Tổng bí thư phải thú nhận: “*Đứng trên tổng thể mà xét, hiện nay cái làm cho quần chúng oán thán nhất, gây mất lòng tin nhất, làm xói mòn bản chất Đảng đó chính là sự suy thoái cả về tư tưởng chính trị và đạo đức, lối sống của một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên; cái này thật là nghiêm trọng.*”

Vậy thì ông vẫn một mực khư khư nhất quyết nhấn mạnh là cái Đảng đang “*suy thoái cả về tư tưởng chính trị và đạo đức, lối sống của một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên*”, trong đó có ông, tiếp tục lãnh đạo chống tệ nạn tham nhũng mà những kẻ tham nhũng cũng chính là các ông.

Cho nên không có gì ngạc nhiên để 5 năm nữa cũng chính các ông ngồi họp bàn với nhau và ông lại nhai lại những điều cũ rích như vừa mới nhai lại trong đại hội “đảng tham nhũng chống tham nhũng” là “*Chống tham nhũng đã đạt một số kết quả chuyển biến tích cực nhưng vẫn chưa đạt yêu cầu đề ra. Nạn tham nhũng, lãng phí chưa được ngăn chặn đẩy lùi, còn gây bức xúc lớn trong xã hội và đang là thách thức lớn đối với quản lý nhà nước...*” Đến lúc đó, cũng chẳng ai biết tài sản ông bao nhiêu, vẫn chỉ biết cái nhà họ của ông thì rất to, con gái ông thì rất giàu, con trai ông chức vụ rất lớn và những thứ bất minh khác chỉ có trời mới biết dưới chính sách “công khai, minh bạch” của ông.

danlambaovn.blogspot.com

Cái gọi là “Báo cáo tại Hội nghị toàn quốc về chống tham nhũng”

Báo cáo tại hội nghị, Phó Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc cho biết thực hiện Nghị quyết Trung ương 3, trong nhiệm kỳ vừa qua, các cấp ủy Đảng đã kiểm tra gần 1,9 tr. đảng viên, phát hiện hơn 11.590 đảng viên vi phạm; thi hành kỷ luật hơn 2.950 trường hợp... Qua kiểm tra, Ủy ban Kiểm tra Trung ương đã xử lý, hoặc kiến nghị xử lý 4 Ủy viên Trung ương

Đảng (trong nhiệm kỳ X), 17 bí thư, phó bí thư, ủy viên ban cán sự Đảng các tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương, các bộ, ngành; 2 bí thư đảng ủy, Chủ tịch Hội đồng quản trị tập đoàn kinh tế Nhà nước.

Trong 5 năm, toàn ngành thanh tra và các cấp, ngành đã triển khai hơn 62.990 cuộc thanh tra, kiểm tra, đã kết thúc hơn 52.670 cuộc. Qua thanh tra, đã phát hiện, kiến nghị xử lý kỷ luật hành chính đối với gần 1.620 tập thể, hơn 11.970 cá nhân; chuyển cơ quan điều tra xử lý hơn 460 vụ việc; kiến nghị thu hồi về ngân sách Nhà nước hơn 20.740 tỷ đồng và gần 993.980

63000 MW, đứng thứ hai trên thế giới, sau Mỹ (104 lò, 99000 MW). Năm 2010, 19 nhà máy này đã sản xuất được 408 TWh, đứng nhất về tỷ lệ điện hạt nhân.

Sau đây là phần điện hạt nhân trong sản xuất điện ở Pháp và các nước có công nghiệp mạnh (Nguồn IEA 2010)

SUY NGHĨ VỀ AN TOÀN HẠT NHÂN sau tai nạn Fukushima Nhật Bản
 .....Nguyễn Khắc Nhân 11-03-2012.....

USD. (TTXVN 07-03-2012)

Hạt nhân Tái tạo Hóa thạch

Đúng ngày này cách đây một năm, 11-03-2011, trận động đất sóng thần kinh hoàng đã đổ vào nước Nhật làm hư hại nghiêm trọng nhà máy điện nguyên tử Fukushima và gây ra một tai nạn hạt nhân với hậu quả không thể lường hết được.

Pháp	74,5%	14,2%	11,3%
Nhật	26,4%	8,8%	64,8%
Đức	22,9%	12,7%	64,4%
TBN	20,5%	32,7%	46,8%
Mỹ	19,4%	9,5%	71,1%
Anh	15,5%	4,6%	79,9%
Ý	24%	76%	

Sau Fukushima, hàng loạt các cường quốc về công nghệ hạt nhân trên thế giới trong đó có Pháp, nước đứng hàng thứ hai trên thế giới về sản lượng điện hạt nhân và đứng đầu thế giới về tỷ trọng năng lượng hạt nhân, đã phải giật mình xem xét lại chiến lược phát triển nguồn năng lượng.

Ngày 8-2 vừa qua, vì quá lạnh, tổng công suất đỉnh của Pháp lên đến 101700 MW vào lúc 19g. Ngoài 55 lò kể trên (3 lò đang được tu bổ), EDF phải huy động tất cả các nhà máy thủy điện, chạy than, khí, dầu. Nhiều nước lân cận đã bán điện giúp Pháp, trong đó có năng lượng tái tạo của Đức!

Giáo sư Nguyễn Khắc Nhân, nguyên Cố vấn Nha kinh tế, dự báo, chiến lược của tập đoàn Điện lực Pháp (EDF), Viện kinh tế, chính sách năng lượng Grenoble, giáo sư trường Đại học Bách khoa Grenoble, trình bày viễn cảnh phát triển năng lượng hạt nhân của Pháp trước những thách thức an toàn hơn bao giờ hết đang được đặt lên hàng đầu và một số suy nghĩ về tham vọng phát triển điện hạt nhân của Việt Nam.

RFI : Theo giáo sư, các thách thức nào đang đặt ra cho điện hạt nhân Pháp sau tai nạn Fukushima ?

RFI: Xin giáo sư cho biết qua tình hình điện hạt nhân của Pháp hiện nay

Gs Nguyễn Khắc Nhân : Các nhà máy điện hạt nhân Pháp cũng không bảo đảm an toàn. Sau thảm họa Fukushima, ngày 17-11-2011, Cơ quan an toàn hạt nhân (ASN) và Viện bảo vệ bức xạ và an toàn hạt nhân (IRSN) đã đưa ra một bản báo cáo dài 477 trang về việc đánh giá lại mức độ an toàn của các cơ sở hạt nhân Pháp. Nhiều nhà máy không đạt tiêu chuẩn.

Gs Nguyễn Khắc Nhân : Hiện nay Pháp có cả thảy 58 lò phản ứng nằm trong 19 nhà máy, phân bố trên toàn lãnh thổ. Những lò phản ứng thế hệ 2 PWR này có 3 mức công suất lắp đặt : 900 MW, 1300 MW và 1450 MW. Tuổi của các lò như sau : 11 lò hơn 30 năm, 27 lò giữa 25 và 30 năm, 13 lò giữa 20 và 24 năm, và 7 lò dưới 20 năm. Tuổi trung bình của các lò là 26 năm, và nhà máy Fessenheim, đưa vào hoạt động năm 1979, là lâu đời nhất. Tổng công suất đặt là

Sự khác biệt so với các chuẩn có thể gây ra những hậu quả khôn lường. Nếu có tai nạn nghiêm trọng, mức độ an toàn sẽ chưa đủ. Fukushima khiến ta phải suy nghĩ đến những điều mà từ trước đến nay các chuyên gia không hề lưu ý ! Vô bọc lò, hệ thống làm lạnh và việc làm chủ các phản ứng hạt nhân có thể không được đảm bảo. Nếu xảy ra vụ nổ công nghiệp ở khu vực lân cận, nhân viên vận hành nhà máy có thể gặp nhiều cản trở không cho phép tiếp tục

khai thác. Các động cơ diesel, bơm, những thiết bị quan trọng sống còn, xét kĩ cũng không được bảo vệ chu đáo. Phòng điều khiển của phần lớn các nhà máy không chịu đựng được động đất.

Sau đây là những nhà máy điện hạt nhân đang chịu sự theo dõi và kiểm tra tỉ mỉ về các nguy cơ :

- Nguy cơ động đất (Fessenheim, Civaux, Bugey)

- Nguy cơ công nghiệp (Gravelines, Tricastin, St-Alban)

- Nguy cơ lũ lụt (St-Laurent des Eaux, Chinon, Cruas, Tricastin, Fessenheim)

Nếu rủi ro có thảm họa xảy ra trong một nhà máy, gây hoang mang trong dân chúng, Pháp có thể bị tê liệt nhanh chóng vì tỷ số điện hạt nhân quá cao và cũng vì các lò đều cùng một kiểu.

Ngày 3-1-2012, André Lacoste, chủ tịch của ASN, đã trình báo cáo cho thủ tướng chính phủ. Sau đây là những kiến nghị quan trọng :

Đề đề phòng những tình huống đặc biệt (biến cố thiên nhiên và mất nguồn cung cấp điện hay nước), EDF phải nhanh chóng tăng cường tính ổn định của hệ thống an toàn.

ASN bắt buộc những nhà khai thác phải có một bộ phận tổ chức và thiết bị riêng cho mỗi nhà máy (ví dụ một trung tâm quản lý sự cố boong-ke, một máy phát điện Diesel cho sự trợ giúp cuối cùng cho mỗi lò phản ứng và một nguồn cung cấp nước cho sự trợ giúp cuối cùng). ASN yêu cầu xây dựng một lực lượng phản ứng hạt nhân thật nhanh (FAR) vào cuối năm 2012. Lực lượng này (cũng được EDF đề nghị), bao gồm hàng trăm nhân viên chuyên môn và đầy đủ phương tiện, có thể can thiệp ở bất cứ nơi nào có sự cố, trong vòng dưới 24 tiếng đồng hồ.

Nhiều biện pháp cũng phải được tính đến để ngăn ngừa tình huống các thanh nhiên liệu, đã sử dụng, đặt trong các hồ cạn nước. EDF phải báo cáo nghiên cứu về tính khả thi của một thiết bị bổ sung, nhằm bảo vệ nước trên bề mặt và dưới đất, trong trường hợp chảy tâm lò (ví dụ một lớp bọc tiếp xúc với mặt đất).

Những biện pháp này cần một chi phí khổng lồ (theo EDF ít nhất là 10 tỷ euros) và một sự đầu tư lớn về nhân lực và năng lực. Trong khoảng thời gian mà những yêu cầu này chưa thể thực hiện kịp khắp nơi trước năm 2018, lẽ cố nhiên dân chúng vẫn còn lo sợ về những sự cố bất thường xảy ra. Theo André Lacoste, dù tất cả các biện pháp phòng ngừa được thực hiện đi nữa, một tai biến hạt nhân ở

Pháp không bao giờ có thể loại trừ được.

Jacques Repussard, tổng giám đốc của IRSN đã tuyên bố vào ngày 1-1-2012 rằng không còn có thể tin rằng hạt nhân là một công nghệ hoàn hảo. Theo ông, chính phủ và EDF đã đánh giá thấp nguy cơ tai nạn, cũng như sự muốn từ bỏ điện hạt nhân của xã hội.

RFI : *Liệu Pháp có từ bỏ điện hạt nhân không, thưa giáo sư ?*

Gs Nguyễn Khắc Nhân : Có lẽ Pháp sẽ theo đuổi, nhưng bớt dần tỷ lệ điện hạt nhân, vì từ bỏ ngay quá tốn kém.

Tôi xin phép vấn tắt nhắc lại đây các điểm chính của thỏa thuận giữa đảng Xã hội và đảng Xanh, liên quan đến vấn đề năng lượng trong dịp bầu cử tổng thống Pháp sắp đến:

Sự chuyển tiếp năng lượng phải được xem là vấn đề cấp bách. Để giảm phần năng lượng hạt nhân trong sản xuất điện từ 75% xuống 50% vào năm 2025 (đề nghị của François Hollande, ứng cử viên tổng thống của đảng Xã hội), 24 lò phản ứng sẽ bị đóng cửa, nghĩa là công suất hạt nhân lắp đặt sẽ giảm 1/3, từ 63000 MW xuống 41500 MW.

Sẽ không xây dựng thêm bất kì lò phản ứng mới nào. Công trường lò phản ứng thế hệ 3 EPR (European Pressurized Reactor) 1600 MW ở Flamanville sẽ không bị dừng lại. Dự án lò EPR ở Penly sẽ được hủy bỏ. Nhà máy Fessenheim sẽ ngưng vận hành.

Sự tăng trưởng về công suất của năng lượng tái tạo phải được đảm bảo, mà không có ngoại lệ nào. Việc giảm tiêu thụ điện phải là ưu tiên quốc gia, ngang hàng với hiệu quả năng lượng. Việc khuếch trương mạng lưới thông minh (smart grid) sẽ được khuyến khích. Sẽ đẩy nhanh nghiên cứu về việc lưu trữ điện năng.

Theo Benjamin Dessus, chủ tịch của Global Chance, chi phí tiếp tục giữ điện hạt nhân sẽ là khoảng từ 457 đến 546 tỷ euros và chi phí cho việc từ bỏ toàn bộ từ đây đến 2031 lên khoảng giữa 451 và 503 tỷ euros, nghĩa là xấp xỉ cùng giá.

Việc tính chi phí từ bỏ điện hạt nhân không phải để vì cần phải dự đoán xu hướng của thị trường năng lượng thế giới trong vòng 20-30 năm tới. Không thể có dữ liệu đáng tin cậy : giá cả của các nguồn năng lượng khác (than, dầu, khí, tái tạo) sẽ như thế nào ?

Tháng 9 vừa qua, Bộ công nghiệp Pháp cho biết con số là 750 tỷ euros. Nó cao hơn chi phí từ bỏ điện hạt nhân của Đức 3 lần : 250 tỷ euros

cho 17 lò phản ứng. Chi phí này bao gồm cả đầu tư cần thiết cho việc lắp đặt các nhà máy thay thế (than, khí, tái tạo), nhập khẩu điện, và tháo gỡ các cơ sở hiện thời.

Sự tăng giá gấp đôi của lò EPR (từ 3 thành 6 tỷ euros) cũng phải tính đến. Về mặt kinh tế xã hội, từ bỏ điện hạt nhân sẽ ảnh hưởng đến công ăn việc làm. Thực ra, ngành hạt nhân dân sự của Pháp liên quan đến 400.000 nhân công (trong đó có 120.000 trực tiếp) với 450 công ty chuyên ngành. Ngược lại, đảng Xanh cho rằng việc tăng trưởng xanh và phát triển các nguồn năng lượng tái tạo, khuyến khích việc sử dụng hiệu quả năng lượng, làm chủ sưởi điện, tiết kiệm năng lượng, sẽ gây ra sự thay đổi tích cực về thái độ tiêu thụ trong dân chúng và sẽ mang lại 600.000 đến một triệu việc làm.

Tại Pháp, hạt nhân trở thành một vấn đề lớn của chiến dịch tranh cử tổng thống. Ngày 14-2-2012 chính phủ Pháp đã công bố báo cáo của Ủy ban Năng lượng 2050 do GS Jacques Percebois làm chủ tịch. Ủy ban đã phân tích 4 kịch bản : thay thế lò thế hệ 2 lúc được 40 tuổi bằng lò thế hệ 3 EPR, bớt dần tỷ lệ hạt nhân để sử dụng năng lượng tái tạo và các nhà máy chạy than khí, kịch bản thứ ba là từ bỏ hẳn hạt nhân và kịch bản thứ tư là kéo dài thời gian vận hành đến 60 năm (nếu cơ quan an toàn hạt nhân cho phép). Theo Ủy ban, kịch bản thứ 4 (kéo dài 60 năm) là có lợi cho Pháp hơn cả về khía cạnh tài chính. Điều này cũng dễ hiểu vì nhiều nhà máy đã được khấu hao (70%) và cũng vì không làng xã nào cấp đất để xây dựng nhà máy điện hạt nhân mới.

Lẽ cố nhiên, cá nhân tôi không tán thành vì nhiều lý do. Đặc biệt là vì những lò phản ứng PWR của Pháp được thiết kế để vận hành 30 năm, tăng gấp đôi thời gian đến 60 năm, hết sức tốn kém và có thể gặp nguy biến. Theo EDF, kinh phí cần thiết để 58 lò có thể tiếp tục hoạt động đến 60 năm là 50 tỷ euros, chưa kể 10 tỷ euros phải bỏ ra để củng cố an toàn sau Fukushima.

Các tổ chức phi chính phủ (Greenpeace, France Nature Environment, WWF) từ chối không tham gia Ủy ban Năng lượng 2050, viện cớ rằng thành phần quá nặng số ủy viên ủng hộ hạt nhân. Theo Benjamin Dessus, báo cáo nghiên cứu không đúng phương pháp, không đề ý đến hệ thống năng lượng tổng quát và xem nhẹ tiềm năng tiết kiệm điện.

Theo tôi, những lý do đưa ra để theo đuổi điện hạt nhân ở Pháp không đứng vững : không có độc lập

vì phải nhập cảng uranium, giá điện không rẻ vì phải tăng mạnh mức an toàn và năng lượng tái tạo mỗi ngày càng kinh tế. Đó là chưa kể hàng chục tỷ euros phải bỏ ra để tháo gỡ các nhà máy và lưu trữ chất thải phóng xạ.

RFI : Trong khi các cường quốc trên thế giới đang phải xem lại chiến lược phát triển điện hạt nhân tiến tới thay thế nguồn năng lượng này trong tương lai thì Việt Nam lại chuẩn bị cho một tham vọng phát triển điện hạt nhân khá lớn, với việc xây cất nhà máy đầu tiên ở Ninh Thuận, giáo sư có suy nghĩ gì về thực tế này ?

Gs Nguyễn Khắc Nhân : Việt Nam đi lùi 50 năm!

Pháp đang ở trong một tình trạng chuyển tiếp năng lượng rất khó xử. Từ bỏ hay tiếp tục điện hạt nhân cũng phải trả giá hết sức cao, từ 500 đến 550 tỷ euros (so với 228 tỷ euros đã đầu tư trong chương trình hạt nhân dân sự từ 40 năm nay). Đức can đảm hơn nước nào cả, biết để tính mạng dân chúng trên tiền bạc, đã quyết định rút lui điện hạt nhân, ngay sau thảm họa Fukushima, không do dự, không tính toán. Ta cũng nên tìm hiểu lý do tại sao Đức đã ngưng 8 lò và Nhật Bản chỉ còn 2 lò vận hành (52 lò kia đang bị kiểm tra và tu bổ) mà guồng máy hai nước vẫn chạy được. Ta cứ thổi phồng nhu cầu (vì lãng phí quá mức) để kêu van thiếu điện là thiếu tinh thần trách nhiệm.

Bao giờ ta mới tỉnh giấc mơ ? Điện hạt nhân đã lỗi thời và không có triển vọng. Giải thưởng Nobel kinh tế Ấn Độ, Amartya Sen, cũng đã tuyên bố rằng hạt nhân không phải là lời giải của bài toán năng lượng thế giới. Kenzaburo Ôe, Nobel văn chương của Nhật Bản cũng đã đi biểu tình chống đối ở Tokyo.

Đầu tư vào hạt nhân là đầu tư dài hạn, không phải muốn đi ra lúc nào cũng được. Ngày 2-7-2011, ở hội nghị đảng Xã hội Quốc tế tổ chức tại Athènes, bà Mizuho Fukushima, lãnh đạo đảng Xã hội Nhật Bản, đã lên tiếng kêu gọi thế giới từ bỏ điện hạt nhân. Bà đề nghị Nhật Bản rút khỏi điện hạt nhân năm vào 2020 và sử dụng 100% năng lượng tái tạo vào năm 2050. Chính bà cũng đã yêu cầu chính phủ Việt Nam không nên mua lò phản ứng của nước bà vì thiếu an toàn. Dân chúng cũng đã biểu tình ở Tokyo phản đối việc bán lò cho nước ta. Chính phủ Nhật Bản đã có quyết định hủy bỏ dự án xây cất thêm 14 lò.

Có công nghiệp nào phí của như điện hạt nhân không ? Đập vỡ, tháo gỡ mà tốn kém hơn xây cất ! Tại nhà máy Superphenix 1250 MW của

Pháp, từ lúc bị đóng cửa (1997), thường trực có 450 nhân công tiếp tục phá dỡ cho đến năm 2025 ! Chi phí có thể là hàng tỷ euros. Từ hơn 20 năm nay, chi phí tháo dỡ nhà máy Brennilis 70 MW của Pháp, đã lên quá 500% con số dự trù. Phải đợi 20 năm nữa mới ra mới xong. Lúc sơ khởi, các nhà khoa học và kỹ sư không ngờ sẽ gặp bao nhiêu khó khăn, hao tốn và nguy hiểm ở hai khâu cuối : tháo gỡ và lưu trữ chất thải phóng xạ.

Nếu ta cứ bịt tai che mắt, phung phí đồng tiền, không sợ mất thì giờ, không thấy nguy hiểm, coi nhẹ tính mạng đồng bào, cứ tảo bạo làm điện hạt nhân thì đất nước ta có thể tiêu tàn khi phóng xạ bao trùm lãnh thổ! Ai đứng ra chịu trách nhiệm với những thế hệ con cháu sau này ?

Đúng ra, nếu Nga hay Nhật Bản cho không các lò phản ứng ta cũng nên từ chối chứ đừng nói rằng họ cho vay ít lãi. Vài cường quốc đã trót đầu tư hàng chục hàng trăm tỉ đôla để chế tạo lò. Sau Fukushima, gặp được khách hàng nhẹ dạ thì họ níu áo là phải. Không khéo họ lại bán một số máy móc tồn kho. Về sau, khi công nghệ hạt nhân sụp đổ, làm sao tìm ra được những phụ tùng cần thiết?

Ở Flamanville, công trường lò EPR bị trễ 4 năm, vừa mới bị ngưng một lần nữa, vì vấn đề bê tông. Ở ta, nếu thêm vào những khó khăn kỹ thuật lại có tham nhũng tung hoành thì làm sao dân chúng ngủ yên ?

Nhiều chuyên gia cũng thắc mắc về địa điểm Ninh Thuận, không xa các thành phố đông dân là bao như Phan Rang, Nha Trang, Đà Lạt. Nếu có động đất lớn trên 8^o5 Richter ở trong khu vực, sóng thần có thể lên rất cao. Dân chúng ít hiểu biết về phóng xạ vì thiếu thông tin, việc quản lý sơ tán hàng trăm ngàn người, tổ chức tái định cư khi biến cố xảy ra là cả một vấn đề nan giải. Ở một nước dân chủ, với chương trình vĩ đại như thế, ảnh hưởng trực tiếp đến sự sống còn của dân tộc, phải tổ chức cuộc trưng cầu dân ý mới đứng đắn.

Một ủy ban độc lập điều tra vừa cho biết rằng chính phủ Nhật Bản đã có kế hoạch đại quy mô để di tản Tokyo (13 triệu dân, chưa kể 22 triệu người vùng lân cận) vài ngày sau khi thảm họa bắt đầu, vì họ rất lo sợ không làm chủ được tình trạng hỗn loạn của nhà máy Fukushima.

Nói bảo đảm an toàn 100% là nói láo. Nếu động đất cao hơn 9° Richter thì Nga sẽ làm gì để tránh thảm họa cho Ninh Thuận và cho cả lãnh thổ Việt Nam ? Tạo hóa vô thường và sức mạnh thiên nhiên không thể nào

lượng trước được. Một báo cáo khoa học vừa cho biết rằng Tsunami ngày 11-3-2011 đã làm nước biển lên cao 38,9m và 21m ở một nơi không xa nhà máy Fukushima là bao. Nếu có máy bay oanh tạc, hay quân cảm tử tấn công thì phòng thủ như thế nào ? Tai biến xảy ra không phải chỉ ở tâm lò bị nóng chảy (nguy hiểm nhất) mà có thể ở nhiều nơi khác, như hồ chứa nước, như lúc di chuyển chất thải phóng xạ...

Đó là lý do vì sao khó kiếm được công ty nhận bảo hiểm nhà máy điện hạt nhân. Càng tăng mức an toàn thì giá điện càng cao mà rút cuộc vẫn không có cách gì bảo đảm an toàn được.

Dù có an toàn đi nữa mà không kinh tế, thì tại sao ta cứ phiêu lưu, liều mạng, phải làm điện hạt nhân cho các công ty ngoại quốc thu lợi? Chương trình của ta quá tham vọng (theo báo New York Times 1-3-2012). Ta phải can đảm rút lui ngay trước khi quá muộn, càng do dự càng tốn kém và mất thì giờ vàng ngọc của đoàn sinh viên đang đi tu nghiệp ở ngoại quốc. Philippin đã hy sinh một nhà máy điện hạt nhân vừa xây xong, chứng tỏ một tinh thần trách nhiệm rất cao, đáng phục.

Lý luận rằng bắt buộc phải làm điện hạt nhân vì ta thiếu điện, không có phương án nào khác là hoàn toàn không đứng vững. Tại sao không cấp tốc đầu tư vào các nguồn thủy điện, khí, than, gió, mặt trời, sinh khối, ít tốn kém, xây cất nhanh và tạo nhiều công ăn việc làm hơn cho đồng bào? Tại sao không triệt để tiết kiệm và tăng gia hiệu suất năng lượng? Vì nhiều trục trặc lúc mới khai thác, trung bình 2 lò 1000 MW của Ninh Thuận sẽ sản xuất mỗi năm tối đa là 8 hay 10 TWh, con số xem như tương đương với lãng phí. Chẳng lẽ xây lò phản ứng để đáp ứng nhu cầu lãng phí?

Ta đừng tưởng rằng vài lò phản ứng của Việt Nam sẽ giúp ích cho việc thay đổi khí hậu. Đối CO₂ với chất thải phóng xạ, như tôi đã có dịp trình bày, thì chẳng khác nào như đối sida với dịch tả!

Đừng quên rằng trên thế giới, năng lượng tái tạo đang được bành trướng hết sức mạnh mẽ và giá thành kWh mỗi ngày một hạ thấp. Chúng ta phải có chiến lược với tầm nhìn thật xa, đến năm 2050 chẳng hạn. Năm 2020, lúc ta bắt đầu có điện hạt nhân thì năng lượng tái tạo đã kinh tế!

Vì cơ gì ta phải đi vay hàng chục tỷ đôla (10 tỷ cho 2 lò đầu tiên ở Ninh Thuận và vài chục tỷ khác cho 6 lò nối tiếp) để vỡ ra cửa sổ ?

Không những ta sẽ để món nợ khổng lồ cho con cháu trả mà còn tặng thêm cho chúng chất thải phóng xạ ngàn đời nhiễm độc! Đó là chưa kể hàng trăm tỷ đôla phải xuất ra nếu có một thảm họa lớn xảy ra trong nước.

Những đề nghị đầy tâm huyết, phát biểu từ gần 10 năm nay và nhiệt tình của tôi đối với quê hương xứ sở mến yêu, sẽ làm cho nước ta lợi hàng tỷ đô la (vì khỏi để dành tiền cho việc tháo gỡ các nhà máy và lưu trữ chất thải phóng xạ) đồng thời sẽ tránh cho Ninh Thuận trở thành Fukushima hay Tchernobyl. Kinh phí này đầu tư thêm vào lĩnh vực năng lượng tái tạo, tiết kiệm và nâng cao hiệu suất năng lượng có phải hợp thời hợp lý không?

Về năng lượng mặt trời, dự án khổng lồ của Đức, Fondation Desertec, thành lập năm 2009, đang xúc tiến mạnh với Tunisie, Maroc và Egypte. Một nhà máy điện mặt trời 2000 MW (bằng 2 lò hạt nhân của Ninh Thuận) trị giá 9,5 đến 12 tỷ đôla sẽ được xây dựng vào năm 2014. Một phần sản lượng điện sẽ cung cấp nước Ý.

Trong chương trình tiết kiệm năng lượng của Âu Châu, nếu mục tiêu giảm 20% vào năm 2020, mức tiêu thụ được thực hiện thì Âu Châu sẽ khỏi phung phí 324 tỷ đôla.

Hiện nay giá đầu tư điện gió ở Pháp (1,45 triệu euros/MWh) đã bắt đầu cạnh tranh được với điện hạt nhân (1,64 triệu euros/MWh - nhà máy Civaux). Đừng quên rằng từ 2006, Đan Mạch đã có kịch bản sử dụng 100% năng lượng tái tạo vào chân trời 2050 (Viện FEMTO-ST).

Theo cá nhân tôi, Điện Hạt Nhân là Điện Hạt Nứt, Điện Hạt Nhân! Việt Nam đi lùi 50 năm (vì điện hạt nhân bắt đầu vào những năm 1950 và cất cánh vào năm 1960), sẽ kẹt một thế kỷ mà không biết (50 năm vận hành, 50 năm tháo gỡ) và sẽ bị chậm trễ, không đuổi kịp chiếc tàu năng lượng tái tạo thế giới mà kinh phí đầu tư đã lên đến 200 tỷ euros trong năm 2010.

RFI: Xin cảm ơn giáo sư Nguyễn Khắc Nhân.*****

nghĩa về công việc và lý tưởng cho người phục vụ trong ngành Công an Nhân dân Việt Nam như sau:

Công an Nhân dân Việt Nam là một lực lượng vũ trang trọng yếu của đảng Cộng sản Việt Nam và Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, làm nòng cốt, xung kích trong sự nghiệp bảo vệ an ninh quốc gia và giữ gìn trật tự, an toàn xã hội của Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam.

Công an nhân dân có chức năng tham mưu cho đảng Cộng sản Việt Nam, Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam về bảo vệ an ninh quốc gia và giữ gìn trật tự, an toàn xã hội; thực hiện thống nhất quản lý về bảo vệ an ninh quốc gia và giữ gìn trật tự, an toàn xã hội; đấu tranh phòng, chống âm mưu, hoạt động của các thế lực thù địch, các loại tội phạm và các vi phạm pháp luật về an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội.

Công an Nhân dân Việt Nam đặt dưới sự lãnh đạo tuyệt đối, trực tiếp về mọi mặt của đảng Cộng sản Việt Nam, sự thống lĩnh của Chủ tịch nước, sự thống nhất quản lý của Chính phủ và sự chỉ huy, quản lý trực tiếp của Bộ trưởng Bộ Công an.

Cũng theo Wikipedia định nghĩa về Bộ Công an:

Bộ Công an là cơ quan của Chính phủ, thực hiện chức năng quản lý nhà nước về an ninh trật tự, an toàn xã hội; phân gián; điều tra phòng chống tội phạm; phòng cháy chữa cháy và cứu hộ; thi hành án hình sự, thi hành án không phải phạt tù, tạm giữ, tạm giam; bảo vệ, hỗ trợ tư pháp; quản lý nhà nước các dịch vụ công trong các ngành, lĩnh vực thuộc phạm vi quản lý nhà nước của Bộ. Bộ Công an là cơ quan quản lý Lực lượng Công an

được tinh túy tóm gọn bằng 6 hàng châm ngôn dưới đây: *Đối với tự mình, phải cần kiệm liêm chính; Đối với đồng sự, phải thân ái giúp đỡ; Đối với Chính phủ, phải tuyệt đối trung thành; Đối với nhân dân, phải kính trọng lễ phép; Đối với công việc, phải tận tụy; Đối với địch, phải cương quyết khôn khéo.*

Xét theo lòng tin của người dân Việt Nam nhìn vào công việc gìn giữ an toàn xã hội và bảo vệ trật tự của người Công an trong hoàn cảnh ngày nay còn uy tín như vậy chăng? Ý nghĩa "Đối với nhân dân, phải kính trọng lễ phép; Đối với công việc, phải tận tụy" còn là phương châm hàng đầu trong bốn phạm thi hành nghĩa vụ của họ không? Người Công an là "sứ thần" tốt bảo vệ người dân hay họ đang trở thành những tên "ác thần" hung dữ?

Công an bắt người trước buổi họp mặt hôm 7/3 tại Hà Nội

Cụ thể các Báo Lê Trí vừa đưa tin về cuộc lùng bắt vô cơ những nhân sĩ của Hà Thành vào buổi tiệc họp mừng Ngày Phụ Nữ 7-3 vừa qua tại một quán ăn Văn Điển, Hà Nội. Đó là cuộc tổ chức gặp mặt của cánh đàn ông trong phong trào biểu tình chống Trung Quốc xâm lược Biển Đông nhằm tuyên dương các vị Phụ nữ anh hùng thời đại, điển hình có mặt người phụ nữ nổi tiếng Lê Hiền Đức, nữ luật sư Dương Hà. Thế nhưng, trước đó tiến sĩ Nguyễn Xuân Diện đã bị mời đi làm việc tại trụ sở CA, số 6 Quang Trung, Hà Đông. Nhà văn Nguyễn Tường Thụy bị công an huyện Thanh Trì đưa giấy triệu tập và giữ lại. Còn ông Kim Môn, chủ nhà hàng nơi tổ chức bị công an mời đi làm việc tại Văn Điển. Tất cả lệnh triệu tập giam người được thực hành ngay từ sau trưa, có thể hiểu ngầm lệnh của công an thủ đô được phát ra phải cầm chân 3 vị tổ chức đầu não này nhằm triệt tiêu cuộc họp. Giáo sư Huệ Chi thì bị những bóng ma công an canh chừng giam lỏng cả ngày trước ngõ ra vào của ông. Tuy nhiên, cuộc họp mặt của những nhân hào thân sĩ yêu nước của Hà Thành vẫn diễn ra vào lúc 18g30 chiều. Các người quan sát tại chỗ cho biết phía bên ngoài quán

CôngAnNhânDânViệtNam
đang "bảo kê" cho bọn côn đồ
.....Hà Long 10-03-2012.....

Khi lướt vào Bách khoa toàn thư Wikipedia, người đọc được giải

Nhân dân Việt Nam.
Lý tưởng của người Công an

ăn Văn Điển có đến cả 100 người lạ mặt tập trung ánh mắt nhìn rập theo dõi tại nơi hội họp.

Nơi đây chúng ta không cần bàn đến nội dung và ý nghĩa của cuộc gặp gỡ, nhưng chỉ muốn dẫn chứng cách hành xử hung bạo của CA.

Tiệc mừng không được vui trọn vẹn vì mọi người phải nghĩ đến 3 anh em cùng chí hướng đang bị Công an giam giữ. Cụ thể nhất họ tuần hành đến các cơ quan Công an biểu tình phản đối đòi người ngay trong buổi tối khuya này với tiếng hô vang: "**Công an thả người, thả người, thả người...**". Theo Blog của Mai Thanh Dũng tường thuật thêm: Nhiều người hô lên "**Công an mang súng ra giết hết dân đi, sống thế này cũng như chết mà thôi. Giết hết chúng tao đi**".

Sự việc náo động đã khuấy động đến lối xóm làm cho dân cư túa ra đứng xung quanh ủng hộ việc đòi người. Khoảng 200 người hiện diện. Theo tường thuật của tác giả Bình An có mặt nơi hiện trường: **Nhóm Công an cơ vờ chạy vào trụ sở. Sau đó xuất hiện một nhóm "anh chị", đầu trục sấu trở đầy mình đến đe dọa đoàn biểu tình.** Một tường thuật khác cùng lúc đưa tin: "**Nhóm "xã hội đen" đầu trục xuất hiện, mặt mày bặm trợn chỉ vào nhóm biểu tình dọa đánh, dọa giết**".

Sự có mặt của bọn "côn đồ" trước trụ sở Công an, có vẻ hiên ngang, phách lối và đầy quyền lực chẳng khác chi hiện thân mặt trái (Ác thần) của Công an. Tại thị trấn Văn Điển, đoàn biểu tình đi đòi người bị "một tên lạ mặt" nhảy vào đánh người bằng cùi trỏ. Tác giả Bình An viết tỏ tường: "**Càng bắt thường hơn, phía công an không cho người bị đánh và nhân chứng vào, thật là một trò hề... Điều đáng nói và buồn cười ở đây là sự việc xảy ra trước mặt của rất nhiều công an thị trấn Văn Điển**".

Trong câu kết của bài tường thuật tác giả nhận thức được tình huống: "**Công an huyện Thanh Trì cho Bình An tôi được sáng mắt trước sự "liên kết" giữa các anh (Công an) và những tay anh chị giang hồ xã hội đen**".

Từ những việc thấy tận mắt, day tận tay như thế thì sự lên án của tác giả Bình An có chủ quan và thái quá lắm không? Sự việc xảy ra trong cùng một khoảnh khắc vào một buổi tối tại hai đồn Công an phải dựa vào xã hội đen đàn áp dân lành thì công lý và trật tự tại Việt Nam đang bị tước đoạt khỏi tầm tay của tất cả mọi người chăng?

Công an công khai "bảo kê" bọn Côn đồ?

Chúng ta nhớ lại vụ Tiên Lãng, cả ngàn bài viết đã nói về địa phương này, Một điều cần phải chú ý thêm về tựa đề của báo Pháp Luật hôm 31-1-2012: **Vụ cưỡng chế tại Hải Phòng: Nhiều tay giang hồ có mặt tại khu đầm.** Người dân ghi nhận được các biệt danh của giới giang hồ như Hoàng Văn Chương (Chương "sục", ngụ xã Bắc Hưng), Phường "tổ", Hòa "lê" (cùng ngụ xã Nam Hưng) là những tay giang hồ có "số má" tại Tiên Lãng. Theo một nguồn tin, trước hôm diễn ra vụ cưỡng chế, một nhóm giang hồ hơn chục người ở quận Kiến An đã được một số tay "anh chị" ở Tiên Lãng mời về Vinh Quang gây thanh thế. Một tay giang hồ cho biết họ chỉ đến đó, không phải làm gì nhưng sau đó vẫn được trả công 2 triệu đồng/người.

Chẳng thể thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng chẳng giấu được sự thật phải thốt lên: "**Cưỡng chế đầm tôm sai cả luật và đạo lý**" (báo Dân Trí). Đạo lý theo ông Dũng có phải chính quyền địa phương đang cấu kết với lũ côn đồ giang hồ xã hội đen không?

Người dân Việt Nam bây giờ phải tinh táo để nhận diện ra được một sức mạnh đang khuynh đảo hợp pháp trong ngành Công an Nhân dân Việt Nam: nhóm "**Quần chúng tự phát**" và nhóm "**Côn đồ xã hội đen**". Y như là nơi nào Công an không giải quyết được tranh chấp (giành phần đúng về phía chính quyền), thì y như rằng đúng lúc đó có những lực lượng đột xuất tự xưng "quần chúng tự phát" hoặc các tay "anh chị dao búa" hiên ngang nhảy vào rất hợp pháp dùng vũ lực đối với dân trước mắt Công an.

Nhóm "**Quần chúng tự phát**" và

nhóm "**Côn đồ xã hội đen**" đã được dùng đến trong các vụ tranh chấp về đất đai, nhất là đất đai của tôn giáo. Manh nha đã có từ vụ giáo xứ Thái Hà (Hà Nội), tại Đồn Chiêm, Côn Dầu (Đà Nẵng), giáo xứ Mỹ Lộc (Vinh), giáo điểm Con Cuông (Vinh), tu viện Bát Nhã tại Lâm Đồng, đó là những vùng đất thuộc các tôn giáo Phật giáo và Công giáo, rồi hiện tại lây lan đến Tiên Lãng là một sự kiện nổi cộm dùng xã hội đen đối phó với thường dân trong xã. Và mới nhất, bọn côn đồ đã hăm dọa vào chuyện đòi người tại đồn Công an huyện Thanh Trì và Văn Điển vào buổi tối 7-3 tại Hà Nội. Tất cả những nơi này đều có cùng một vở diễn nhuần nhuyễn và với một đạo diễn Công an chỉ đạo.

Những chỉ trích công khai về ngành Công an Nhân dân Việt Nam được ghi trong Wikipedia:

- Trong quá trình thực hiện nhiệm vụ, Lực lượng Công an nhân dân Việt Nam đã bị các phương tiện báo, đài quốc tế và trong nước liên tục đưa thông tin thương tâm về việc nhiều thường dân bị chết, hoặc sức khỏe bị xâm hại diễn ra một cách triền miên do các hoạt động nghiệp vụ của Công an Việt Nam. Tuy vậy vẫn chưa có lý giải thỏa đáng cho vấn đề này.

- Một số công an còn bị báo chí đưa tin về việc tra tấn, đánh đập người dân khi lấy lời khai hoặc khẩu cung.

- Ngoài những vụ việc nêu trên, một số cá nhân trong ngành công an cũng bị báo chí lên tiếng vì những hành vi mất tư cách khác như: tống tình học sinh, gạ tình, đánh người, còng tay bắn vào đầu người khác, đánh đập học sinh, v.v...

- Nói chung, những vụ việc được báo chí ghi nhận chủ yếu xảy ra ở lực lượng công an cấp cơ sở (xã, phường, thị trấn). Chính vì vậy, để quản lý chặt chẽ hơn, Nhà nước đã ban hành pháp lệnh Công an xã để quy định nhiệm vụ, quyền hạn của lực lượng này trong khi thi hành công vụ.

- Ngoài ra, một số phương tiện truyền thông khác bên ngoài Việt Nam cũng lên tiếng chỉ trích lực lượng công an thực hiện việc đàn áp

nhân dân mà đặc biệt là nhằm vào giáo dân xung quanh các vụ tranh chấp đất đai.

Điểm sơ qua mục này thì thấy Công an Nhân dân Việt Nam còn thiếu trong Wikipedia về việc liên kết mật thiết với "Quần chúng tự phát" và nhóm "Côn đồ xã hội đen" để đối phó với người dân Việt Nam.

Trong phần bình luận từ các trang Blogger về Công an Nhân dân Việt Nam đang dựa vào bọn "côn đồ" để giải quyết công việc của Công an, người dân đặt tên cho họ như sau:

- Công an và côn đồ tuy hai nhưng là một.

- "Lưu Manh Hóa Lãnh Đạo", "Đàn Độn Hóa Dân Tộc". Đảng đã thành công!

- Đảng CS thật hung ác hèn hạ, dùng lưu manh côn đồ để đàn áp nhân dân. Đảng có phần hơn hẳn thực dân Pháp!

- Chưa hề thấy chính quyền nào mà phải nhờ bọn lưu manh trấn áp người dân. Lưu manh mặc đồng phục thì gọi là "Công an". Lưu manh mặc thường phục thì gọi là "Quần chúng tự phát".

- Đối với Tàu khựa khúm núm xun xoe, với dân lại hồng hách ngang tàng bất kể luật pháp.

- Sao chúng (công an) lại hành động thô bỉ như vậy được? Oán hận, thật khó dung hòa.

- Đừng sợ đám côn đồ du côn công an nữa bởi vì chúng ta đã mang tinh thần Đoàn Văn Vươn và Việt Khang anh hùng bất khuất.

- Xã hội đen "bảo kê" xã hội đồ...

- Công an dùng bọn này (xã hội đen) cũng không khác nào chơi với dao. Có ngày đứt tay, có khi cụt tay ấy chứ.

- Ai đời đảng Cộng sản Việt Nam được dân đóng thuế nuôi với cả một bộ máy công an khổng lồ mà lại đi câu kết với xã hội đen là bọn người cặn bã của xã hội, bọn lưu manh, vô liêm sỉ, vô văn hóa trong xã hội để đàn áp nhân dân cơ chứ!

- Mang danh là chính quyền nhưng chuyên làm trò nhơ bẩn với người dân.

- Chuyện công an 'nhờ vả' xã hội đen, hoặc đóng giả làm 'xã hội đen'

là chuyện thường ngày; song trước kia còn khá kín đáo, còn bây giờ trở nên lộ liễu một cách quá đáng.

- Trên Thế giới thì Công an là khắc tinh của Côn đồ và tội phạm. Riêng ở Việt Nam dưới sự lãnh đạo tài tình và sáng suốt của đảng Cộng sản cho nên Côn đồ tội phạm là bạn của Công an.

- Khi bắt người thì mặc sắc phục Công an, khi đánh người thì lộ nguyên hình côn đồ...

Lời kết tác giả xin phép trích một đoạn nhận định từ trang NVCL: Ngày 5-1-2011, nguyên Tùy viên Chính trị Đại sứ quán Hoa Kỳ **Christian Marchant** tới Nhà chung của Tổng giáo phận Huế thăm linh mục Nguyễn Văn Lý đã bị một nhóm côn đồ hành hung, bắt đưa lên xe, khiến dân biểu liên bang Ed Royce đã phải thốt lên: "**Trong quá khứ, chính phủ Việt Nam đã sử dụng các thủ thuật côn đồ nhằm vào các nhà ly khai đấu tranh ôn hòa... Giờ đây, rõ ràng là không ai có thể tránh khỏi những hành động lạm dụng này**".

Tiếp theo một nhận định, chẳng khác chi một sự lên án từ Blog **Mai Thanh Dũng**: "*Gây xúc động trái chiều trong đêm qua (7/3 trước đồn công an) là hình ảnh gương mặt của một nhóm công an huyện Thanh Trì đứng trong sân trụ sở mặt đầy hung khí nhìn dân như kẻ thù và một số công an viên khác cúi gầm mặt có lẽ vì xấu hổ khi đang phải khoác bộ cảnh phục công an nhân dân... Công an Việt Nam hiện nay thì hành xử thế nào thì ai cũng rõ, dễ hiểu vì sao bây giờ dân thay vì gọi công an là chú, là anh nay toàn gọi là "thằng".*"

Như vậy mỗi người chúng ta khi đứng trước mỗi người Công an, đều mong muốn sẽ nhìn ra tỏ tường trong bộ sắc phục của họ là vị "sứ thần" tốt lành hoặc đang là hiện thân của tên "ác thần" hung dữ?

<http://halong02.blogspot.com>

BẮC GIANG LẠI CÓ BẠO ĐỘNG

Đỗ Việt Khoa 12-08-2011

Tại trường bắn thuộc huyện Lục Ngạn-Bắc Giang, sáng ngày 11-8-2011 đã diễn ra 1 cuộc đụng độ lớn. Hơn 1 ngàn người dân thuộc ba xã Kim Sơn, Phong Minh, Phong Vân đã xung đột với hàng trăm công an, cảnh sát chống bạo động và bộ đội (Có nguồn tin cho biết khoảng 800 người phía công an, CS chống bạo động)

Gạch đá chai lọ gãy, dao được người dân dùng để tấn công vào lực lượng chính quyền.

Mọi chuyện bắt nguồn từ việc chính quyền thu hồi đất của dân nhằm mở rộng trường bắn Lục Ngạn, nhưng người dân không chấp nhận mức bồi thường thấp và không chịu di dời. Một bộ phận đã nhận tiền và di dời lại quay trở lại. Do đó lệnh cưỡng chế được thực hiện. Trong quá trình cưỡng chế, người dân tụ tập với số lượng lớn, có hành vi chống đối, cản trở thi hành công vụ buộc chính quyền phải trấn áp. (Có nguồn tin khác cho rằng bà con dân tộc thiểu số đã nhận bồi thường rồi đi từ 2 năm trước, nay đòi quay lại, và họ biết rằng mức bồi thường của các xã ở Bắc Giang thấp hơn các xã thuộc Lạng Sơn, cho rằng bị cán bộ xã chiếm đoạt. Ngoài ra tin đồn là có sự bán đất trường bắn cho các đối tượng khai thác vàng...)

Sự việc đã kéo dài hơn 2 năm nay.

Chính quyền địa phương cấm nhà báo vào hiện trường và cấm người dân quay phim chụp ảnh hiện trường.

Cho đến giữa đêm 11.8, công an đã bí mật đột kích nhà dân bắt đi 6 người được coi là cầm đầu cuộc bạo động. Sáng nay, nhiều hộ dân trong vùng do sợ hãi đã bỏ chạy lánh nạn.

Sáng 13-8, chính quyền địa phương sẽ huy động công an, dân

DÂN OAN LỤC NGẠN BẮC GIANG
bị tòa án quân sự kết tội vì đòi đất
Đỗ Việt Khoa-RFA-BBC

quân và bộ đội sẽ tiếp tục thực hiện lệnh cưỡng chế.

Sau sự việc, chủ tịch tỉnh và bí thư tỉnh đã về tận nơi tìm hiểu và chỉ đạo giải quyết để ổn định tình hình

Tin trên RFA và trả lời của cán bộ các xã:

Một người dân địa phương vào chiều ngày 16 kể lại vụ việc:

Trường bản không trả tiền bồi thường đất, nên dân đòi lại đất. Bây giờ đang phá ngô, hoa màu của dân. Tiền bồi thường cho mỗi khẩu 26 triệu và các loại cây, hoa màu... nhưng tiền đất, ruộng không trả nên họ mới về đòi. Phía bên Lạng Sơn trả hết, mà bên này không trả nên dân mới biểu tình. Giờ bộ đội, dân quân thu hoa màu. Họ đang phá với cả mấy ngàn người, mỗi dân quân mang theo liềm; bộ đội mặc mũ, áo giáp sắt ... Dân thiệt thòi.

Phía chính quyền địa phương thì một mực cho rằng người dân đã được bồi thường rồi mà vẫn cố tình không chịu giao đất và manh động.

Để tìm hiểu thêm sự việc, chúng tôi gọi điện đến Ủy ban Nhân dân xã Phong Minh, huyện Lục Ngạn tỉnh Bắc Giang vào chiều ngày 16 và được một cán bộ xã trả lời:

Ở đây không phá hoa màu, chỉ vận động dân địa phương ra khỏi khu vực trường bản đó mà thôi. Xã Phong Minh đền bù mà dân không hiểu, đã tính trong tiền di dân hết rồi.

Ủy Ban Nhân dân xã Phong Vân, huyện Lục Ngạn tỉnh Bắc Giang cũng có câu trả lời tương tự: Nhà nước đã bồi thường thiệt hại về đất và tài sản trên đất rồi, nhưng dân vẫn trồng hoa màu trên đất nên mới đi phạt.

Qua ý kiến của người dân thì một lý do khiến họ phản đối vì mức bồi thường thu hồi đất giữa tỉnh Bắc Giang và phía bên tỉnh Lạng Sơn giáp ranh có sự khác biệt.

Những vụ tranh chấp đất đai dẫn đến xô xát giữa đồng bào dân chúng và cơ quan thi hành công vụ như tại Bắc Giang vừa qua từng xảy ra tại nhiều nơi ở Việt Nam lâu nay.

http://vn.360plus.yahoo.com/vietkhoa_ht/article?mid=1616

VN KẾT ÁN TÙ NGƯỜI DÂN KHIẾU KIẾN ĐẤT ĐAI Việt Hà, phóng viên RFA 09-03-2012

Một tòa án quân đội vừa kết án tù 5 người dân ở tỉnh Bắc Giang về tội gây rối trật tự công cộng vào ngày 9 tháng 3 vừa qua.

Vào sáng ngày 9 tháng 3, tòa án quân đội quân khu 1, khu vực hai đã mở phiên tòa xét xử 5 người dân thuộc xã Phong Vân, huyện Lục Ngạn, tỉnh Bắc Giang về tội gây rối trật tự công cộng. Những người này bị kết án tù 42 tháng đến 54 tháng tù giam.

Không luật sư bào chữa

Vào ngày 8 tháng 3 vừa qua, tòa án quân đội quân khu 1 cũng đã tiến hành xét xử 6 người khác thuộc xã Kim Sơn, huyện Lục Ngạn với tội danh tương tự. Mức án từ 12 đến 48 tháng tù giam. Trả lời đài Á Châu tự do sau phiên tòa ngày 9 tháng 3, một người dân địa phương giấu tên cho biết:

“Hôm nay xử 5 người thuộc thôn Vững Phi, xã Phong Vân, hôm qua xử 6 người ở Kim Sơn. Em theo dõi phiên tòa hôm nay. Ở ngoài nghe loa chứ không trực tiếp nhìn thấy họ.”

Những người vừa bị xử án nằm trong số **19 người dân tộc Nùng của hai huyện Sơn Động và Lục Ngạn** thuộc tỉnh Bắc Giang, đã bị chính quyền bắt giữ từ tháng 8 năm 2011 sau một vụ đụng độ giữa khoảng hơn một ngàn người dân địa phương với công an và bộ đội, liên quan đến tranh chấp đất đai giữa người dân và chính quyền.

Một người dân theo dõi diễn tiến của cả hai phiên tòa cho biết **các bị cáo không có luật sư bào chữa**, và bản thân người dân cũng không hiểu biết về thủ tục bào chữa: *“Dân làm gì có biết bào chữa thế nào. Dân này chỉ biết xin giảm án thôi chứ có biết bào chữa gì đâu.”*

Một người thân của một bị cáo cho đài Á châu Tự do biết gia đình anh không cảm thấy hài lòng với kết quả phiên tòa, mặc dù thừa nhận một số người dân đã bức xúc mà có các hành động không kiểm chế:

“Có nhiều vấn đề mình không hài lòng. Thứ nhất mình là người dân tộc ở vùng sâu vùng xa không hiểu biết về pháp luật, không được áp dụng tình tiết giảm nhẹ là một, cái thứ hai là việc này là đi đòi hỏi chế độ chung chứ không phải mình cầm đầu gì, người dân thì cái sự đền bù không được công bằng thì một số dân bức xúc. Vào cuộc đấy thì một số dân quá khích, người ta không kiềm chế được bức xúc nên có những xô xát, và không nhận thức được hành vi của mình.”

Vào ngày 11-08-2011, khoảng **1.000 công an cơ động, dân phòng và bộ đội đã được huy động đến cưỡng chế đất** của những người dân ở các xã Kim Sơn, Phong Minh và Phong Vân thuộc huyện Lục Ngạn, tỉnh Bắc Giang **gây ra đụng độ lớn với hơn 1.000 dân tại đây**. Những người dân đã dùng chai, đá, gạch vụn và dao để chống lại lực lượng cưỡng chế.

Nguồn cơn của sự việc bắt đầu từ năm 2003 khi chính quyền địa phương quyết định di dời khoảng 2.300 hộ dân tại hai huyện Sơn Động và Lục Ngạn để làm trường bản quốc gia TB01. Những hộ dân đầu tiên bắt đầu di dời từ năm 2003. Tiếp đó các hộ dân khác cũng di dời trong khoảng thời gian các năm 2005 đến 2006. Những người dân bị di dời, được hứa trả tiền đền bù đất và hoa màu, nhưng theo nhiều người thì mức đền bù không thỏa đáng và thiếu công bằng giữa các xã khác nhau, thậm chí giữa người Kinh và người Nùng. Người dân giấu tên cho biết:

“Từ năm 2003, người Kinh tiền khấu được 15 triệu, còn tiền vãi đường kính từ 20 đến 22 cm được 1 triệu 200 ngàn đồng. Lúc đó vãi là 1.000 hay 1.500 đồng một cân. Nhưng đến năm 2006 thì vãi lên đến tới 6000 đồng, 7000 đồng một cân, cũng đường kính 20 đến 22 cm mà dân em được có 371.000 đồng, còn tiền khấu là 15 triệu đồng. Theo công văn của Phó Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ký vào tháng 12 năm 2004 thì mỗi khẩu là 26 triệu rưỡi.”

Dân chúng bất bình

Từ năm 2007 người dân hai

huyện Lục Ngạn và Sơn Động đã bắt đầu tìm đến cơ quan thanh tra chính phủ để khiếu kiện về việc đền bù không thỏa đáng. Đến ngày 27-10-2010, Phó Thủ tướng thường trực Nguyễn Sinh Hùng quyết định giao Bộ Tài nguyên Môi trường, kết hợp với Bộ Tài chính và Bộ Quốc phòng xem xét xử lý kiến nghị của người dân, và ủy ban tỉnh Bắc Giang phải báo cáo trước ngày 15-11-2010. Đến ngày 06-01-2011, ông Nguyễn Sinh Hùng có công văn yêu cầu tỉnh Bắc Giang phải thực hiện đúng quyết định ký ngày 06-12-2004 của Phó Thủ tướng về mức đền bù cho dân và giao bộ quốc phòng kết hợp giải quyết. Tuy nhiên cho đến tháng 04-2011 người dân vẫn không nhận được câu trả lời dứt khoát từ chính quyền địa phương về việc đền bù theo quyết định của chính phủ.

Những người dân sau nhiều tháng trời di dời đã mất kế sinh nhai, rơi vào hoàn cảnh nghèo khổ. Trong khi đó, khiếu kiện của họ lên trung ương trong nhiều năm ròng vẫn không được giải quyết. Vì vậy, vào khoảng giữa tháng 04-2011, hàng trăm người dân thuộc xã Kim Sơn, Phong Minh, và Phong Vân đã tự động quay lại vùng đất cũ của mình để tìm cách canh tác. Những người dân này đã phá lán của bộ đội và đũa lực lượng này ra khỏi vùng đất của mình. Một người dân cho biết hành động này của người dân không phải là chiếm đất trái phép mà vì không còn con đường sống:

“Đã đi đòi hỏi chế độ, đã gửi đơn thư nhiều năm lắm rồi mà không được trả lời cụ thể. Dân đi khiếu nại nhiều nơi mà không được cấp trên trả lời. Việc này dân bức xúc quá, dân nghèo, khó khăn mà không được trả lời dứt khoát nên mới quay lại để canh tác, đòi hỏi chế độ bao giờ được nhà nước trả lời và đền bù về đất đai, chứ không bao giờ có ý định chiếm đất trái phép, hay chống đối gì.”

Những người dân đã ở lại canh tác suốt từ tháng giữa tháng 4-2011 cho đến ngày 11-08-2011 thì bị cưỡng chế khỏi khu vực này.

Các vụ cưỡng chế đất đai hiện đang xảy ra ngày một nhiều tại Việt

Nam gây bất bình trong dân chúng. Trong một số trường hợp đã xảy ra đụng độ giữa lực lượng cưỡng chế và người dân, tương tự như trường hợp của người dân ở tỉnh Bắc Giang.

TÒA QUÂN SỰ VN XỬ DÂN THỜI BÌNH BBC 11-03-2012

Việc xét xử diễn ra trong hai ngày 8/3-9/3

Việt Nam dùng tòa án quân sự ở Bắc Giang vừa xử tù 11 người dân tội 'gây rối trật tự' sau vụ khiếu kiện đông người nhằm đòi đất mà chính quyền đã giải tỏa để xây trường bán.

Án tù mà tòa trao cho các bị cáo được biết từ 12 tới 54 tháng tù, với án cao nhất dành cho hai bị cáo.

Báo Bắc Giang cho hay phiên xử vụ gây rối trật tự công cộng tại Trường bán TB1 đã diễn ra "công khai" trong hai ngày 8/3 và 9/3 cùng bốn phiên tòa liên quan.

Việc xét xử được Tòa án quân sự khu vực 2, Quân khu 1 tổ chức lưu động tại hội trường Trường bán TB1, huyện Lục Ngạn.

Đây là trường bán quốc gia quy mô lớn, nơi quân chủng phòng không-không quân Việt Nam đã tổ chức một số cuộc diễn tập bắn đạn thật.

Theo phán quyết của tòa, mà báo của tỉnh ủy Bắc Giang tường thuật lại, hai bị cáo Vi Văn Đông và Vi Văn Xuân lãnh mức án 54 tháng tù. Các bị cáo còn lại chịu mức án từ 12 đến 48 tháng tù về tội Gây rối trật tự công cộng.

Trong số 11 người phải ra tòa lần này, sáu người là dân xã Kim Sơn và năm người từ xã Phong Vân, đều thuộc huyện Lục Ngạn.

Trước đó, Tòa án Nhân dân huyện Lục Ngạn hôm 10/1 cũng đã xét xử 11 bị cáo khác về tội danh Chống người thi hành Công vụ trong cùng đợt đòi đất đã giải tỏa làm trường bán.

Năm người trong số đó bị án 24 tháng tù, số còn lại từ 12 đến 24 tháng tù nhưng được cho hưởng án treo.

Đất làm trường bán

Báo Bắc Giang cho hay đợt hàng trăm dân ở huyện Lục Ngạn "đã nhận tiền đền bù, hỗ trợ của Nhà nước ra nơi ở mới nhưng quay lại khu vực này (đất đã được giao cho Trường bán TB1 quản lý) gây rối trật tự công cộng, tạo áp lực yêu cầu bộ đội phải di chuyển đi nơi khác để trả đất lại cho dân" xảy ra từ suốt tháng 4/2011 tới tháng 8/2011 mới giải quyết xong.

Theo báo này, ngày 14-4-2011, "một số đối tượng đã đồng loạt xông vào hồ hào, kích động khuân hết đồ đạc... của bộ đội để ra ngoài".

"Những người này đã đe dọa bộ đội đang làm nhiệm vụ tại đây... chiếm lại đất quốc phòng của Trường bán TB1, phá hoại cây trồng vật nuôi, dựng lều lán, canh tác trái phép và cư trú bất hợp pháp đến ngày 12-8-2011".

Con số người tham gia "gây rối trật tự" lên tới 750 người.

Cảnh sát cơ động - Phòng Cảnh sát bảo vệ Công an tỉnh Bắc Giang phối hợp cùng Công an huyện Lục Ngạn và giới chức quân sự tới 12/8 mới giải quyết được tình trạng mà họ gọi là "dân chiếm đất trường bán", nhưng không khỏi xảy ra việc "chống người thi hành công vụ" của các bị cáo đã xử hôm 10/1.

Trong vụ đó, 19 công an viên đã bị thương.

Vụ dân đòi đất ở Bắc Giang đã kéo dài nhiều năm, kể từ năm 2003 khi chính quyền quyết định di dời 2.300 hộ dân tại hai huyện Sơn Động và Lục Ngạn để làm Trường bán TB1.

Quá trình giải tỏa kéo dài suốt từ đó tới 2007, nhưng người dân nói họ không được bồi thường thỏa đáng.

Hiện chưa thấy báo chí Việt Nam nêu lý do chính quyền dùng tòa án quân sự để xử thường dân trong thời bình ở Việt Nam như thế này.

Theo thông lệ quốc tế, tòa án quân sự ít khi lo xử những người thuộc diện 'không tham gia tác chiến' (non-combatant).

Chính quyền Mỹ thời tổng thống George W Bush bị chỉ trích vì dùng tòa quân sự ở Guantanamo để xử

những người Hoa Kỳ khi đó cho là
'khủng bố'.

**Đất của dân, đảng cướp!
(Babui)**